

י... האמת היא שהחלבטתי הרבה לפני שקניתי "פלא־פון", למרות שידידים ואנשי עסקים המליצו עם כל הלב.
שאלחי את עצמי אם בעסק כמו שלי התקנת מערכות מיזוג אויר, "פלא־פון" יכול לעזור.
"בפלא־פון" יכול לעזור.
"לבסוף קניתי "פלא־פון".
"השתכנעתי שהוא יוכל לחסוך לי השתכנעתי שהוא יוכל לחסוך לי לחזק את הקשר עם הלקוחות ואולי גם לחסוך כסף.
"אבל ההפתעה הגדולה באה אבל ההפתעה הגדולה באה באות אבל ההפתעה הגדולה באה באות אבל ההפתעה הגדולה באה

Q D

DDE

ET TOU TO

היום אני מודה כי לו ירעתי זאת מראש הייתי קונה "פלא־פון״ כבר מזְמְן.״

אנג ווופותיה הגדולה באה דווקא אחרי הקניה. פתאום התברר לי שה<u>"פלא־פון"</u> מביא לי לקחות. ניגשתי למכרז בחברה גדולה, שם דרשו לדעת תוך כמה זמן אנו מתקינים מזגנים ומהו זמן התגובה לשירות. ציינתי שאנו עושים זאת בו ביום ע״י הודעה מיידית באמצעות ה"פלא־פון״. מתברר שה"פלא־פון״ עשה זאת – זכיתי במכרז! כעבור שבוט כאשר ניגשתי למכרז גדול נוסף, שוב נוכחתי לרטח שהלקחות מבינים את היחרון שב"פלא־פון"–וכך זכיתי במכרז השני!

טלפון מהפכני נייד בחיוג ישיר

עוד יורם שפטל, קיצוני ימני, למה הוא מגן על ?דמיאניוק

אב. יהושע מדבר ביג גיו עמר "ואוה" סוכנת המשטרה, המלכודת לחוה יערי

מוטורולה חדיראן תקשורת סלילרית בע"ו קרמינצקי 16 חל־אביב טל. 03-388307 חיפה, טל. 04-725092 ירושלים, טל. 02-716346

כ"ט בטבת, תשמ"ז 30.1.1987

נספריות אימפריה עם יותר סוטים, יותר וודשים והרבה יותר פרסים.

CLURE

מכונית דייהמסו קוּרֵה

200 קלטות (100 ויראו + 100 רריו)

בקרוב מאוד סרטים תדשים: ■ הככוד של פריצי ■ 1:9 שכושות של נטיכרון חושים ■ 3 רווקים ותיווק.

220,000 קלטות ■ 90 ספריות ■ אלפי סרטים ■ 300 סרטים חדשים בשנה

סל. 22-224633 שלה לווני 16, טל. 22-224633 ביאליק, טל. 23-7516055 באך-שבעו רח' החלוץ 114, טל. 77947-750 ₪ חיפה: דח' השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 1438-750 ₪ המלך ג׳ווני 16, טל. 224633 ₪ רמת-גן: רח' תעיש 3, טל. 16055-20 ₪ באך-שבעו רח' החלוץ 114, טל ניאימפריה אין מיחושיים במפוריתי ובפורפים

איטלקי יפהפה ורך. ספה חלת מושבית

דון מושבית 1970. שח בלבר LILACH

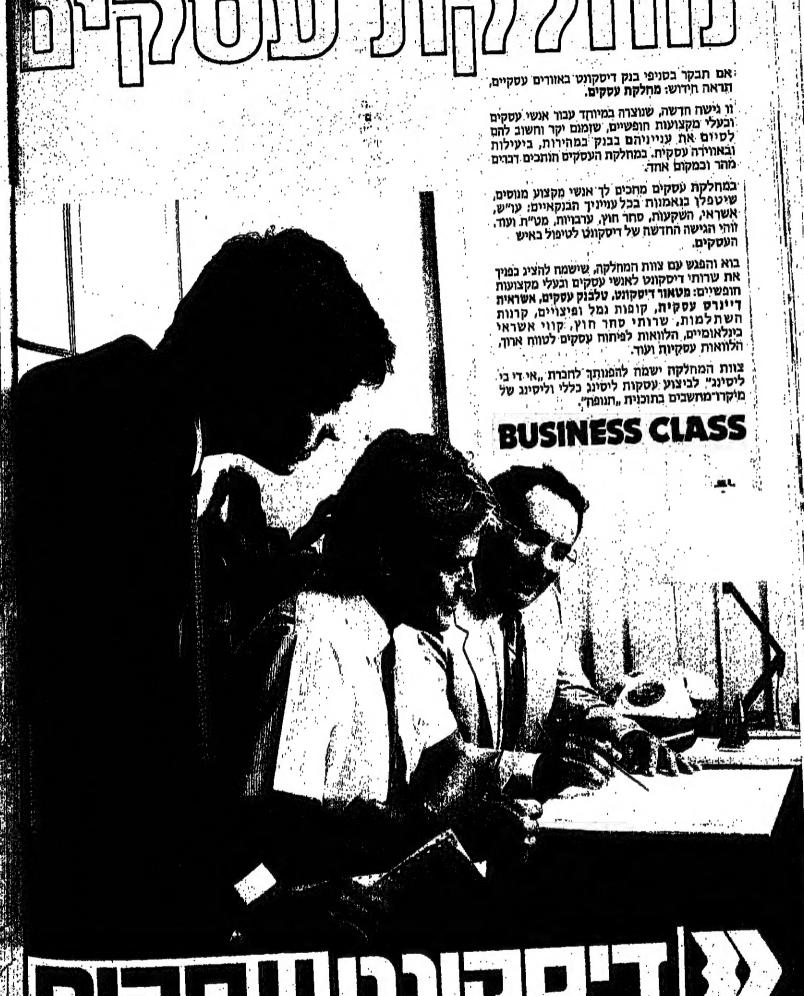
70.131

. כשתשאלי אותנו על המחיר.

כי אם את מתאהבת: ביצידה שלמ ניתן לך את התנאים כדי שתהיה שלך.

ייצור איכוחי משובח. תהני למצוא את עצמך במבחד העשיר והיפה בעיר של מערכות ישיבה סלוניות מזנונים וחדרי שינה

נשמח לראותך אצלנו לילך - רח' ז'בוטינסקי 28, רמת גן. פתוח גם במוצ"ש.

הגישה החדשה של דיסקונט לעסקים

12eain

ניט בטבת, תשמ"ז 30.1.1987 ניט

1981 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

א_{ות"ן} ירושלים, סיפור השער של השכוע, זה לא רק כדורגל. זו תופעה. "סופרגול ישרא" בל", כמו שאמרו השבוע גבי גזית ושלום קיטל בתכנית הבוקר "עושים ענין", כשחיפשו משוואה לשיגעון האמריקני. זה חורג מהמגרש. השיגעון שאף פעם לא היה ירושלים, בוודאי לא ורושלים של מעלה, ומזמן כבר לא רק ירושלמי. אפילו הירושלמים שרוטנים על הגלות על בלומפילד, לא מבינים שאחרי הקטע החדש של נתיבי איילון, בלומפילד זה לא חוץ לארץ. זה פרבר של ירושלים. מגיעים לשם בפחות זמן מאשר ממרכז לוגדון לוומבלי.

עורך: צבי לביא

עריכה: דניאלה בוקשטין

עורך גרפי: יורם נאמן

גרפיקה: נטע גרינשפן

מעצבת: יעל תורן

מודעות: אורי דגן

מה מלים טובות על הקהל שלה, ולעזאזל המשמיצים והשם הרע שיצא לאוהדים בגלל פיטון ביסוח אחד של איצטדיון בלומפילד ואיזו התפרעות בפתח־תקווה. מי שמפחד מהם, מצחד ום מחצל של עצמו. מי שמחייחס אליהם כמו למפחידנים עם כרטיס ביקור שכתוב עלון אלימות, הוא סתם מתחסד או שבחייו לא ראה מגרש כדורגל מתוץ ל"מבט ספורט", ולא וחקל נאוהדים של "מוצ'סטר יונייטד" מרטשים רכבת תחתית.

מוש כדורגל זה לא מועדון משוררים. ליפי־נפש הבאים אליו, לא מובטת שגם יחזרו טאה הניתה. בטח לא בירושלים. הוא בסך־הכל ספה ענקית של פסיכיאטר, רק עם ריפוד של נעון. לראות משחק וגולים זה רק תירוע. באים לשחרר תיסכולים ולפרוק לחצים, אחרי השפחה, חבוס, ומה שקורה בכלל במדינה בכל השבוע. הריפוי מהיר ויעיל, בחצי הזמן ונונע המחיר של שיחת־טיפול אצל רופא־מומחה. מי שניסה פעם רק להידחק בכניסות של יפק"א וקטמון, ובטעות שכח את כפפות האיגרוף בבית, נרמס במקרה הגרוע, ובמקרה הטוב וק יצא עם צלעות מעוכות. הזמנה לתוקפנות. תראו אותם עכשיו בבלומפילד. לדשוניוושלים. ענין יחסי כמובן, ואולי רק שם זמני. עד לאיום על בכורתם בטבלה.

🕴 מוס לכב שלנו ויעקב אחימאיר מהטלוויזית תפסו בשבוע שעבר, כמעט כו זמנית, את יוסף שידלובסקי נופש בקיסריה משלגי צרפת, וזה קרה באחת ההזדמנויות הנדירות לנהן התעשיין והממציא היחודי־צרפתי התרצה להתראיין לתיקשורת. תמונתו של סידלונסקי מוחה דמעת בסוף הכתבה ששודרת בליל שבת שעבר, היתה מרגשה, וגם מקרות. ממני שכתבת הטלוויזיה היתה יותר גוסטלגיה הקשורה בשורשים של האת, אהרון יולונסקי, אחד המייסדים וחבר קבוצת כינרת עד יומו האחרון. ואילו הדמעות התייחסו "ש שואל בכמח משפטים חטופים. לא רבים ידעו למה ומדוע בדיוק. שידלובסקי כבר נשכח שלב ונים. הוא כמעט אנדרטה לעבר. אבל את החשבון שלו איתנו טרם סגר. כתבתו של למוס לבנ מתחילה למעשה במקום שנגמרה כתבת הטלוויזיה. ויש בה מרכיבים נוספים. לא לו שידלובסקי מאשים ורואה שחורות למדינת. אישים אחרים שהיו קשורים במפעל שהקים בנות שביזנס לא נשארים חייבים. קשה להחליט מי צודק. אבל זוחי עוד הוכחה שביזנס איציווחלא תמיד תולכים יחד, אפילו שהציונות זה הביזנס הטוב ביותר שעשה העם חיהודי.

מצלם השער: אלי אוחנה. כתבה משל 34-36. צילום: ישראל מלובני.

- 6 מגן כחול־לבן מאת מיכל קפרא
- 10 היה מנועז מאת עמוס לבב
- 14 ביג ג'ו מאת יעל פז־מלמד
- 19 שוטרת ושמה גאוה מאת גבריאל שטרסמן
- 23 טיול "סופשבוע" מאת נילי פרידלנדר
- 24 מולכו ספרדי טהור מאת שרית פוקס
- 28 שטח פרטי עם לילית נגר מאת נורית ברצקי
  - 31 ' שיפודים מאת מאיר עוזיאל
- 34 לא עוצרים בצהוב מאת אבי מורגנשטרן
  - 39 לאכול בחוץ מאת מאו"ל
  - 41 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר
  - 42 מנטהאוז מאת יגאל לב
    - 43 הורוסקופ
- 44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

צוחק מי שצוחק ראשו

היא הכנועה. אולי זה יעבוד...

לשמים אנו לא מבינה מדוע בכלל ו אתו מה בעצם יש לנו במשותף:

יופי. אני קונה אותו. עכשיו רק נשאר לך להעביר את הציור למערה שלי.

את מזכירה לי משתו, אני לא בדיוק יודע מה...

כלי-ושק מתוחכמים במיוחד.

המיליארד המפורסם בבר־אילן. שפטל, תריף לשון, אנרגטי, מודע היטב לכוחה עו"ד יורם שפטל וג'ון דמיאניוק (מימין): שכר של התקשורת. כיום שסיים את לימודיו הטרחה נשאר סוד. בפקולטה למשפטים בירושלים, קרא בעיתון על האשה שוכתה לכינוי "אקרוחנית הטוטו". הנאשמת, שהיתה מתנרבת כמשמר האזרחי, השיגה אקרח עם משתיק קול, ומתוך תיקה היתה יורה באנשים. "אותו יום שמעתי אותה זועקת ברדיו שהעורך־רין שלה הוא גוי, סוכן של המשטרה, ואז גרלק אצלי משהו. כיוון שאני דוכר רוסית ויידיש, חשבתי שאולי אצליח ליצור איתה קשר. פניתי למשטרה, והם היפנו אותי לאחותה. השארתי פתק על הדלת, וכתכתי שכסף לא יהיה בעיה. יומיים ישבתי וחיכיתי בכית, ולא קרה שום דבר. אחרי שבוע התקשרו אלי מהתאחדות עולי רוסיה, אליהם הביאה האחות את הפתק, ושאלו אותי אם אני מוכן לייצגה. תוך עשר דקות סגרתי איתם. אחרי המשפט, שזכה לכותרות גדולות בעיתונים, כבר לא הייתי אלמוני. הרחתי שיש סיפור טוב להתחיל איתו." חוש ריח יש לו. כבקשתו לקכל אזרחות ישראלית. שפטל הכריו אז שארון לנסקי – ששמו

> ערד יורם שפטל, פרקליטו הישראלי של גיון דמיאניוק, דיוקן עצמי של לאמני קיצוני. לא מוצא סתירה מוסרית בין השקפת עולמו לתפקיד. יש גם אידאולוגיה, עם שואה עיוורת למפא"י שמקפיצה אותו לגבהים מדהימים.

> > לרדרן יורם שפטל, סניגורו הישראלי על גוי מאוקראינה. מלכתחילה היה ברור לי, שאם של ג'ון רמיאניוק, הנאשם במשעיו של אקבל על עצמי את ההגנה על רמיאניוק, אעשה זאת איוואן האיום ממחנה המוות טרכלינקה, תמורת שכר מלא. השכר שמשלם בית־המשפט לפרקליט ממונה, אינו מספיק אפילו לדלק מתל־אביב לירושלים. לא מוכן." רמזו אם נוטלים את השכר, מפחיתים ממנו את מחיר

> > > כאקר הוכא ג'ון דמיאניוק ארצה, אף פרקלים

שמו של עו"ר שפטל לא הווכר אה יוש שוכרות את לבכו שנקת לנות לידות כיותר שבהן אחיה מוכן לחגן את רישיון עריכת הודן קיבל בשנת 1976. אן גם נהתרכת על ייחד מפתח תקווה, על אתת כמון וכמה : פולה משרה. הוא טיפל בתיקי סמים, רצח, אונס ושור

מאת מיכל קפרא צילומים: ראובן קסטרו

השקפת היסור הלאומית שלי היא שארץ־ישראל ... משתרעת על שתי גדות הירדו, ובמוכן זה העיר גרש שביררן היא ישראל כריוק כמו כיכר דיזנגוף, אני לא אומר שצריך ליזום מלחמה כדי לככוש אותה, אכל יש לנצל הזדמנויות כמו אלה שהיו כ-67. מפא"י, האוליגרכיה האדומה, החל משנות ה־30 מתפשת פרטנרים כדי למטור להם חלקי מולדה. מפא"י שרתה את האימפריאליזם התורכי. כשנת 1944, באמצע שואת אירופה, היא שיתפה פעולה באופן מביש עם האימפריאליום הבריטי. לאחר שהמרינה קמה, הגיע תורו של האימפריאליום האמריקאי, שגם אותו היא משרתת. אם היא היתה אחראית להסכם השלום עם מצרים, אין לי ספק שהחזרת סיני היתה רק תולדה של לחץ אמריקאי עליה. לעומת זאת, בגין הביז שלא ניתן יהיה לחתום על הסכם שלום אלא אם יוחזר מדכר

ונגמך שם, במפא"י.

גיל עשרים ושתיים, בעודו סטודנט למשפטים, החליט להקים ועד פעולה למען מאיר לנסקי כדי לתמוך

דומה לטרמפולינה שמקפיצה אותו לגכהים מרהימים. עבורו, מפא"י עדיין

חיה וקיימת. הכינויים העכשוויים -

"העבודה" או"המערך" - לא כלולים כז'ארגון שלו. הכל, כך נדמה לו, מתחיל

את מרק אוקונור, פרקליטו האמריקאי של גיון רמיאניוק, פגש עו"ר שפטל לגמרי במקרה, בבוקרו של ערב יום כיפור בכלא רמלה. שניהם ציפו ללקרוות שונים, התפתחה שיוח על כא ועל הא ובסופה שאל

לא היה מוכן להגן גם על מרדכי ואנונו. ערד שפטל, כשטף דיבור כפייתי, מצייר ת עצמו ברמות לאומני קיצוני, שגם קריקטוריסט משלמל לא חיה עומד על כל דקויותיה. אמגם, תפקיד ומינור של ואנונו מעולם לא הוצע לו. אבל בשיחה מכונית היפורשה החדשה שלו - נשאר עודף. לש, אנל שאלה היפותטית, מתברר שעליפי אמות יורם שפטל, "שפי" בפי ידיריו, רווק תל־אביבי ושיוה המסריות שלו, ואנונו חצה את הקווים. כן שלושים ושמונה, חי בדירה שכורה, שכמעט ייגם אם הנאשם הוא

הדי הוא דג דקק ממש

בתהליך ההשמדה.

זה אמנם לא מוציא

אותו מחלאת האדם,

מסתובבים היום אלפי

נאצים, רבי־טבחים

שאין כלל ספק

על הדעת חוסר

אחריות משפטית

גדול מוה".

בויהויים, ומדינת

ישראל לא עשתה

ארצה - אין להעלות

איוון האיום,

אבל העובדה

שבעולם כולו

וכורעת תחת מסה של בובות, כרים, מסיכות, פסלים, מיניאטורות, ספינות, חיצים, תמונות. המוכרות שהכיא ישראלי לא הסכים לסנגר עליו. גם בית המשפט, ממסעותיו במצרים, אפריקה, הפיליפינים, תאילנד, שמנה לעופידיו רכים, נתקל בסרוב תקיף. רק לאחר טאיוואן, רומניה, שבריה, ועוד נקודות על הגלובוס וכן עלה שמם של מספר משפטנים, ביניהם השופט שמיספסתי. לבושו הביתי כולל: מכנסי אימונית: פימט חיים כהן, שהתנדבו להגן על דמיאניוק, מתוך מברה בהבותו הבסיסית של כל נאשם להגנה.

בקשר עם צמרת ה"מאפיה" בארה"ב הוא יהורי טוב, סתם סבא חביב. ששרעשרה שנה מאוחר יותר הוא מסביר לי שהכל נעשה כדי לנקום באמריקה ששלחה אז את יארינג לתווך כין ישראל לערבים אחרי מלחמת ששת הימים. הוא רצה לנקום גם במה שהוא מכנה אגב הבעת תיעוב – "האוליגרכיה האדומה", מפא"י. השנאה שלו למפא"י

גובה השכר ששפטל מקבל נשאר כגור סור. רק

חולצת טריקו עם הרפס של לב וכתובת יפנית, געלי התעמלות, ושתי שרשראות חרונים המעניקות הילה היפית, הזכורה לטוב משנות היפס, מכוניות, אנכן

(תמשך בעמוד חבא) T HISESIO

זה חשוב יותר מחינוך הנוער."

בגרמניה היית?

עו"ד שפטל (שני מימין) עם מאיר לנסקי (משמאל) ב"פגישת מחזור" של משפחת קרובי ה"מאפיה". לאתר הצפיה בסדרת הטלוויזיה על "לאקי" ושות': החבר'ה מאד נהנו.

אותי אם אני מוכז לתח לו את כרטים הכיסור שלי. כסוכות הוא יצר איתי כשר. והשיחה ככר היתה טיפה תכליתית אבל לא יצא מזה רבר. שוב היו מספר שיחות טלפוניות, שגם מהן לא יצא הרכה." הרכה שיחות, מתכרר, היו עד שהגיעה הפגישה המיוחלת, לפתות מכחינתו של שפטל, בה דובר כאופן תכליתי על האפשרות שיקבל על עצמו את תיק רמיאניוק. "כאמצע חורש רצמכר השנה סיכמנו כעל־פה את חנאי הצססתי ואת המסגרת כה יתנהל התיק." ב-29 כדצמכר ייצג שפטל בפעם הראשונה את דמיאניוק בבקשה לדחיית הדיון. רק ב־8 לינואר הגיע ההסכם בכתב בין אוקונור לשפטל.

ל העכבות המוסריות המתבקשות, הוא לא מתנרב לרבר. צריך לשאול. לשפטל, אגב. אין סושי עם התשוכה. געוד לפני שצללתי לתיק היה כרור לי לגמרי שבתית הוה, מבלי להיכנס לפירוט, ישנה 🕨 שאלה אמיתית של זהות הנאשם. כל עודך דין שבקי במשפט הפלילי יסכים שזה הגיוני מאוד לנהל את ההגנה על כסיס של עצם והות הנאשם. כאשר זו המסגרת שאני תחמתי לעצמי, למעשה, הוסרו מבחינתי כל המכשולים הפסיכולוגיים שנובעים מעצם היותי יהודי בעל השקפות לאומניות חזקות מאוד. מעבר לזה, אם היו לי עוד אי־אלו היסוסים, הרי שהם נעלמו באותו שכוע שכו הודלפו לאמצעי התסשורת על־ידי לבלרי משרד־החוץ, ותוך עכירה כוסה על הסוכ־יוריצה, פרסים מ'מסמך טרווניקי', שהגיע מרוסיה. מסמך וה, לפי טענת התכיעה, תוא מעין כרטים חוגר של הנאשם מתקופת גיוטו לאס.אם. המעורכות הזו של השלטון הסובייטי הסירה את כל שרידי ההיסוסים."

יש לך בעייה עם הרוסימז

"מבחינתי כל דבר שקשור עם בריתיהמועצות הוא כל כולו שקר וכזב, כי זו מרינה המכוססת על טרור וריסאינפורמציה. אני לא רוצה שאדם כלשהו יורשע בבית משפט ישראלי על סמד מסמך שהקגב. מספק. כשבילי, כל מה שבא מרוסיה הוא איפריורי

אכל גם במסגרת השאלה המשפטית על זהותן של רמיאניוכ, כיימת עריין האפשרות שהאיש יזוכה, למשל, מחמה הספק. זה יהיה נצוען עבורך? אם אכן ימצא ביתיהמשפט את הנאשם זכאי.

מחמת הספק, הרי הדבר הכלתי־מוסרי ביותר הוא להטיל את האשם בסניגוריה. לרעתי, פסקירין כזה ארעה וק בשנות הארבעים ולא בשנות העשרים של ירגים הלכה למעשה את השערוריה שבעצם הגשת - המאה השנעיעשרה. העיקרון הכייבסיסי של הנצרות," כתביאישום נגר נאשם כאשר ברור שיש שאלה הוא מסביר, גהוא שהנצרות עצמה היא היהדות מוציא אותו מחלאת האדם, אכל העובדה שבעולם רק עניין של זמן וכל הקריאות כיצד העולם שתק כולו מסתוכבים היום אלפי נאצים, רבייטבחים שאין כלל ספק כזיהויים, ומדינה ישראל לא עשתה דבר למעט אייכמו כרי להכיאם ארצה – אין להעלוח על הדעת הוסר אחריות משפטית גרול מזה. לכן איש כל אדוק, ומתמיה שלא קיבל מעמר של לדוש. ישליך את הכספת אל הסניגוריה. אחר מערי התביעה במשפט הוא אוטו הורן, מי שהיה בסגל הפיקוד של טרבלינקת. אין שום ספק בהרשעתו ואקשר לחביא אותו ארצה בטניות. אבל מה עושיםו מעמירים לרין ומביאים למשפטו כעד.את אחד מראשי המחגה.

Raesia 8

שלקה על עצמו את תיק רמיאניוק. "לא, לא שאתי חומר גוסף", הוא אומר ומחלק את התופעה ההיסמורו לשני אלמנטים. האלמנט האקטיבי, פרי ההשמח, והאלמנט הפסיבי. בישנם ארכעה גורמים פסיבים שאליהם לדעתי צריך להיות מופנה עיקר הסקו המסקנות. הראשון, הוא חוסר המעש הכמעש מחלש של הישוב המאורגן כאן כארץ, כלומר מפאי וגרורותיה, וכן זה של ההנהגה הציונית בעולם, שלג ניסו לכפות על העולם להפסיק את ההשמרה.

"לאורך כל שנות 1943-1944, כשהיה ברור לכו אדם שקורא עיתונים כי הגרמנים משמירים אלפי יהודים ביום, לא נעשה כל נסיון לכנס בווישהף בלונדון ומול הכית הלכן שביתת רעב המונית עד. אשר בעלותי הברית יפציצו את מחנות ההשמרה, ה הכשל המוסרי הגרול ביותר בתולרות עם ישראל לעומת זאת, לאחר סכרה ושתילה, אספו ארבעימאו אלף איש להפגין ולהרעיש עולמות.

מפא"י לא רק שלא עשתה רכר, אלא גו מאמצי המימשל האמריקני – מ.ק.).

בכל מזרח אירופה ובפולין במיוחד, נגד עליה של יהורים לארץ־ישראל, כאשר חלק מהרכנים שהסים לכך היו הראשונים שמילטו עצמם לארץ. למשל, איצ'ה מאיר לוין, מי שהיה ראש אגורת־ישראל למעלה מעשרים שנה."

תה עובר שפטל אל "התרומה המפלצתית הבריטית הנאורה כביכול, שגם עליה אין פוקוס מתאים". הוא אומר: "היום ידוע לני שאחר הבורמים שהכיאו את הגרמנים לפעולת ההשמדה היה כאשר הובדר לדם טופית שאין לאן לסלק את היהודים. למרות שזה היה ירוע לבריטניה, זה לא מנע ממנה לשמור על שערי הארץ געולים, וככך שפכו שמן על מדורת ההשמה. אכל המן הבריטי קשור קשר כל ינתק לפן הפלסטינאי. אסור לשכוח את הרצחנות, הנכלות והנכוות של התנועה הלאומית הפלסטינאית ככר שעשתה ככל שכיכולתה, באמצעות לחץ על הבריטים, למנוע הצלה כלשהי של יהודים מגיא ההריגה."

בראיית השואה של עו"ד שפטל אין ניואנסים. הכל ברור. העולם מחולק לטובים ורעים, שחור ולכו. לאט לאט יתכרר שכחינת מורכבות הדברים, אינה

הצר החוק שלו. הוא נולר בתל־אכיב כשנת 1949. כית איפוליטי. אביו מהנדם כימי, אמו עקרת כית. כיתה א' בביתיספי תלינורדאו, ובכיתה ה' נשלח לבית חינוד אד גוודיו ככר אז, לדבריו, היה כעל השקפות פוליטיות מוגדרות. "בגיל תשע קראתי את "המרד" של בגין והוא היה טראומטי עבורי. בעיקר עשו עלי רושם הסוח ואלטלנה. פשוט לא האמנתי למה שאני שרא מאז אני טולד, פשוט סולד, מכל מה ששייר

בדרך־כלשהי לארץ ישראל הארומה" לאחר שנת לימורים אחת כתיכון עירוני ד (לשעבר של זרם העוברים) הוא מגיע למסקנה שכל העסק לא כשבילו, למרוח שככר או רצה להיות עודן־דין: "הבנתי שהדבר היחידי שאני יודע לעשות זה לפספט." הוא הגיע לאילת, התגורר באוהל על, ופת־הים, ועבר כמקצר אצק רפי נקסון בו העולם". הסלירה שלו מיארץ־ישראל הארוסה שהתגבשה כזכור בכיתה ה', לא מנעה ממנו כגיל 16 לשהות שנה בקיבוצים מפלסים ואיילת השתר. ולא מאוד נחנה: ,אני אדם פתוח, מתנסח בדברים, ולא פחות הנאה רווה מבחירות 1981: בזו מעם ראשונה משנת 1909 שרה לגיטימציה מסויימת של הקיבות הפכה לנחלת הכלל."

שפטל השלים את הכנרות, ושרת בצבא כחיל התותחנים: לאתר השתרור הית כשנה באירופה, וחוד ללמור משפטים באוניברסיטה העברית בירושלים. (המשך בעמוד 38)

הפריעה. האצ"ל שלח כשגת 1943 משלחת לארצות הברית, וועד החרום להצלח יהודי אירוסה, למה? כי יהיה סכסוך ריפלומטי עם גרמניה, ופתאום שהציף את העיתונות האמריקאית במודעות, ומפא" יצאה נגרן. החוגים של הסוכנות באמריקה, נאומן פעם, כשהיה גער, סרכ יורם שפטל לנסוע שיטתי הגרירו את הווער כקבוצה שולית, מוסקות ורעשנית. הם כל הזמן עשו מינימליוציה של תהלד ראיתי שזה רון קישוטי להימנע מכך. אין לזה שום. השואה. (שפטל מתכוון לקבוצה הרביויוניסטית אפקט. החדירה של הגרמניות לחיים שלנו לא נעצרת, בראשותם של הלל קוק, שמואל מרלין ואריה והכל התחיל כמוכן מהסכם השילומים - ההסכם בן־אליעזר, שפעלה בארה"ב אך נבלמה בעיקר עקב "זו ההאשמה הראשית שלי. האלמנט הפטיני השני הוא התעמולה הארסית, שאגורת ישראל ניהלה

שפטל מבין את הרמז. "היו לי מכוניות גרמניות. היום זה רבר מגוחך להתעלם מהמוצרים שלהם." עברתי בגרמניה בטרנזיט כמה פעמים, אבל מעולם לא כיקרתי. בעצם כן, הייתי פעם אחת, נסעתי ב־1980 לגמר אליפות אירופה בכדורסל בין מכבי תל־אכיב לריאל מדריד. כאנו ביום המשחק, ולמחרת

> נסענו לעשות סקי כמוערון הים התיכון כאוסטריה. אני כשום אופן לא רואה את עצמי מסוגל לעשות טיול של שלושה שבועות בגרמניה." הוריו של יורס שפטל עלו ארצה בשנות ה-30. כבית, הוא אומר, לא החדירו כו את תורעת השואה. את היחס לגרמנים הוא מסכיר במשפט אחרו "אני וורות'ניק קלאסי." ברור לו שבעקבות משפט רמיאניוס יקכלו השקפותיו וראייתו את השואה תהודה גדולה. השקפותי מאור מוגדרות," הוא מציין. "לפי התפיסה שלי אנשים בארץ רואים את השואה כאור לא־נכון.

במכונית תוצרת גרמניה. -כמשך השנים," הוא אומר,

המביש כיותר שיהודי אייפעם חתם עליו."

כאיזו מכונית אתה נוהג? אני שואלת,

"לפי התפיסה שלי אנשים בארץ רואים את השואה באור לא־נכון. העובדה שהמשטר הנאצי השמיד שליש מהעם היהודי, עם כל הזעזוע בעניין, אין בה להפתיע״.

העוכדה שהמשטר הנאצי השמיד שליש מהעם היהודי, עם כל הועזוע בעניין, אין בה להפתיע. מרועז למעשה, אוושוויץ זה ההגשמה הסופית של אירופה הנוצרית, ולכן מבחינה מסוימת זה מלא שהשואה ליהודים אין זכות קיום, כי היורש אינו הרי הוא דג רקק ממש בתהליך ההשמרה. זה אמנם לא מוריש כל עוד המוריש חי. לכן, לדעתי, השואה היתה מיותרות. פשוט, האיראולוגיה של העולם הנוצרי רוגשמה."

לסי התיאוריה שלך יוצא שהישלר היה נוצרי היטלר לא חיה רתי, אכל מח שמאפיין את אירופה הנוצרית, גם זו האתיאיסטית, שהיא לא

השתחררה מהתפישה הנוצרית." שפטל, מעיר על עצמו שמעולם לא חקר לעומקם את תקופת הנאצים ונושא השואה, גם לאחר

פת פרומין הקלה, הפריכה והטעימה של פרונוין מכילה רק 20 קלוריות לכל פרוסה. מצוינת לארוחות בוקר צהריים וערב, בתור סנדוו לעבודה, או בתוד מנה קלה של תיאכון ברוא לטיולים פת פרונויו. וכל זה רק ב-20 קלוריות לפרוסה. טעים מאז

macain 10

n macain

(המשך בעמוד הבא)

עי בית־שמש" ביולי 1981. הוא ני־

(המשך מהעמוד הקודם) שחום המים יהיה 24 מעלות לפחות. הוא ימרור. הוא יקח עימו מרחום לים. כינתיים הוא מסתפק במשחק הגולף, על כרי הרשא של קיסריה.

תחילתו של הסיפור איננה בכיקור שערך לוי אשכול המנוח במפעלי המנועים "טורכו מכה" שכצרפת, ביולי 1964, כשנה לאחר שנהיה ראש ממשלה בישראל. סיפורו יוסלה שידלובטקי מתחיל בכפר קטן נפולין, שם נולד ו-לאב יהודי ולאם יהודיה", הוא מרגיש) וחלם לכנות מסילות ברזל. כיערות שהקיפו את הכפר שיחק עם כן דודו, שמחה בלם, שחלם לבנות אניות. בלם עלה ארצה, היה מהנדס מים, והשתתף כייסור "מקורות". שידלונסקי למר הנרסת מכונות, וכשראה פועלים גורפים חול ממשאית בעזרת אתי הפירה, חשב איך להפוך את ארגז המשאית על פיו כדי שהחול יישפך בלי מאמץ, והוליד את המנוף ההידראולי, המצאחו הראשונה. עד היום, כשהוא רואה משאית מתהפכת הוא אומר למוכירתו: תראי איך לא המציאו משהו יותר טוב.

חרי המשאית ההידראולית המציא 360 פטנטים אחרים, רובם כתחום האוירונאוטיי סה, למרות שלא רכש השכלה פורמלית בנושא הוא הגיע אליו אחרי שנשיא פולין 🍱 🕻 פילסורסקי החליט לבנות מטום, אך זה נשרף באויר. שירלובטקי אמר לעצמו שכראי לכנות מטום שיטוט על דלק מטוסים שלא יישרף בקלות. או עכר לתעופה. ישב בגרמניה אולם הצרפתים שלחו אליו מומחה לשרלו שיעכור אליהם ויפתח אצלם את ההמצאות שלו. הלך לצרפת והקים את מפעלי המנועים "טורבו" מכה". במלחמה, שלחה לו ממשלח וישי טפסים שרק יהודים צריכים למלא. הוא זרק אותם לפת. אחרי שכו־ עיים הגיעו טפסים חדשים וגם הם זכו לאותו טיפול. זימנו אותו לארמירל לראנטי, אחד מככירי הממשלה, ונשאל מדוע הוא לא מהזיר את הטפטים. אנור לו: "אני יהודי צרפתי ולא אשיב למכתב גזעני". שידלוכסקי מעולם לא כיקש את האורחות הצרפתית. היא הוצעה לו לפני המלחמה כמחווה של ככוד והוקרה. הגרמנים תכעו להריח את היהורי העקשן מראשות מפעליו. שירלונסקי הורח, אולם שר התעופה בממשלת וישי, ברו'רה, התייצב לפני הפועלים, כמדי קצין צרפתי, ואמר שזה "צער תיאטרלי" שתכליתו לא להרגיו את הגרמנים. שנה לאחר מכן נאלץ שירלובסקי לברוח לשוויץ, וכך הציל את חייו. אחרי המלחמה חזר לצר-פת, ומצא את המפעל הרוס. הוא שיקם אותו והחזירו

"בעוד עשרים שנה לא תהיה ישראל, אם תמשיכו לקחת כך מאמריקה. יום אחד זה יגמר. לא תחזיקו מעמד אם לא תעברו כדי לספק בעצמכם את צרכיכם".

אף פעם לא חשב לעלות לארץ־ישראל. גם לא היה קשור לארץ למרות שאחיו, אהרון שירלובסקי, היה ממקימי קבוצת כינרת, וחכר המשק ער יומו האחי רון, לפני שנים אחרות. שני האחים היו עולם והיפוכו. יוסף התעשיין הקפיטליסט מול אהרון הסוציאליסט, עובר האדמה. היום מטפח יוסף את זכר אחיו בפולחן התמרים המונחים דרך קבע על שולחנו בקיסריה, שהוא מככר כהם את אורחיו בגאווה לא מוסתרת: . האכלו, תאכלו, אלה תמרים של אחי, מכינרת". אחרי טנקשר לישראל קפץ הרנה לבקר את האח, במסוק מבית־שמש".

ביקורו של לוי אשכול במפעלי שירלוכסקי בצר-פת, לפני 23 שנה, גרם לתפנית כסיפור. נילוו אליו מנכ"ל משרר הכטחון ראו שמעון פרט, מוקה לימון שגתן להלוואות המפעל, שלטענתו הטתכמו ב־40 מי־ ואל שווימר, מגכ"ל התעשיה האוויריח. אשכול ביקש ליון רולר. לא מכבר פרש גם משותפות כמפעל "אור ממנו שיקים מפעל בישראל. שירלובסקי השיב: "זה מת" להפקת אנרגיה סולרית. עסק יקר. זה לוכמוס בשבילכם. ואתם עניים". שלוש שנים אחריכך, אחרי אמברגו הנשק שהטיל נשיא צר־ פת רהיגול על ישראל, התעורר היהודי כליפו של כשלונו. לא הצלחתי בכית שמש כי ההנהלה היתה

שלו, טס ארצה, התייצב במשר־ רו של לוי אשכול, ואמר: "הנה באתי להקים מפעל בישראל".

כור כצרפת. לא היה כו תחליף למטוסים שצרפת הפסיקה למ-כור לישראל. זו היתה יותר מחוות ידידות הכרוכה באומץ-לכ ככיר מצד שידלובסקי, התעשיין הצרפתי. ממש התג־ רות בדה־גול הכל־יכול באותם ימים. עזר ויצמן מעיר שבעק־ בות הצער הוה הוא ניצב כפני מטע לחצים אדיר בצרפת, וכל הכבוד לשידלובסקי שיכול היה לעמוד כהם.

משפחות ישראליות. מומחים מקומיים הוטסו להשתלמויות ארוכות במפעליו שבצרפת. בשלב מסויים טען שהוא יכול לרכוש את אותם חלקי מנועים

במפעלים אחרים, במחיר זול מעלות ייצורם בכית-

איך התגלגלו הויכרים שהוא נכשל עאולי הוכ־

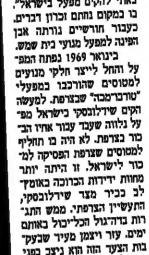
,כגראה שאינני אינטליגנטי מספיק", הוא מחייך, מי האנשים הללו, מר שידלובסקי? .-הפש אותם בעצמך.

מה אמרו אותם אנשים לבגין? מדוע אתה לא אמרת לו זאח? באותה עת הכל ככר היה כשל שאצא. זה לא היה כשלונו של כגין. הוא עשה מש שיכול. הוא הוט־

מה היו האינטרסים של אלה שהטעו אותו, כפי

שידלוכסקי לא יצא מבית־שמש בשן ועין. המ־ משלה רכשה את חלקו במפעלים ושילמה לו 12 מילר ון דולר, וכן שחררה אותו מכל הערבויות האישיות

התעשיין שידלוכסקי. הוא לקח את אחד המטוסים ממשלתית. הלקח מכשלון הממעל הוא: הממשלה אינה

הוא סיפק פרנסה למאות

שמש, אך הוא ממשיך לספח את המפעל כדי לסייע לכלכלת ישראל. עם זאת, תרומתו לתעשיה הבטחונית כישראל היתה שולית. בעיקר לאחר שמערך חיל האו-יר עבר הסכה למטוסים אמריקניים, ו"מנועי בית" שמש" עכרו על הגל הצרפתי. שידלובסקי החויק ב־51 אחוז ממניות המפעל. 49 אחוז היו כירי ממשלת ישר־ אל. ביולי 1981 החליטה הממשלה שאפשר להסתרר בלעריו. היתה לו פגישה עם ראש הממשלה מנחם בגין. עדי ראיה אומרים שהפגישה היתה סוערת

שלו רווקא בארץז מרוע משגשגים מטעליו תחת ניצו-חו ב־124 מדינות ודוקא בישראל, שאליה יש לו מנטי־ מנטים מיוחדים, אין הוא פעיל מחוץ למגרש הגולף וגלי החוף שבקיסריה, והמפעל כבית־שמש על כרעי

אך מיד מרצין ורמעות ניקוות כזווית העין. .מנחם בנין היה או שר הכטחון. הוא הוטעה על־דרי אנשיו. הוא היה קרבן להסכמים שאנשים עשו ביניהם, וקשרו קשר להטעותו לצורך אינסרטים אישיים שלהם".

אמרו לבגין שכאשר אמות, יעבור המפעל לידים. צרפתיות. אך הוא לא ידע שנתתי הוראה להעביר את מניותי לידים ישראליות לאתר לכתי".

שאתה אומר?

להרום את 'מנועי בית־שמש' וליצור להם מתח־. רה. ישראל לא רוצה חעשייה משלה, כי אגשים מתענ־ יינים בקומיסיון האישי שלהם. אם ישראל תקנה מטו־ סים ושאר מוצרים כתו"ל, ירויחו האנשים האלה את הקומיסיון שלהם. רק אריאל שרון התנגר להוצאתי

אם הייתי נשאר ובבית שמש), היום כבר לא היו סות את האיצטבות מסביב.

אנידן. והוא צרק".

אוֹי אמר לי: 'זו ארץ של גנבים,

שקרנים ובטלנים. מה אתה עושה

כאו'ז עניתי: 'אבל אתה חי פה

כנר 40 שנה'. הוא אמר: 'אלה

אנשי, לא אנשיך', והוא צדק".

לא נכית־שמש אהבו לעבור, כל עוד היה להם.

ליוסף שירלובסקי, בן 90, אין על מה להתלוגן.

טוניותו לא הביאה לו רק ככוד, כי אם גם כסף רכ

ונם על כספו, כמו על גילו, אינו אוהב לדבר). הוא

איס אופטימי מאר, וגם כאן, בקיסריה, בין אמבטית

פמש למשחק גולף, הוא עובר היום על המצאה חדשה,

וצים, המוכירה, מריצה טלקסים למפעלי 'טורבו מכה',

וששיכה לצלצולי הטלפון מכל רחבי העולם. אבל כש־

ישראל חייבת להשתנות", הוא אומר, בשאם לא

ג געור עשרים שנה לא תהיה ישראל. זהו שעור

ופוג שצריך ללמוד. אם תמשיכו לקחת כך מאמריקה,

ים אחר היא תגיר: מספיקו היום, אתם אולי עריין נכס

ציטורמני בשבילה, אבל יום אחר זה יגמר. לא תחזיקו

מעמד אם לא תעבדו כדי לספק בעצמכם את צרכי

כולית אמותיו מנסה יוסליה שידלובסקי, שהבי־ קרת שלו כלפי ממשלת ישראל לא גרעה מאהבתו

לעם שראל, לעשות משהו. הוא סבב באור־עקיבא, לה

הא תורם רכות, וראה איש זקן יושב בפתח חצרו ולא

פרוע לא תמכור את התפוזים הגדלים בחצרך?"

(המשך בעמוד 38)

. הא מרבר על ישראל, הוא מאד פסימי

מני פונסלי, אמר לו האיש.

אוה תשב שזו ארין של בטלנים?

שידלובסקי עם המזכירה ציפי ובמרכז, מציג תמונה עם פרס: "אפילו תשובה לא קיבלתי"

מטוגלת לנהל מפעל כהלכה. כאשר אתה כונה מנוע. אתה צריך ראש אתר. אם שלושה ראשים מנהלים או העסק, הרבה כסף הולך לטמיון".

ומרים שהיחסים עם שידלובסקי החלו לה־ תקרר כאשר מנועיו הצרפתיים הוצאו ממ שוסי היל־האויר, ותחתם הורכבו מגועים אמריקניים. וזהו פרס ההאשמות האישיות בכתב האישום של יוסף שירלובסקי, שהוא מנסח כלי להרגיש: "מטוס ה'ערבה' טס עם מנועי. הוציאו אותם והכניטו מנועים אמריקניים החתם. קנאה. מפשוח. אל שווימר, מנכ"ל התעשיה האוירית ראז, אמר לי שישר אל רוצה למכור את המטוסים לאמריקנים, והם לא יקנו מטוס עם מנוע צרפתי. כמה מטוסי 'ערכה' ססים היום כאמריקהז אפס. אל שווימד לא הבין כאוירונאר טיקה. היום הוא אומר לי: 'צרקת'. גם משה ארנס היה אז יועץ ל'ערכה'. אכל זה שהוא היה פרופסור בטכניוו לא עושה אותו בונה מטוסים טוכ".

לשידלונסקי יש טענות גם כלפי שמעון פרס. מר פרס נסע, כראש ממשלה, להפגש עם מיסראן. שלחתי לו עצה לכקש ממיטראן עזרה. הרי הוא סוציאר ליסט, כמוהר. אמרתי: 'הרי אינכם עצמאיים. אתם גרו דה אמריקנית. כקשו ממיטראן לעוור לכם לקנות מטר סים כאמריקה, ומנועים לבנות כאן לכר. אפילו תשונה לא קיבלתי". ויוסף שידלובסקי שולף תצלום שלו עם פרס, מתוך גלריית תמונותיו עם ראשי המדינה המכ" ועלבת מחשתיקה של מרס?

לא. אכל צריך ללמור את הלקח מכל זה. יש לי חבר שאומר באיריש שלאיש עני אסור בכלל להוולד.

שר עזר וייצמן גר בקיסריה ליד יוסף שכל כך רצה לתרום למדינה העניה שלנו".
שידלובסקי. הוא אומר על שכנו: "אני אומר אביה שליף. "הוא דרש 27 מיליון, ומשרד אוהב אותו אחבת נפש. הוא שכן יקר שלי. אבל הבטחון הצליח להתפשר איתו. אני לא אוהב לעשות ממנו מסכו – זו טעות. איו זה נכוו להציג כך את הנושא. הוא הרבה יוחר מורכב. יוסף שידלובסקי הוא גאון שעשה יש מאין בצרפת. הוא אחד הממציאים והמפתחים של מנועים למטוסי סילון. אבי המנועים הקטנים. והוא גם עשיר מאד. אני נותן מאה נקודות לתרומתו לתעופה. הוא נדלק לציונות אחרי מלחמת ששת הימים. אבל חוא לא היח היהודי היחיד שזח קרה לו באותם ימים. והוא בא לארץ אחרי שדה־נול חטיל עלינו אמברגו. כל הכבוד לו על זה. אבל הוא בודאי לא יצא מוססד

אנשים שעושים עצמם צדיקים כלפי חוץ, שמציגים את עצמם כאוהבי המדינה, אכל דורשים ממנה כסף. הוא השקיע במפעל שישה מיליון דולר וקיבל 12 מיליון, ועכשיו הוא כוכה. ומטוסים עם אנשים וחלקים הוא לא הביא בחינם. שילמנו לו עבור זה. נכון שהוא קנה חלקים מאיתנו, אבל ערך הפרנק ירד, וזו היתה אחת המכות שמפעל ביתישמש קיבל.

שידלוכסקי גם לא אולץ לצאת מבית... שמש. הוא זה שהציע לבגיו לצאת. כאשר החליפו את מנועיו במנועים אמריקנים. מפעליו מהענין הזה שקוראים לו 'מנועי ביה'שמש'. הרבים בעולם משמשים לו אמצעי לחץ על

"הוא אמר לי: אתם תרעבו אצלי ללחם"

שליף: לא מתרגש מהדמעות

והוא גם לא היחיד שיש לו טענות לבית־שמש. כאשר הייתי שר הבטחון אינני זוכר שסירבתי

ארנס: האיש פשוט לא זוכר

השר משח ארנס, מאופק כתרגלו, אומר על חציון השלילי באוירונאוטיקה, שקיבל מיוסף שידלובסקי: "אינני מתרגש מזח. האיש פשוט לא זוכר. הייתי כאותם ימים חמהנדס הראשי של המעשיה האווירית. משבנו שהמטוסים האמריקניים של 'פראט אנד ויטני' טובים יותר מתמנועים הצרמחיים. חיום כולם מסכימים שזה נכון. כאשר בוחרים מנוע למטום, עושים בדיקת סודית, ובוחרים את הטוב ביותר. למנועים הצרפתיים אין שוק, לשידלובסקי לא נעשה עוול. להיפך. ובשום פנים ואופן אין לחקיש ממקרה שידלובסקי שאיננו מעודדים יוזמות בארץ. על 'מוטורולה' שמעתו ועל 'אינטל'ו ועל "נשיונל סמי־קונדקטור' שמעתז"

אי־פעם לבקשה של שידלובסקי. אין לו מה

שידלובסקי מתפלא על דברי ארנט: "אם האמריקנים מייצרים מנועים יותר טובים מהצרפתים, כיצד קרת שחקמנו מפעל בארח"ב ואנו מוכרים לאמריקנים מנועים:"

ועזר וויצמן מוטיף: "אנחנו שמנו את החעשייה הצרפתיה על המפה. המנועים שלהם לובים. מה זאת אומרת, 'המנועים תצרמתיים לא טובים"ז הרי את מלחמת ששת הימים ניצחנו דק עם מנועים צרפתים". ובכל זאת, כאשר היח שר תבטחון, חמליץ עזר וייצמן על המנוע האמריקני ג'נרל אלקטריק 404 בשביל:

אביה שליף, 60, היה מנכ"ל "מנועי בית שמש" עד ש"תתפוטר" לפני כארבע שנים בידי השר אריאל שרון, מאז חוא מובטל ומעביר את הזמן בלימודי משמטים באוניברטיטה. הוא אומרו האני לא מחרגש מחדמעות של שידלובסקי: זרון שקר ובוב שהויתי בין האנשים

 $a_{ij}(f(X_i)) = a_{ij}(f(X_i)) + a_{i$

הממשלות לרכוש את מנועיו. זו עובדה שבית־שמש כשל כמשך שנים, אבל כל עוד רכשו את מנועיו לא היה איכפת לו. רק כשהוציאו לו את המנועים. הוא עשה ברונז. הוא התנהג אצל בגין בצורה שאיש אינו מתנהג אצל ראש ממשלח. בפגישה השניה, שהייתי נוכח בת, בגין אמר לו: ׳אדוני, הפעם לא תתנהג כפי שהתנחגת בפגישה מקודמת'.

אריאל שרון תמך בוז שרון, כמו ראשי מדינה אחרים, אוהב להשתכשך עם מיליונרים, לאכול את הקוויאר שלהם. הוא החיידד גם עם שידלובסקי. כאשר משרד הכטחון הציע להקים את הקרן באמצעותה ימשיך לשלוט במפעל, אמר לו שרון, שחירו אז שר החקלאות: 'למה לך לחקים קרן עם משרד הבטחון: תקים קרן עם משרד החקלאות'. משרד הבטחון התנגד לכך, זאת זה שרון לא שכת להם. ואז הוא נעשת שר הנטחון, ודחף לשלם לשידלובטקי את הכסף. חוא אמר לאנשי משרד חבטחון: 'תנו לו מה שתוא דוצה'. אבל משרד הבטחון בכל זאת הצליח להגיע לפשרה.

שידלובסקי טוען שנתן ערכויות אישיות ל-40 מליון דולר תלוואות שהמפעל לקחז הוא שקרן בערבון מוגבל. קודם כל, היו חובות בסך 14 מיליון דולר. שנית, הממשלה ערבת ל־50 אחוז מחן. וחוץ מזה, 'טורבו מכח' ערב לשאר, ולא שידלובסקי אישות.

שנה אחרי שנבנסתי לתפקידי כמוכ"ל, המפעל הגוע לאיוון, ושידלובסקי דרש לחלק רוותים. אמרתי לו שמפעלים גדולים באדע משקיעים בפיתוח ולא מחלקים רווחים. הוא אמר שהוא דוצה להראות לצרמחים שהוא מרויח, ארבע שנים חילקנו רווחים במקום להשקיע במפעל. וחיום קורה עם מה שאמרתי למנו ארבע שנים שיקרה. אם ימשיכו כך, זה יוהיה ביות מלאכת קטו.

שודלובסקי זהן שקר וכוב שהייתי כון האנשים
שהמלצו שנו. גבין להזציא את שידלובסקי
שהמלצו שנו. גבין להזציא את שידלובסקי
בחממעל, אני להמלה: שהוא ישאר, אבל ידוגמא למשקיע שרוצה להשקיע בארץ בגלל
הממעלה הששה משליטה צרמתה על הממעל
הממעלה הששיע כדי שיקנו את תוצרתו, את
הממעלה הששה משלים ערן שראליה שרוא
ביתישמש הוא הפיא לעבר מימחה בי לא היה
משלים בממעל בארצעותה ווא הקיים להם
אמכנת לוי לא הניחול הממשלתי אשם נהו יה
ביאש והיבות ואז יסט לצימר (בן משתה) יו המשיח הוא בעל חוים החליט לרכוש משוק
הלאי וקודים סויבן ישבל את המתרון יילים לעשות באשר חוים החליט לרכוש משוק
בתכהות בוא הול מו

13 Bibeaid

מבסוט. למרות שהוא אוכל עכשיו את הכסף שעשה ב־18 שנים כארצות־הברית; למרות ששלושה מבין ארבעת ילדיו וכל גכריו חיים בניו־יורק; למרות שלפחות שלושיארבע פעמים כשנוע הוא יוצא מן הבית, ונוסע שעות להופיע בהתנרבות, רק בהתנדבות, באתת מן הישיבות הרבות הממלאות את הארץ ("אני לא יכול הגיר להם לא. זה ה'צרקה' שלי. אני אוהכ לתרום לישיבות"). לפני כשלושים שנה היה גיבור־תרבות. עולה חדש ממרוקו, כלי קשרים וכלי עבר של תנועת־נוער, קיבוץ ולהקהיצכאית - הוא "עשה את וה". הקרים בדור את חיים משה וג'קי מקייטן. שיריו המסולסלים ככשו את הדדיו. ערכיערב הופעה, כתבות בעתונים. מי הכיר אז רברים כאלה. "זמר קסטות" בתקופה שטרם המציאה את הקסטה, שלא התחיל כתחגה המרכזית ומעולם לא טעו, ועריין אינו טוען, שמישהו מקפח אותו באמצעי החקשורת. גם כשהחליט לעזוב את הארץ ולהשחקע בברוקלין שבניזיורק, הוא לא עשה זאת נגד מישהו או משהו אלא לטוכת הקהילות היהודיות בארצות־הברית, וקצת לטוכתו יש לו סיפור חיים לא פשוט. מגיל 13 הוא נודד לבד, עבר כגדול את השכר של עליה לארץ לא־נודעת, מושא חלומות שהתנפץ לרסיסים כתוך בית של 50 מ"ר, במושב ירדמב"ם שליד רמלה. אלא שהוא לא עושה עניין מאותן שנים רחוקות וקשות. אולי משום שמהר מאר האירה לו ההצלחה פנים, אולי תמיד את מה שהוא הכי־אוהב.

שכתכ כנו הבכור, וכמה שירים ספרדים.

שתיםיעשרה כצהרים הוציא ג'ו ("שיר השיכור", "הו כרצלונהיכרצלונה") עמר, פתק קטן מכים מעילו המחויים. לא משהו מיוחר. אשתו ביקשה שיתקשר לאיוה גברת רוזנברג, והוא - שכח. מאותו רגע, כבר לא חזר אל עצמו. לא געים לאכזכ את האשה. אחרי רבע שעה, ניגש לטלפון של ביתיהקפה ההומה ("לא יאומן, כולם פה אשכנזים. איזה מין מקום זה"ג, וטילפן לאשתו כירושלים. חור מתפקע מצחוק. -יש שם איזה צ'ייניז אחר שעומר על־יד הבר. כשגמרתי לטלפן שאל אותי: כמה סיפות (שיחות) יש ג'ו עמר, איש חכיב, פרצוף עגלגל, מחייך הרבה,

משום שהוא איש חוק, מוקף במשפחה אוהכת, עושה לפני בשנה, אחרי 20 שנה כארה'ב, ארן את המזוורות, לקח את האשה ואת הכת הצעירה (17), זהחליף את ניריורק כירושלים. כל זמן שהילרים היו קטנים, וההזמנות להופעות היו מרוכות – החיים היו מלאים איכשהו. בשנים האחרונות התקרד הקצב. פחות הוסעות, בית יותר ריק, וגם הגיל עושה את שלו. אשתו אמרה: .מה יש לנו לחפש פה. אין לנו חברים, אנחנו לא שייכים, גם לילרים צריך לטלפן אם רוצים לכוא לבקר. בוא נחזור הביתה". אז הם חורו, עם השוק הרגיל של כל עולה חדש. חוסר האריבות בדרכים, טפסים ממשלתיים שחוזרים על עצמם כך או אחרת. אחרי שהחיישבו ונרגעו ופרקו את החבילות, הבין ג'ו עמר שמה שהיה פעם כבר לא יחוור. האמת שגם לא ציפה לכך. היום הוא עובר על תקליט חרש, שירים מורחיים לא חמצאו שם. יש מספיק מהם גם כלעריו. יהיו בו אופרטות איטלקיות בתרגום עברי, שני שירים

וא לא מאושר ממה שקרה לזמר המזרחי גם אם אינו אומר זאת כמפורש. זה שקצת מסלסלים עור לא הופך שיר למזרחי. "הכל שטאנץ אחד גדול", הוא אומר. שמעת שיר אחר - שמעת את כולם. זו לא המורשת שאליה יוצאת נפשם של בני דורו. ג'ו עמר, 55, שיבה נשערו, טבעת ענקית על זצבעו, גימוסים של כוגר ניו־יורק. היום הוא מוכיל - היותה רק כעיה. כאב לי על אמא שלי כשהאשה מסעיפרסום לקפה חדש. אולי זה מה שיחזיר אותו שאימצה אותי רצתה לקחת את מקומה. הם התייחסו לתודעת ההמונים.

מה אומר ג'ו עמרו זה מה שאמר. מונולוג. -נולדתי בעיר סטט שבמרוקו, למשפחה ממש עלייד ביתיקברות, ואגי פחדן כוה, זה לא היה מרוכת־ילרים. גרנו 13 נפשות כשני חררים. כגלל זה, בשכילי. מי יודע מה ייצא פתאום מהקבר. כל ילד שהגיע לניל כרימצווה, היה צריך לעזוכ את הבית, כי לא היה מקום, ולא היה מספיק אוכל לכולם. ביתו. ארבע שנים ישבתי אצלו ולמרתי בישיכה. פעם אכא שלי חלם כל השנים שיהיה במשפחה גם רב אחר. בשנה הייתי נוסע לבקר את הורי. אם היה לי כמה הוא החלים שאני הכידמתאים. וכך, מיד אחרי הברימצווה, שלחו אותי ללמוד כישיבה למכנס, עיר בעיר הזו היו הרבה מגורשים. מגורשים אלה אנשים היום הרב הראשי של צהיל. אז קראו לו מיימון פחימה

עצמם הרכה יותר חשוכים ועליונים על היהודים כמו משפתות טולדנו וכרדוגו. יצא לי להיות מאומץ אצל זוג כלי ילדים, והם פינקו אותי ואהכו אותי מאר. האחרים. זה ממש הכדלי מעמרות כרורים. כמו שהאשכנזי רואה את הספרדי, ככה הם ראו אותנו, אכל הם עוד הכליטו את זה יותר. רווקא אותי המגורשים אהבו. ככר אז גילו שיש לי קול טוב, וככה יכולה" אלי כאילו הייתי הבן שלהם, ווה כאב לי מאר. אבל הסיכה שבגללה עובתי בסוף, היתה אתרת. הכית היה להתחבר עם המעמרות העליונים.

> ואם הייתי ממשיך בישיבה, מי יורעו אולי הייתי היום הרב של רמלה. כשהבנתי את זה, כא לי כראש ללמור מקצוע. כאותו ומן, רשת 'אורט' פתחה כקובלנקה גרושים, הייתי משכיר אופניים ועושה סיכוכ קטן. כית ספר מקצועי. נרשמתי. המורה שלי היח גר נכון,

שתוו עול ג'ו,עמר, הגדול מכולם. הזמיר-ממרוק.

פוסב הרדיו והתקליםים. אלור הזמר תמורחיי

<u>לבלים אם העדינה לפני שמישהו חלם על ח"ם</u>

הרב של העיר, כרוך טולדנו, קיכל אותי אל

וציון של הכמיהה לישראל. כדי להתקיים נתתי ששרים בעברית לילדים בקובלנקה. אבל במקום יהחלטתי שאני צריך להניע לבד לארץ. לא אותי שלה להודים. לקחתי מווורה והתחלתי לעשות או הירך לאגדה, על נכול אלג'יריה. חלק מהררך לסחי כאטובוטים, חלק ברגל. במכנס נתן לי יהודי בגיל 17 היה כרור שרכ לא ייצא ממני, אמילו אד גלכיה מצמר, משהו שלא רואים, הוא אמר לי:

להשין הפור כרי להמשיך כדוך. אני אעזור לר, רק

הרג סולדנו התייאש ממני. אומנם הייתי תלמיד סוג, גרולה, שהיו כה הרכה משפחות ירועות ומכוכרות, שהגיעו למרוקו אחרי גירוש סמרד, והם היו רואים את הוא ידע עברית, ואני רבקתי בו, כי בכולנו היה

זה. כולם אותו דבר. אפשר שלהם. את הזמר והתרבות המזרחית צריך לחפש במקומות כמו רמלה ודימונה. זה השורשים".

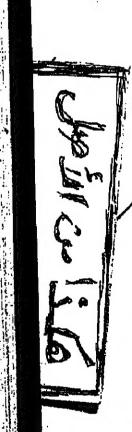
"כל הזמרים החדשים האלה, זה לא להתבלבל ביניהם. וגם כין השירים אה צריך ללכת הרכה בכפרים ערביים, יותר סוכ שראה גם כמו ערכי, אחבתי את הגלביה הזו, משהד מסה. יום אוד, כמסגרת המסע אל הגבול, הגעתי לגש אחר שהיה כו רק יחודי יחיד, בעל המכולה. ונות אליו, לנחי אצלו, וכבוקר ביקשתי שיעוור לי

בתנאי שתתן לי את הגלביה'. מה יכולתי לעשותז נתתי לו. הביא לי חמור עם מלווה. אחרי זמן קצר התמוטט המלווה. הוסכתי אותו על החמור, ואני הלכתי ברגל. ככה זה נמשך ימים. איכשהו הגעתי כמו כל היהודים שרצו לעבור את הגבול,

הלכתי גם אני אל כית־הכנסת הגרול, כרי ששם יעזרו לי. הבאתי איתי מכתב המלצה שקיבלתי בקובלנקה. הרב קרא את המכתב, ואמר: 'אתה לא הולך. אתה נשאר פה. כמכתב כתוכ שאתה גם חון וגם מורה, ואלה שני הרברים שחסרים לנו פה'. נשארתי שם ארבע שנים. הייתי גם מורה, גם חון וגם מנהל תלמודיתורה. כין התלמידים שלי היתה גם זו, שמזה 32 שנים היא (המשך בעמוד 17)

१५ सामध्यो०

(15 ניבוען מעמוד יוור פגילרים שלהם.

אם הייתי יכול לדבר הייתי אומן

אני לא אוהב אמבטיות. מה זה לא אוהב? שונא! השמפו נכנס לי לעינים וזה שורף. ...ן לא מתאים לעור וזה מגרד אחר כך ובגלל שאגי עוד לא יודע לדבר, אני בוכה.

עכשיו, נקה פיתחה סידרת מוצרים חרשה כדיוק בשכילי - סופטקר. אל-טבון נוזלי ושמפו שכולם בריאות. סופטקר לא צורב בעיניים (אבא קרא על האריזה שזה שמפו "אל רמע" ואמר שזאת עובדה שהוכחה בניסויים מדעיים). יש בו בושם היפו-אלרגי בריח עדין שנשאר על הגוף. סופטקר מכיל 6 צמחי מרפא שונים (כמו מרווה וקמומיל) ויותר לא מגרד ולא אדום לי בטוטיק.

ו... רוצים לשמוע דבר מצחיק? ראיתי את אמא משתמשת בסופטקר בעצמה. ממתי מכוגרים משתמשים בדכרים של תינוקות?

אם תינוקות היו יכולים לדבר...

סדרת רחצה חדשה, עדינה מכילה 6 צמחי מרפא וויטמין פ

שהיה לי מקצוע. כל השבוע ישכתי כסמינר ידיוושינגטון.

משני הם צובעת ילדי. בהתחלה היה קשה. המשפחה פלג פהיתה משפחה מאד מכוברת ואמידה בעיר, מנעה ולא הסכימה שאנחנו נתראה. אחרי הכל אני היתי עני, נאתי מעיירה שאיש לא שמע עליה. תיהנל היותי מורה. היו לה הרבה מחזרים אחרים, לא פעם הספתי מכות הנונות מאחד מהם, שראה בי צו ומיכשל נדרך להינשא לה. אם היתה יפהז לא, זה לו עון של יופי. היא כאה ממשפחה מאד מכוברת. ודנה ום להפתרך למשפחה כזאת. אבל אני עקשן, לא ויונתי. וגם היא לא. אחריכך הם כבר אהכו אותי

-1954 התחתנו כשעה טובה. כיווו שאני הייתי שר ככל החתונות בעיר, היתה בעיה מי ישיר בחתונה שלי. כאב, אז החלטתי – אני אקליט את עבר, וכך אני אשיר גם בחתונה שלי. זאת היתה ומנס וראשונה שהקלטתי שירים. האנשים השתגעו. תה גו יושנ פה על־ידם, והוא גם שר. לפני החתונה קה משת, שאולי, אם אני הושב על זה, שינה את חיי. לא החג לי פרוטה, ולא ידעתי איך אני אכין בכלל א החונה. יום אחד הגיע אלי כן־ארם ואמר שהוא וגיו ונות התקליטים הצרפתית פיליפס. הוא אמר שהם שמעו אותי שר כמה פעמים, והם רוצים להוציא תקלים שלי שאני שר שירים מרוקאיים. הם הציעו מף טונ, וכמונו שמיר הסכמתי. נסעתי לקזבלנקה, וכניט אותי לסטוריו, הביאו מלחינים ואנשים דמום פילים, ואמרו לי פשוט לשיר. לא תאמיני הלשו עשרה תקליטים בבת־אחת, שהופצו בכל צצות המנרב. זה מה שהכיא אותי אחריכך לעשות קיירג בצרץ. וככה גם היה לי כסף לעשות חתונה. אוהים אדב אחזי.

יכוי מלד הכן הבכור, ושנה אחרי זה החלטנו ללח לארץ. ההורים של אשתי קנו עוד במרוקו משק נמשב ידרמב"ם. הגיע אלינו נציג של 'רסקו', והרבה כספתות מהמקום שהיו אמירות ביותר קנו ממנו משקם נכסף טוב. אשתי ואני לא התכוונו לגור עם הורים נמרוקו, עוד לפני העליה, קיבלתי מספר סחור - תשע - ולפי המספר היו צריכים לתח לי שנים נארץ. כאנו לנמל חיפה, התחלתי להתרוצץ ולבור לאן שולחים את מספר תשע. אמרו לי לפשע הירון. שאלתי איפה זה, ואמרו לי: על־יד הגול עם סוריה. הגעתי עם המשאית של הקליטה, האתי את המקום, ואחרי לילה אחר בדיוק ברחנו ספס שנועיים התגוררנו אצל אחותי בעפולה. צורים, אשתי והתינוק נסעו לגור עם ההורים מדומנים, ואני תחלטתי ללמוד בסמינר למורים כרי

פניבנה, ונשבתות הייתי כא לכקר את המשפחה. לשהייתי רואה מה קורה שם – הייתי בוכה. כל־כך כנד לי כל המשפחות העשירות ממרוקי, שעור שם שיא המשק כי היה להם כסף, עזבו דירות מרוותות לם משיחים, כאו הנה, ופה בקושי היה להם מה לאנה בחים קטנטנים, חמשישש נפשות בחדר, לא "דע שום דבר בחקלאות, ולא היה אף־אחד שיעוור הציאה והייאש הכיאו אותם לשיתוק מוחלט. אנשים הי יושנים שנה שנחיים, ולא מסוגלים לעשות כלום שוני הלם והייאוש, רק אכלו את חכסף שהביאו אתם. התקליטים שעשו לי בקובלנקה. צחקו עלי. אמרתי ולשהעורו - כבר היה מאותר. לא היה כסף, לא היה בה להם: תעשו טובה, בואו נכנס עכשיו לאולפן ואני מליצור לבקש הלוואה לקנות משק לעצמי. הייתי תומורת. חשבתי בליבי, זה מוכרה להיות עכשיו. עשים מבוברים עם עתיר גדול. ואז, בריוק ב־12 רצתי למוסררה, הבאתי כמה ילרים שיודעים לנגן על מורים ויה המקיי סונר את האשנב, וזהו. נגמר יום בנג"ו, וטסנו לרדין. שרק לא יהיה מאוזר מדי. נכנטנו הענדה של אמילו לא היה לנו כזה להלחם נגר זה. לאולפן ושרתי להם את "ישמח משה", כבר בתוך א הינו באים ביום שישי הבא, וכל הסיפור חוד על ההקלטה דאיתי את הפרצוף של האגשים בחוץ עושים תם. האשים ביום שישי הבא, וכל הסיפור וצוד על אוהות. ירעתי שזה בסרך, האיש הכרימפורסם בארץ. האים הכירמפורסם בארץ. האים הכירמפורסם בארץ. האיל אני לא מאשים אף אחד במה שקרה גם אשכנזים אהבו את השירים שלי. או לא היה כמו

J. H.

ג'ו עמר לפני 25 שנה: נערים מזהים אותו כרחוב.

ליהדות מרוקו. רק את העולים עצמם. למה איש לא

מחה נגד מה שנעשהז למה לא ניסו לשמר בכוח את

התרבות של יהודי מרוקוז לא הוציאו אף ספר של

מלומר מארצות המגרב. מי היה צריך לעשות את זה

בשבילם? אף אחר. בטח שלא האשכנזים. כל אחר צריך

לדאוג לעצמו. אסור לחכות שמישהו יעשה בשבילר

את העבורה. כל האנשים שלנו, שבאו יחר אתנו

וקיבלו משרות מהמפלגות, חשבו שהם צריכים להיות

נאמנים למפלגה, לא לחברים שלהם. אותם אני

כשהייתי שר, האגשים היו יושבים

ובוכים. את כל הגעגועים שלהם

היו מכניסים ברמעות האלה. היתה

איזו שתיקה שאומרת הכל, מספרת

מאשים. לפשוטי־העם לא היה כַּסַף, לא היתה יכולת,

והם גם לא ידעו איפה צריך להלחם. אבל המנהיגות

שלנו, למה הם ישכו ושתקוז אכל מה שנכון – אז היה

כליכך קשה, ואגשים היו כליכך מיואשים, שלא יכלו

לזוז. וזה אחרי כל מה שחלמנו על ארץ־ישראל. לך

ברדיו מי זה הג'ו הזה שכולם מכקשים. חיפשו. חיפשו

עד שהגיעו אלי. הזמינו אותי לרדיו. באתי עם –

' היה מול. כששמעו שהגעתי

לארץ, התחילו עולים מארצות

המגרכ להפציץ את הרדיו

בכקשות שישמיעו להם שירים

של ג'ו עמר. התחילו לחפש

תבין. טוב, לא נורא.

את כל הסבל שעובר עליהם״.

היום, שיש כל הזמן שירים מזרחי־ ים ברדיו. אני הייתי הראשון. היו נותנים איזה רבע־שעה כיום, ואם איזה אשכנזי היה פותח בטעות את הרדיו, תיכף היה סוגר. זה מה שכ־ אב לי, מה שרחף אותי להצליח בכל מחיר.

"כשהתחלתי להיות מפורסם, הייתי מופיע המון, הייתי מגיע למקומות כמו אופקים, נתיבות, קרית־שמונה. הייתי שר, ואנשים היו יושכים וכוכים. את כל הגעגו־ עים שלהם היו מכניסים ברמעות האלה. היתה איזו שתיקה שאומרת הכל. מספרת את כל הסבל. רציתי להגיד להם, אל תשתקו. אבל הם היו חלשים מדי. אני את המחאה שלי הבעתי דרך השירים. שרתי שיר על 'לשכת־העכודה'. זה היה שיר מחאה. ואילו לחצים היו עלי שלא לשיר את השיר הזה.

"עשר שנים רצופות הייתי כוכב גרול. למרות שהארץ קטנה, הסתדרתי איכשהו. מנחינה כלכי לית הייתי מסורר טוב. יום אחר בא גיורא גודיק והציע לי לשיר בקרנגי־הול בניו־יורק, יחר עם יפה ירקוני. מי יכול לסכב לזה. זה היה במאי 65', הופעה בפני אולם מפור

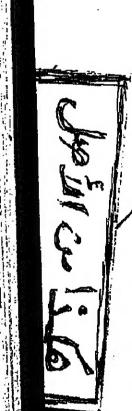
צץ. למחרת התקשר אלי רב של קהילה תורכית בניו־יורק וביקש שאבוא להתפלל מוסף אצלם. תמורת תשלום כמוכן. הסכמתי. כשגמרתי, ערכו לי מסיבה, וכיקשו שאכוא להיות חזן אצלם בימים הנוראים. הם הציעו לי אז 3,000 דולר. כחיים שלי לא קיבלתי סכום כזה. בינתיים גם קיכלתי הצעות לקונצרטים ככל מיני אולמות, ומאותו שבוע הייתי יותר בארה"ב מאשר בארץ. אחרי ארכע שנים לקחתי את האשה ושלושת הילדים (הקטנה נולדה ככר שם) ועברתי לנור

לך לי טוב. היו לי הרבה הופעות. אחרי הכל זה מקום גדול, שאף פעם לא נגמר בפני מי להופיע. אם הייתי עשירז חייתי טוב מאד. לא הייתי עשיר, אבל אפשר לומר אמיד. החיים שם נורא יקרים. חזרנו לפני כשנה. לא רצינו יותר להיות במקום שכו כשפותחים את הדלת אף־אחד לא אומר שלום. החיים נעשו ריקים. הילרים לא חזרו אתנו. הם התחתנו שם, יש להם מקצועות טובים (אחד רופא, השני מהנךס, הבת לומדת ומגדלת ילדים). כן, זה המחיר שמשלמים כשחיים 18 שנה לא בארץ. אני גוסע לפחות ארבעיחמש פעמים בשנה להופעות בארח"ב. מזה, אפשר לומר, אני חי. אני לא משלה את עצמי, אני רואה את המציאות כמו שהיא, ואני מסכים אתה. אני יורע שמה שהייתי פעם גארץ, אני כבר לא אהיה. זה כבר לא הזמן שלי".

חבורת נערים שעוברת כמקום מזהה אותו. אחרי שהוא גומר להתפעל מהענין, הוא דץ הכיתה, לירושלים. יספיק לנוח שעה, לאכול, ו.אני אוכל רק בכית, אצל האשַה"), ובשש הוא נוסע לחיפה, להופיע בהילולה של הבאכא־ברוך. שעתיים וחצי הלוך, שעתיים וחצי חזור – בשכיל לשיר שני שירים, בהתנרבות כמוכן. לכאכא־ברור לא מסרכים. -תהיה

שם האפלה, משהו לא נורמלי. איך אני אוהב את זה". ער היום אני מרגיש שאם היה מישהו שיקח את, המקום שלי בומר המזרחי, הייתי פורש. אכל אין. כל י הומרים החרשים האלה, כמו זוהר ארגוכ וג'קי מקייטון וחיים משה – זה לא זה. אני לא אומר שהם לא טובים, לום כל יום שישי היותי הולך למשרדי הסוכנות אקליט לכם כמה שירים. אמרה טוב. לך תביא להתבלכל ביניהם, וגם בין השירים שלהם, אמן צריך אנל אין להם שום דבר ייחודי. כולם אותו דבר. אפשך ישם שנות בתור, עם תברים שלי ממרוקו שהיו שם הרגע. אחריכך כבר אף־אחר לא ירצה לרבר אתי. שנראה לי בסדר, קצת אחר, זה שימי תבורי. לו יש שיהיה לו משהו ייתורי. להם אין. היחידי מהחבורה הזו בעיני את הפוטנציאל הכייגדול. אכל הומר שלהם זה לא מזרחי. אין להם לפי דעתי מה להתלונן. משמיעים אותם הרבה, את הזמר והתרכות המזרחית צריך לחמש במקומות כמו רמלה, כמו דימונה. להם צריך לתת ביטוי, זה השורשים".

יעל פו־מלמד 17 Biagalo

המקום הקלאסי של תל-אבינ

חזמנח חגיגית לרגל פתיחת הפרוייקט!

בואו למשרדי "דנקנר"במוצ"ש .22.00-19.00 בין השעות 31.1.87

היוקרה של דנקנר בתל־אביב בנורכז צפון תל־אביב, כמשולש שכין הרחובות ארלוזורוב, אדיים הכחן ואיציק מאננר, חולך ונבנה פרוייקט המנורים "לכ הצפוןיי. פרוייקט מגורים חדש של דנקנר בניה ופתוח, שיהווה את גולת הכותרת באזור המנורים היוקרתי ביותו של תל־אביב. במיקוטו טמון יתרונו הגדול.

3 מגדלים, 7 קומות ומירב הפרטיות פרוייקט "לב הצפון" משתרע על פני 5 דונם, הוא כולל 3 מגדלי פאר הנישאים לגובה של 7 קומות. בכל מגדל 11 דירות בלבד - 2 דירות בקומה, ופנטהאוו בקומה השביעית. כך נהנים הדיירים גם מהיתרונות של בית משותף מודרני ומשוכלל, וגם מפרטיות מירבית.

היויקרה של דנקנר באה לידי ביטוי כבר מהמדשאות המטופחות ופוסי הגן המקדמים את הבאים לייכל הצפון" ציפוי שיש מעניק למנדלי "לב הצפון" חזות יוקרתיה

בניה וכתוח בע"מ

קוובקטורים לחימום חדירה. * הכנה למזגנום מפוצלים ★ דלת בטחון בכניסח.

במטרח לענות בצורה מושלמת לדרישות טעמו וסעונו 🕏 כל דייר פיתחה החברה שיטת תכנון מיוחדת במינה:

* בכל קומה יכנו 2 דירות בלכר. א חניה פרטית מקורה הנעולה בשער כטחון - פתיחה * לבחירה דירות במת 24, 3, 4, 5 חדרים ופנטתאוו. * כל דייר יוכל לבחור את דירתו לפי תוכנית המתאיו ההתאמה האישית מתכטאת גם בכיווני האוויר

ליוזיה במעול סגור. * מערכת אינטרקום טלויזיה במעול סגור. * מעליות משוכללות ומרווחות.

הרמה הגבוהה של איכות חחיים מתבטאת גם בתוך הדירות: + ריצוף קרמיקה באמכטית ובשרותים. חדר רחצה נוסף צמוד לחדר הורים (בדירות על חדרים שרותים כפולים).

* מרצפות פלחי שיש בטלון ובחדר האוכל

וגב כלכלי איתן, זאת חקרקע חבטוחה שלך כשאתה עומ בושרדי ״דנקנר״ רח׳ השל״ה 5 ת״א (חוצה רח׳ בול

הרצח, ושיחות עם

מאת נבריאל שטרטמן

החוקרים,

לפינת עבודה פרטית בכיתו. קבוצת דנקנר - הגב הבטוח של "דנקנר" דנקנר בניה ופתוח בעיים היא יותר מחברת כניח. מאחי עומדת קבוצת דנקנר, בעלת בסוס תעשייתי רחב תחומים

לדיירים הרוכשים דירות ניג חדרים מזומנול הפתעה

העדיפום בעיני הדיור.

(מרדאו, ליד מען דוד אדוט)טל: 5463411, 883971, 6323

ПІЛІ TIKI TYUU

חוה יערי וציפי קבליו: "את כורכת חבל תליה סביב הגרון של אחותך".

רף חמידע הרב שכבר נצטבר בידי מפקר משטרת מהוז תל-אכיב, תת-ניצב ארמנד לוי, אריה שניא גם לא היה שבעירצון משיטת חוה יערי עלולה לחבין מהר מרי מה רוצים ממנה. אחותה של חוה, שגם היא עברה בו. על השוטרת היה -להתויר את חוה יערי מכחינה מנטלית הודשים אחרים אחורנית".

לרבריו, הציע חרד שמישהו יתקשר אל חוה זיתן לה להכין שמישהו ראה אותה כחוף תליברוך. חרד הסתמך על העוברה, שיערי הכחישה בהודעתה הראשונה כי פגשה בתיירת האמריקנית. לדעת שגיא לא היו הרבה סיכויי הצלחה לגישה זו. כלשונו: "הם גבלו באפס", הוא היה בער עריכת תסריט ושל התנהגות יערי ואכיכת גרנות) לפיו עורביק את השתיים לתקופה שמלכסקי ביקרה בארץ". גם סכן

המשטרה, לא היה ביריה מירע מספיק ברבר סכר שהיה צריך לחקור יותר לעומק את אישיותה של נסיבות מותה של מלה מלבסקי. סגן־ניצב מלה מלבסקי בשלב יותר מוסדם של החקירה. כך נולדה היוזמה לשלוח סוכנת שוטרת, שכינת החקירה שהציע פקר חדר. לדעתו, היתה את עצמה -נאחד, לבוטיק התל־אביבי של ציפי קבל

"מכירה אותה מאיזה שתוא מקום". השיחות הללו היו בבמינת השלכת חכה", כלשונו של שגיא. באותו זמן כבר צותתה המשטרה לשיחות של חוה ושל אביבה.

ההאזנות לשיחות הטלפון מכיתה של חוה יערי, ואחר כך גם לשיחותיה של אכיבה גרנות, החלו בסוף נוכמבר 1985, זמן לא רב לאחר שבני משפחתה של מלה מלבסקי ולי גילו את אונה של המשטרה, כי הם מתקשים לחגיע לחשבונותיה בכנק הפועלים

(המשך בעמוד חבא)

19 Biaeald

המשך מהעמוד הקודם)

כשבעה שכועות האזינה המשטרה לשיחות הללו, פנים ואופן הוא לא טמבל"... ובפרק הומן הזה קלסה רכבות מלים.

אותה נאוה" הציעה לחות יערי להפגש אתה במלון -הילטון" בתל־אכיב. בעקבותיה טילפן לחוה חשר. היא שופכת את לכה גם באוני אחותה ציפי קבלי מישל חדר שהציג עצמו כאלמוני המצוייר במירע ב-6 כינואר ואזני המשטרה כרויות: חשאי אורותיה. ואו טלפנה חוה לאכיבה והתייעצה עמה אם ללכת לפגישה הזו או לא.

מקריאת תמליל השיחה כרור בעליל, כי גם חוה וגם אביבה היו בטוחות שמרובר כ-מכצע" של אהור יערי. היחסים בין חוה לאחור היו מאר בלתי'תקינים כאותה עת. לו חשרו השתיים שמדוכך באותו עניין של מלה מלבסקי, אפשר היה להגיח שיגירו זו לזו רברימה בנדון. מכל מקום, אם פקר חדר ציפה לשמוע מפיהן משהו בעניין הזה, הוא נתאכוב.

עם זה, גילתה חוה יערי עודף זהירות לאחר השיחה הטלפונית של "נאוה" לכוטיק, לאתר ביקורה שם. לאחר השיחה זיבקה חוה כחץ מקשת מן הבוטיק לטלפון ציבורי בקיוסק, כדי לדווח על השיחה לאביבה גרנות. הימנעותה של חוה מלרכר בטלפון מן הכוטיק עוררה חשרות במשטרה.

בשיחה שנערכה בין השתיים ב-31.12.85 ושלא נגעה למלה מלבסקי, השתמשה חוה יערי במלים ... יכולתי להכנים לה מחבת בראש..." ואביבה הגיבה: את עושה דכרים בחם...."

שכוע אחריכך, כ-5 כינואר ב-9.30 בערב, מספרת חוה לאכיבה על השיחה שבה אמרה לה האשה המסתורית – הכוונה לאותה סוכנת משטרה – שהיא ראתה אותה עם מלה מלכסקי. בשלכ זה חוה די כטוחה בעצמה. היא שואלת את הנאוה": "באיוה תאריךו". האשה אומרת לח שאינה זוכרת, אכל .היא ראתה אותי והיא הולכת למשפחה. אמרתי לה: 'בנקשה גברת. אני לא מבינה בשכיל מה ככלל צלצלת אלי. את מיר צריכה ללכת למשטרה, לא לצלצל להודיע לי, זה לא שיטה, אם כן אדם מסתובב עם הרגשה כזו, את זוכרת אותי כי ראית אותי איתה ברוזיב, או מיד את צריכה

"זה בולשיט בריבוע, זו המאהבת של אהור".

ללכת למשטרה. בשכיל מה את מצלצלת? את רוצה ממני כסף? את רוצה שאני אמכור לך בגרים בחנות בזולו מה את רוצה ממניי:"

עכשיו מתארת חוה לאכיכה פגישה שהיתה לה עם "נאות" בכוטיק: "היא באה עם חברה, אשה מכוגרת יותר ממנה. אמרתי לה, 'תשמעי, תנשי מחר בכוקר למשטרה', או היא אמרה 'אוקיי' והלכה. אחרי חמש דקות היא חוזרת ואומרת: 'אני מחר אתקשר עוד פעם'. אמרתי לה, 'אין צורך שתתקשרי עוד פעם, באמת שאין טעם, אני מציעה שתתקשרי למשטרה מחר

עם זאת, הראנה נותנת כה את אותותיה. חוה מספרת לאביכה איך שאלה את באוה", אולי היא ראתה רק את מלבסקיז כי אם היא ראתה אותה יוזר עם חוה, איפה ראתה? -אני גרה בירושלים, אני פה פעם בשבועיים, עוורת לאתותי כחנות".

אלא שאכיכה גרנות בסוחה לגמרי שאיש לא עלה על עקבותיהן. היא אומרת: אה בולשיט בריכועי. וחוה: ,כן, אכל נו המאהבת של אהוד, את חושכת?... אחרת מה הוא... פתאום מרים טלפון בשתיים־עשרה, אחרי שברחתי מהבית, או כאחת, לירידה שלו בתל אביב ואומר לה, 'תשמעי, חגשי לבוטיק, 213 בדיונגוף תחפשי מי זו חוה יערי, ותנידי לה שאת מכירה אותה ושאת רוצה לדבר אתה'. את מבינהו.."

חוה נשמעת מודאגת למדי ברגע זה, ואכיבה מנסה להרניעהו -או מה אם היא ראתה אותרי תוה: "לא, המשטרה תחקור אותה, איפה ראית, באיזו שעה ראית, מתי ויאיתני אביבה: בכנחו הצה, מה את מרברת שטויות:"

חוהן .כן, איפה ראיתו מה עשיתו..." גם אביכה מאמינה שאהור הוא האיש המפתתר מאחורי "נאוה": הבעיה שלך זה שאני אמרתי לך מראש ואת לא תופשת, שאת לא מוכנת נפשית כנראה עוד, שכסלחמה הואת שלא תחשבי אף לא לרגע שאת

Binealo 20

לבר. כמלחמה הואת, יש לך עסק עם צר שני. שבשום

שראה את האשה הזו והראו את התמונות שלה

את לא נורמלית. איבה השכל",

שלך? למה לא אמרת לה, מדוע

את מחכה עשרה חודשים?"

אמא, את מגעילה אותיי. אך גם אם תוה ואביבה משוכנעות כי נאוה והגבר המסתורי הם שליחיו של אהור, מתעורר בלכה של חוה 1.1.86- בלילה הקליטת המשטרה עיתה בין חוה יערי לבין אמח, הינדה הווננוג המליל שיחה זו הוגש במשפט כדי להצביץ על לשונה הבוטה של הנאשמת. הגברה דוובון חוה: עויוי אומרת לי: 'תגידי, את מטומטמת? הרי דיברה באידיש וחוה בעברית. בין השאר בטלוויניה, אחרי הסיפור ההוא (על גילוי גופת השתמשה תוח יערי בביטויים הבאים כלפי מלכסקי בתוף תליברוך), המשטרה פנתה לכל מי

.... תקמצי, תריחי לי בתחת, לא חצה שמוע אותך [צורחת]. את תרגת אותי ואת ציפי, את רוצה להדוג את הילדים שלי גם, את רמאית ושקרנית, את לא נורמאלית, אני לא רוצה לדבר אתר....

וכעבור יומיים המשיכה חוה באותו נוסה בשדיבוה עם אמה מביתה של אביבה גינות: אני אשבור לך את הפרצוף, את מבינה, את מנעילה אותי, תתני לי מנוחה תרדי מפני, תעובי

מי שמבקש ללמוד משתו על מצבח הנגעי של חורו באוחם הימים, יוכל למצוא מידע מאלף

האם מדברת באידיש ומנסה לדבר על לב בתה וזוכה למענה חבא: באני אשבור לך את הפרצוך, את מבינהו... את פנעילת אותי, תני לי מנותה..." ושידולי האם להחזיר אליה אה בתח לא רק שאינם מצליחים, אלא שתם מביאים מני חות שטך לשון המונית שלא חיתה מביישה את

יערי לירושלים ביגועה לגמרי", כדברי ציפי אתחד.

לאביבה: מאמילה, הנאחה הואת צלצלה עוד פעם-

היא אמרה שמדכרת נאזה והיא מוכדהה לראות אותי-

עכשיו אני רוצה להפגש אתה ככל ואת. אחותי כרנע

יצאה מהחנות. היא אמרה לי להביא שוטר. להביא

שוטר אני לא רוצה, לא רוצה לחסתבך, אני רוצה

אותר. לתפוס עכשיו בכוח ולהוציא ממנה את הסיפוד

אני מוכרתה לתפוס אותה. או תשמעי מה אני יכולה

אקבע אתה עוד פעם... תנידי לי איפה את רוצה

שנקבע, אני באה לקחת אותך עם האוטו, ואנחנו

שתינו עליה, כי אחתי לא כשביל זה. אני אקח אותן

(המשך בעמוד נג)

לעשות. אני אניד לה שעכשיו אני עסוקה כחנוה

אכיכה .לא, אני לא מתערכת כזה".

ובואי נגמור עליוה...

למתרת, כ־5 אתרי הצהרים, מדווחת תוח שונ

חוה, היורעת היטב שהיא נפגשה עם מלה מלבסקי ב-10 במארם 1985, מוטררת, ובצרק. היא

חוה יערי, אביבה גרנות ושוטרת בחא הנאשמים: "בטה, מה את מדברה שטויות;״. ומיפרה את אותו הסיפור?..." באותו יום נסעה תוה

שואלת את אחותה שאלה הגיונית ביותר: אז אם היא ו.נאוה"ן ראחה, והמשטרה ביקשה את הציבור שראה את האשה הוו ומלכסקי ז"לן כיום זה וזה לכוא ורלספרן, למה היא לא הלכה למתרת כבוקר ואמרת 'אני ראיתי את האשה הוו עם בחורה בלוגרינית, לא יורעת איך קוראים לה'? – כסרר, בחורה שתורה, בחורה עם שיער קצר, מה שהיא זירתה אתמול – למה היא לא הלכוז למחרת להוריע... כי את התמונה שלי לא הראו, את שלה ומלבסקי נילו הראו, חביני. ויני אומרת לי: 'תרגעי, את לא נורמלית'. ויוי אמרה לי: 'או תני לי תשוכה הניונית למה הכחורה לא הלכה למחרת

נאוה רוצה לפגוש אותי. אני רוצה 🌉 לחבום אוחה בכוח ולהוציא ממנה את כל הסיפוריי.

בעיה זוגעת ללב

פוני הרפואה הציבורית מתקשח לחעניק אמוש הרושים לסובלים מבעיות לב. שיקה צינוער ממתינים בין 3 הודשים - פים ולניתוח לב פונוח ולניפוח ע"י בלון

שוצית החולים שהיו צריכים לקבל אחד ולים הכל בשרות הציבורי אכן קיבלו אותו

אשפו העקים מלהיות נוחים ואין אפשרות תהתמא המטפל ומקום האישפוו.

זה לב הבעיה

ונארועלב שמצריך טיפול, יש להמתנה תמשדנה ראשונה והיא יכולה להיות חשל כלל מציעה לראשונה

ארהנו

נלעדי לקבוצת הבישוח של כלל פתרון מכל הלב:

לב שקט מעניק מימון עבור הוצאות רפואיות בגין טיפולי לב שונים. כך מתאפשר לקצר את ההמתנה לטיפול בצורה משמעותית, לבחור את הרופא המטפל ולבחור מקום טיפול עם תנאים נוחים. לנוחות המבוטח, קיימת בחברות הביטוח של קבוצת כלל רשימה של מוסדות רפואיים חנותנים

אלו הטיפולים הממומנים במסגרת לב שקט: ניתוח מעקף לב - ניתוח לב פתוח בו משתילים עורק או ודיד עוקף לכלי דם חסומים.

שיקום לב מיידי - החלמה בבית מרפא עד 7 ימים לאחר ניתוח מעקף לב או ניפוח ע"י בלון, המאפשרת שיבה לפעילות חיים רגילה. שיקום לב אמבולטורי - פעילות שיקומית במכון

דיאטטי, סוציאלי וכיו"ב).

למי מיועדת התכנית חכוית לב שקט התכנית מיועדת לכל המעוניין בביטוח חיים וביטוח לב שקט, והוא חבר קופת חולים כלשהי, מגיל 20

שרות פרטי לטיפולי לב חמפורטים לחלן.

17 nu 1 - 47 u 17

צינתנר - בדיקה קרדיולוגית לאיבחון בעיות לב

ניפוח ע"י בלון - פתיחת עורק סתום באמצעות ניפוח ע"י בלון.

לשיקום לב עד 12 חודש, המאפשרת למבוטח לחזור לפעילות יום-יומית (לדוגמא: התעמלות, יעוץ

שים לבו הביטוח מכסה גם הוצאות שנעשו בחו"ל בגין הטיפולים הג"ל, פרט לשיקום לב אמבולטורי.

לנשים הנחה של 50% מהפרמיה ולגברים לא מעשנים

ועד גיל 55, וגם לאלח המבוטחים כיום בביטוח חיים

בחברות חביטוח של קבוצת כלל ומעוניינים

גבר בגיל 35 - 4.58 ש"ח. גבר בגיל 45 - 15.30 ש"ח,

דוגמא לפרמיה חודשית לביטוח לב שקט:

בתוספת של ביטוח לב שקט.

גבר בגיל 55 - 26,55 ש"ח.

פרטים נוספים פנה לשלושה מוקדי טלפון מיוחדים המפורטים לחלן, בהם תוכל לקבל, במשך שלושה שבועות (פרט לימי ו"), יעוץ ומידע מאנשי מקצוע, ונצי החברה יופנה אליך.

אררט חברה לביטוח - 03-640838 כלל חברה לביטוח - 03-627733/4 אריה חברה לביטוח - 3-661732/3

פרטים נוספים תוכל לקבל אצל סוכן הביטוח שלך.

8. אל הרקפות של מענית וגלעד תו טיול למקומות קרובים ידריכו אתכם חברי הקיבוץ אל יער צע הדרך מקיבוץ דליח לקיבוץ גלעד שח. ע"י הכניסה לקיבוץ יש דרך עפר בעיכו הארץ, שיוציא אתכם האורנים הנטוע שכל חלקו הדרומי יש חניון קק"ל נחמד – "חניון ווסט" היורדת שמאלה, עוקפת את הציר

אל שדות וחורשות, יפות ולא אותה תיארנו בשבוע שעבר.

יער אורנים נטוע, שבתוכו יש מיתק־ נים להתעמלות וגם לצלית בשרים. אם זה יום יפה ובהיר שבו אפשר

לראות רחוק, כדאי להמשיך לנסוע עוד כשלושה ק"מ על כביש ואדי עדה ולפנות ימינה בכיוון הכפר הערבי ברטעה. לפני הפניה רואים מימין (מד-רום) מחצבות. הדרך העולה מתפצלת אחרי ק"מ וחצי שמאלה לביוון הי־ שוב החדש קציר. יש שילוט ואנחנו עדיין בתחומי הקו הירוק. ביום בהיר אפשר לראות מקציר את כל גבעות עירון הירוקות, שבחוכן פזורים הכפי רים חערבים והמיסגדים, ולהשקיף על ראשי ההרים הירוקים עד לרמות מנשח ולכרמל. כל זה עושה תיאבון. מאכלים מצוינום מבשר כבש יש בתחנת הדלק, בהמשך הנסיעה בואדי עדה לכיוון עפולה, לפני העליה לאום אל יפאחם.

אל גלעד – זהו טיול נפלא, המומי לץ לכל תושבי האיוור שמצפון לזיכי רון יעקב ובמיוחד לחיפאים, שיכולים להגיע לצומת אליקים, על כביש ואדי מילק, בין זיברון ליקנעם, זירן חכרמל והכפרים הדרוזים, עיספיא ודליה.

בצומת אליקים פונים לכיוון רמת השופט ונוסעים ישר, אחד עשר קי־ לומטרים לכיוון קיבוץ גלעד (אבן־יצ־ חק). כחצי ק"ם לפני הקיבוץ יש חור־ שונת קטנטונת, שאינה מיועדת לפיקניקים, אבל יש בה שביל הנותן מבט נחדר על מורד התורשה הניראה לבן כשלנ. כאן יש פריחת רקפות גדו־ לה ומדהימה, בחוך יער אורוים נטוע.

טו את המקום הועבר ליד שדות סעובדים. אמנון להב מקיבוץ גלעד ממליץ: זהו מסלול חמוד ויפחפה. ומי שכבר היה שנו, בעונת הרקפות, יודע שהוא שלא מבלף. ואשר לפיקניקים: באמר

מכוסה במרבדי רקפות. אם ממשיכים רויל" – על שמו של חבר המחתרת ההולנדית היהודית במלחמת העולם עות הירוקות רואים את פיתולי הנחל מקובוץ מענית מעט דרומה לכיוון מושב מאור מגיעים לגבעת הכלניות. השניה. יש בו במקום ספסלים ושוי עם הערבות האדמדמות שעל גדותיו.

כדי להמשיך את חבילוי באיזור ואולי לחזור הביתה עם פטדיות ועם כושר גופני, אפשר לחזור לצומת עיר רון, לנסוע כשני ק"מ לכיוון עפולה ולחגיע, מימין לכביש, ליער עירון,

ושציצים בדרך לאבן־ירונדה.

שוף תודש ינואר וער סוף מברואר יש מבדים של רקפות בתודשות של שו מורוור שוי קיבוצים – בחודשות של מענית, יו משי ערה, ובחורשה של קיבוץ מער בדרו מנשה.

אל מעית: הקיבוץ נמצא במרחק פ ק"מ מחל אבוב ומניעים אליו מכ־ ניש הפהיד חדרה־עפולה, פניה דרו" מה נצופת עירון, מול האנדרטה של משמד תובול, שם אמשר לעשודו פיק שנים דרומה ותולפים על פני קי-

נוץ בוקאי. לאחר קילומטר וחצי מינים לכויסה לקובוץ מענית. מכאן

מימים את כפי תטוול: לפון הסורורי של חטיול שבורשם בשל 12.12 צ'יל 1 לא 2 כמי מימים אך לא נשנון בתתאם את מימים ודעולים תבאום כדי לא הצל ודעולים תבאום כדי לא ילדי הקיבוץ פילטו את השביל ושיל-

לחנות אחדים וכן אמפיתיאטרון וממול, בהר, ביקתת עץ שהקימו בני

רוקות. כ־4 ק"מ אתרי צומת אליקים לול – ארבעה ק"מ הלוך וחזור מאחו־

אל נחל דליה והביקתה בגבעות היד רכב ובחורף ואפשר לעשות את המסד

מאת נילי פרידלנדר צילמה: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

ומובילה אל נחל דליה. במורד הגב־

הקבוץ, ממש כמו באלפים השוויצי

רים. הדרך לא תמיד טובה למעבר

A Section 1. Control of the section of the section

קטן. רק מים אין כאן ואותם צריך

להביא מהבית.

מסגרה הפינה המוקדשת ליושבי גוש דן, שבשבילם כל יציאה לשדה ולאחו היא חגיגה, עוד קטע בנוף השרון החורפי: למה לכם להצעופף בשמורת המערבית של נהל פולג. המשיכו לנסוע עוד קצת על הכביש המחיר עד למחלף של אבן־יהודה־נתניה־דרום. כיוון שהאירוסים הארומניים יתחילו באן רק בעוד שבועיים – פנו עכשיו ימינה לכיוון אבן יתודה. חוצים את מסילת הרכבת, ופונים ימינה, לפני בפר נטר. משמאל לכביש -פרדס עב לא למשליך אשפח וכו', כדאי להיכנס לתוך דיונות של חול ואחו של סביונים וחמציצים. בחול תאתרו עיקבות של דורבנים. ביום הורפי־חמסיני אמשר להתגלגל בחולות הזכים וחנקיים, וגם לפתוח את הצירניות ולמת רחוק מההמון הסוער.

אחר כך אפשר לגלוה עירה עתיקה ויפה, בין פרדסים ומטעי אבוקדו ופקאן. מהמקום שחוצים את המסילה, הולכים מעט צפונה לאורך הפסים ומונים שמאלה לדרך עמר בין פרדשי המודרימה - לא לקטוף, זה שטח פרטי, אה, לטירת הגדולה וחבאה הענקיה החבויה בין מטעי אבוקדו ירוקים יעטיטוים למטע צעיר. מקום יפרפר ומיוחד, במרחק רוצי ק"מ מורחת מפסי הובבת. לטירה תנטושה, שלא מופיעה במפות, קוראים חנון. רואים את הקשתות שלה מפטי חרכבה, קצת צפונה אחרי שהוצה אותם הכביש לאבן יחודה

23 ชเลยจโด

Charles Constant

הסופר א.ב.יהושע, אחרי הרומן החדש מולכו', על החיים ומה שאתריהם; על אהבה, חשוקה, ומוסד הנישואין; על החרבות המזרחית והמולדת הציונית; על דת אורכסיפית, מחמודד בספר עם שורשיו הספרדיים. עכשיו היה רוצה לדעת גם איך למות נכון.

> מאת שרית פוקם צילומים: ראובן קסטרו

ם הפעם, בספרו החרש "מולכו", מרובר במוות, אכל במוות לח, לא אלגנטי, לא גרנריוזי כמו, למשל, כ"מות הוקו", סיפור שנכתב לפני כמעט שלושים שנה, אומר לי א.ב.יהושע. בגיל חמישים, הוא אומר, נפתחות לך הזיות מוות אחרות. בסיפורו הראשון, "מות הוקו", קובר הזקן ומספיר את עצמו, מין מהתלה סוריאליסטית. "הסיפור נולד כתגובה נרתעת לבכיו העו של אבי במות סבי. התקוממתי בפני המנטימנטליות, כתבתי או תרגיל אינטלקטואלי קר, כחיקיי לסגנון עננון".

בימי חייו של אביו יעקב יהושע, מגהל המחלקה המוסלמית והררוזית במשרר הרתות, מורה לערכית ומורחן, נרתע יהושע מרגשנות אביו, מן הנוסטלגיה שלו לימי הישוב הספרדי הישן בירושלים של סוף המאה הקודמת, עד שטרב להקשיב לאב. האב ויתר, זעל אחר מ-12 ספריו כתב הקרשה: "מה שלא הספקתי בעל פה, העליתי על הכתב".

פון העליהי על הבתבי, "לא הספיק לספר, או לא רצית לשמועז", אני

שואלת את יהושע. קשה לומר שנתתי לו לספר. משום כך היתה זהותי הספרדית מונחת במקום מסויים במגירת הווייתי. ידעתי שאפתח אותה פעם, אך לו אמרו לי (המשך בעמוד הבא)

2. Magain

מולכו, ספרדיודו

(เมลยอเต 24

לפני 20 שנה שאקרא יום אחר לרומן שלי בשם אינה מסיימת דברים. מילי מולכו' לא הייתי מאמין. אבי תמיד אמר לי: אחרי כו מבין, תוך כדי מהלך מותי, חלק מן החומרים שאין לך כוח לקרוא כי הם הרומן, כי למוות אספקטים נוסטלגיה מתוקה בעיניך, ואתה המתכתש היום מאור רוחניים יש רוח מת, באידיאולוגיה, רוחה אותם, יעלו לקראתך. עכשיו, כי יש קשר בין גוף ורוח אחרי מותו, עולים סנטימטרים ראשונים,"

כן, נכון, אומר יהושע, צריך שהאב ימות, כדי מתים, כמובן. בשבילי זה לעורר את העבר. לאחר מות סבי ז"ל. שעליו התאבל האספקט הכי חשוב של אבי לפני 30 שנה כאותה רגשנות מקוממת, קם אבי החיים. אני שונא את המפ־ והלך כפרץ נוסטלגי אדיר לכקר זקנים כירושלים, רידים בין חומר ורות. מרכר לשמוע על עברם, איך עוכו התורכים, ומה היה עם רים על חומר כדכר מכזה האנגלים, ואיך אכלו ושתו בעיר העתיקה. כשמת אבי ועושים רומנטיוציה של לפני שנים אחרות, וגם מפני שהגעתי לגיל שבו הרות. אגי לא מוכן לקבל מזרהה אדם עם עכרו יותר מאיש צעיר. פחאום אתה את קיומה המכודד של מגלה שלא כל האופציות פתוחות, שאכותיך קבעו לך הרות ולא את בינוי החו־ משהו. כך צץ ועלה מולכו. את יודעת מיהו מולכו? אומר יהושע ופניו מתיילדים, זה היה גכאי בית־הכנסת שליד רחביה, לשם הייתי הולך עם אכי, כית כנסת של פקידי כנק כבודים, סניורים נחמרים.

איך הגענו מן המוות הלה, הקרוב, אל ספרדיותו של יהושעי דרך מות אביו. עכשיו שוב צל מוחשי בנית יהושע. זומותו, שאליה הוא קשור קשר עמוק, קוראת מובחרת של ספריו, לקתה בשבץ. גם ב"מולכו" יש המות, ישישה ואהוכה, שבסוף הספר נופלת למשכב ומתה. "האם העט שלי הפך מכונת ירייה?", שואל

כל העניין המיני הזה שעבר על. כולנו בשנות ה־60, חלף עד כדי הגזמה לצד שני. המין הפך נושא אחרון במערכת היחסים".

ובכל זאת כדי לדייק בעניין הספרדיות, "מולכו" (בהוצאת "כתר")אינו חלילה סאגה של הטפרדי השורשי. זהו פקיד, אולי פקידון, נמשרד הפנים המתרוצץ אחרי עוולות וקלקולים כרשויות שונות, ותמיד כתחושת עוולה שהמרינה לא נותנת לו מספיק הטבות. ספרדיותו מחווה רק קווי אופי חלקיים לאישיותו. מולכו הוא סיפורו של גנר המתמורד עם נזילת חיים אחרי מות אשתו מסרטן השר. זכר האשה האהובה רורף אותו כרוח, ככל נסיונותיו בשנה הראשונה להשתרך לנשים אחרות. לא ליצור קשר, כי מולכו מוווג עצמו כאופן מלאכותי ומגוחך אל סררה של נשים, חמיר מגיע איכשהו אל מיטתן, וכלום אינו

מולכו ממקד את תחייתו ב-אבר המין שלו הצפור כתוך עצמו כעכבר אפור ועייף" – ורק בסוף הספר יבין כי לא בשיקום מיניות תלושה מאהנה, מריאלוג. יחוור לחיים, אלא כאהכה: .האם אני כבר חופשי לגמרי, הרהר כתמהון, בפחד קל, ומה אפשר לעשות בחירות הואת. גכון, יש נשים אחרות, אמיתיות, אכל מוכרתים ממש להתאהב, אהרת אין לזה תכלית, הרדב מולכו כצעד, בראנת מה, מוכרחים ממס להתאהב".

ספרו החדש של יהושע מאריר את חיי הנישואין, ואת המיניות הפורצת מתוך קשר רוחני. מולכו חווה אהבה מזוככת מכשר, לאחר שאשתו סרבה לשכב איתו לאחר כריתת השר: "המין בשכילו הוא זכרון עמום, רחוק, אשר ממנו השתחרר, וכמקומו כאה אהבה רחומה, חיכה רקה, יחסים אנושיים מורכביים".

לא ככרי קורא מולכו את "אנה קרנינה" של טולסטוי, שמכחין בספר זה כמו ביצירותיו האחרות בין אהכה המונהנת על ידי הכשר לבין זו שכה הרוח מתווה מסגרת לנשר. ועם כל ההלל לרוח, וציוני הדרך הסמליים של ביקורי מולכו נקונצרטים ואופרות, "מולכו" היא יצירה כשרנית ביותר. כל מהלכי הרומן נערכים בין פרטי פרטים של עשיות קסנות יוםיומיות, כמו אכילת השעועית והבשך ופרורי הלחם הנימוחים, עד מילוי טפסים וקכלות לשם החזרי הוצאות והטכות קטנות. בעיסוקי הקטנות: הרות משוקעת כנטר. בחיים הווגיים: הבשר משוקע כרוח. בקונצרט האתרון מאוין מולכו ל"שירת האדמה" של מאהלר: שיר המשא והמתן היומיומי עק הארמה. צבירה ואגירה, קצת כסף ואוכל, וגם פסכרו־הנאות מגריר מחלה בגילוי מחופש של כוח האהבה. האם את החולין וכך להתאהב כחיים. יהושע ידכר בהמשך בהתרגשות על הקשר כין רוח ותומר.

הוא יאמר: בהמשכה הרוחני של אשת מולכו אינו Higeaio 26

חיי נישואין הם בעיני האינטראקציה האנושית.

ואיני מרכר על תחיית מולכו משתחרר מרוח אשתו בשלבים, שקולים היטב באופן פסיכולוגי כד־

רך יהושע: מרגיש חרות ושחרור לא מכוקרים מהו־ לים כצער אך גם כתקוווו שיקום מהירה, דרך כעס על העויבה שנעזב על ירי אשתו, מהול באידיאליזציה של חיי הנשואין. ורק בטפי טוף איטי חודרת ביקורתו של מולכו על אשתו, לאי-טו משתחרר הכעם שהיה בלבו על דקדקנותה וביקו־ רתיותה, על תרכותה הייקית האינטלקטואלית המתנשאת משהר. עם הכשלת ההודאה בכן שהיתה בו גם מורת רוח,

למרות האהבה הגדולה, רק כשמתגלה לו הווגיות כאופן מפוכח כאיזון כין הרצון להיות עם כן הווג לבין הרחף להיות גם כלעדיי, מבשיל מולכו לאהבה הבאה.

שיר הלל לנישואין, לא אידיאליזציה. והכל דרך מות. ועוד בצירוף הומור סאטירי, קצת רחמני, על ישראל חמהונית: על פקיריה הנפוחים שאינם רעי-לב, וסנוביה שעוסקים בסקי חורף וטיולי־אופרה מאורגנים, ועיירה נירחת שראש המועצה מנהל אותה כבית תמתוי פרטי כלי פיקות ממשלתי, ודתיים מזן חרש: אגרכיסטיים. ועל הכל שורה טרונייה נינוחה נגר המולדת, עיקצוץ של איינחת המתמזג ביוםייום באוסן בלתי מסוכן ולא מפריע, כמו תקתוק של שעון: נאנחים קצת על המרינה, אכל כלי התרגשות. מיוחרת, כמי שנאנחים כבר על גוסס".

בעצם, בתבת שיר תחילה לחיי נישואין.

אני בהחלט שמת שאת תושבת כך, אני מאמין. גדול בחיי נישואין. זהו הקשר האנושי העמוק ביותר, מעמקים על גבי מעמקים. זהו קשר התלוי במימד החרות, שלא כמו קשר דם בין הורים וילדים, למשל. בחיי נישואין אתה מממש תמיר בחירה מתורשת, צריך לעבור בו כקשר. זהו קשר שלא נגמר, לעולם אינך מגיע בו למיצוי העמקות והאינטימיות".

זהו מסר שמרני מהסבני, כמו גם הרעיון של אחבת שאינה תלויה בתשוקה, אף שהיא יונקת ממנה, העולה מהרומן החדש שלך.

אהכה אינה תשוקה, אני אומר זאת בפרוש. בספר. יכולה להיות אהבה גדולה שלא יכולה להיות בה תשוקה – ולהיפך. מולכו מגלה, לאחר מות אשתו, שלמרות שוה לגיטימי לחוות תשוקה ומין עם אחרות, אין משמעות לתשוקה כלי אהכה. כן, השמרנות הואת, כרבריך, כאמת מהפכנית. בכלל, כל העניין המיני הוה שעבר על כולנו כשנות ה-60, כשהכל היה כביכול פתוח ואפשרי, חלף עד כרי הגומה לצד שני. המין הסך נולא אחרון במערכת היחסים, וגם זה מלאכותי

אחד מגיבורי יחד הקבמים" של תומאם מאן גם מחלתה של אשת מולכו היא אהבה שברחה לאפיק המחלה, נטישת חיי הנישואין?

החברה ולבטוף אוכלים אח עצמם, בצוי לאגרטיה עצמית?־

האם היו במולבו יכודות שנרכוו למות אשתו למען האמת, זוהי שאלה שלא פתרתי לחלוטין. כרומן, אבל היו כה, כאשתו, ימדות אובססיוויים. היא היתה אינטלקטואלית והוא פקיד שאוסף קבלות. הוא סבלני והיא כלתי סבלנית. הוא בלתי פוליכי וכלתי אידיאולוגי והיא מלאת ביקורת. היא שולחת אותו תמיד להתרתץ, כי כל המזרח הזה הוא אסון בעיניה. כו יש אלמנטים מזרחיים: יחס פחות דרשני מתחיים, יותר פאטאליום. מקבל את החיים כמו שהם, לא מנסה לשפר. לא מעמיד תנאים. אולי עמרדנו זו של מולכו לא נחנה פורטן לביסורתיות האינטלקטואלית שלה אולי נסתם לה אפיק שמתוכו הניעה למבזי סתות אבל יחר עם זאת, מובן שאיני יכול להבריע שהוא המית אותה כפי שוורקת כפניו ידירתו היועצת המשפכית באופן לא אוראי.

מהם לא היה מוכן. לכן לא

ומהו ההמפר? "סוג של סירוס. ויתור

אשתו של מולבו, ייהרברנית הגדולה ומובי לת השיחה" היא זו הנאנר חת יחד עם אמה על המ-

כז. מולכו מציב מין אופוזיציה: נהיה יותר

סבלניים, לא הכל מתפורר. הנה, הוא אומר לעצמו בעיירה הנידחת 'זרועה', תמיד יש טרקטור שעובר'. זוהי אולי הסבלנות המפוייסת שלך למדינה,

בבון. לא זותי מטר אחד פוליטית, אכל בגיל 50 מתייצב אדם על דעותיו בצורה יותר מתונה. יותר רחמים, פחות כעס. זהו יסוד ספרדי של בן המקום שאבות אבותיו כבר הגיעו לכאן מזמן, ללא תנאי, בלי תרועה נדולה לבשורה דתית, סוציאליסטית, משיחית. המקום הזה הוא בשכילי הכית בו נולדתי, ואליו אני שייך, לא על תנאי. כציונות היה תמיר יסור של תנאי. אי־אפשר היה לתת אותם ליהודים ככה בלי אמירות גדולות על חברת מופת חרשה, החזרת תפארת ליושנה. לא אמרו סתם: חזור הכיתה. לא אמרו: בוא, כי יהרגו אותך כתוץ. פיתו את הילד כשוקולר כדי שישוב הביתה. תפיסת מולכו את המולדת, וזו

הישוב הספרדי הישן, יהדות. הציונות. אחר־כך חשה עצמה קצח מפגרת מול האשכוזים".

מרומיה שלא התאקלמה באן, ומחזיר אותה לרוסיה,

בריוק. נמאס למולכו לשמוע ביקורת ואיינחת. מי שלא חש כאן בית, אלווה אותו החוצה בלי כעם. זו

מספרים כי יצחק נבון חביני מעם אפובה מכד שאינך בותב על שורשיך הספרדיים, וכשיצרת פעם פפרדי ביצירושים מאודוריםי הוא היה דומוסקסואל.

ער 190 שנה בלי לעשות משהו למען הציונות. הונגרי, היכן הונגריותך? לא. שואלים את בן־הערה אליו. למות יפה שיהיה מות איכותי.

מופשט יגידו: אתה, אתה מתבייש בכושים. ככה נראית מה קצת מפגרת מול האשר לי התכיעה המוטרית כלפי. אכל כאמור, זהותי כנזים, אף שיצרה לעצמה חזות אריסטוקרטית. לאחר הספרדית חיכתה במגירתי". באחד ממסעותיו המוזרים של מולכו הוא הקמת המדינה לקתה יה־ דות זו בהלם וועווע מול מתיישב מול ערבי בווינה, וחש קרבת־אח פתאומית. העליות מארצות־ערב ומצ־ "הערכים היו חלק ממערכת משפחתי, לא זרים. פון אפריקה. ממיעוט מוגן בתוך מערכת אשכנזית הם הפכו חשופים להזדהות עם הספרדים ילידי הארץ שטענו כלפי הציונות: לו יהורי המזרח. להגיר: אלה אחינו האותנטיים, חלק ופשרה, כי המנטליות שלנו דומה. בשבילי ערבי היה

השייכות למזרת היא גם השייכות לערכים. היו בין ניהלנו אנחנו מו"מ עם ערכים היינו משיגים הכנה תמיד בן־הרוַר, לא האח. לכן אני מרשה לעצמי יצאה מבין הספרדים הישר להתעצכן עליהם כמו על גני עמי, וכשדיכרתי עם אנטון שמאס, דיברתי באופן בוטה וגלוי כמו שאני תית ליהדות המעכרות. מדבר עם יהורים. בלי מעטה התחסרות, כלי הפטרונות של אנשי השלום הפוחדים לפגוע בהם. עם כל יונותי, אני יכול לדכר בגלוי דווקא עם כני דודי".

הנחשבת חלשה. גם אם כושי יכתוב בסגנון קפקאי

הערבים היו חלק ממערכת... מעפחתי, לא זרים. לכן אני מרעוה לעצמי להתעצבן עליהם כמו על בני עמי. כלי מעמה ההתחסדות, בלי הפטרונות של אנשי השלום".

מולכו מגיע לעיירה הנידחת יזרועהי במין רביזור מטעם הרשות, ושם הוא שב כביכול אל מקורותיו. עם זאת, אנשי זרועה מסחידים אותו.

"גם אותי הם הפחירו בשעתו. היום פחות. בתקופה מסויימת הם איימו על זהותי. אך כחמש השנים האתרונות אני חש קשר, לא אומר אהכה. זה צכוע. פתאום אני כועס על אלה הרידקטים והמוסרניים האומרים: אתכם לא נדבר, אתם לא פרטגרים, כי אתם שרון. תיהרס המדינה ולא ניתן לכם לגיטימציה. זה מקומם אותי".

עיצבת בכסר זוג דתיים מוזרים, אורי זיערה, הסונים אל מולכו בהצעה שישא את יערה לאשה מפני שלא הצליחה להעמיר ולרות לבעלה. אורי, שהיה מדריכו של מולכו, שכטריסט לשעבר, אמור וגרש את יערה למען מולכו. לטענת בעלה, מולכו היה מאוהב בה בתיכון. כך או כך, דתיים תמהוניים אלה, גם מפעילים מעלית בשבת, ומרברים על חיפושי משמעות בנוסח בני־נעורים. אלה דתיים מן

אולי אני קצת מגחך על חשבונם, אבל ניסיתי-לא להיות אגרסיווי. זו לא סאטירה נגר הרת, התיאטרון מלא בהן, ואני עייף מכך. ניסיתי לתאך דתיים אנרכיסטיים כמו שמכנה אותו מולכו, אנרכיזם מתירני. ואם יאמרו: אין דבר כוה, אזכיר שהיו שאמרו בי ערבי ששורף יערות – אין דבר כזה (הכוונה לסיפור "מול היערות" – ש.פ.), ובאמת לא היה, והיום, אני נבוך מכמות ההצתות מטוג זה. אולי הנוסחה תתגשם. ועם זאת ניסיתי להביט בהם באופן סימפטי: אנשים מהפשים, חיים בשיכון נידה, הרחק מהמטריאליום הישראלי. המוטאציה הזאת, של שכטריסט רתי, אפשרית במציאות הישראלית בימי חורה בתשובה

פוליטיקה, אידיאולוגיה, ספרדיות ישנה. מזרחיות הרשה, הלל לנישואין, פיוסי מולדת. אך המוות עדיין לח בסלונו של א.כ.יהושע כחיפה. נכנסים ויוצאים מבית החולים, ממיטת החמות. יהושע לא יוותר. הוא רוצה שחמותו, חסרת התנועה, תקרא את ספרו החדש. מולכו, הוא אומר, לא היה נולד אלמלא העמידני מות אבי לפני ארבע שנים מול מוות ממשי. "היום הכי שיבית ובם הדי חיד שם בסימביוזה עמוקה עם הגדרת הציונות שלוו אדם חש שהוא שייך לביתו. את פרויר. המוות, הוא אומר, נעשה לי קונקרטי. משמעותי לגבר, הוא יום קבורת אביו". מזכיר יהושע היכרתי גם את ההתאכלות המרוממת. כרגעי המוות שלו הייתי קר. רציתי שישתחרר מיסוריו. אחריכך עיברתי אותו באופן חם יותר למערכת נפשי.

א.ב.יהושע, חושב על מותו. הוא מקווה שלא ינשור כתפוח באוש מן העץ, נטול כל מעלותיו, כבוא "זה מאוד מוזר. אני תמיר שואל: למה פונים יומו – כרברי ניטשה על "המוות החופשי". ירצה, הוא לספרדי בשאלה איפה ספרריותר? האם ישאלו גם אומר, לדעת איך למות נכון. למות מודע. להתכונן

27 HIDEDID

מופק על הימים ההם. התקוממתי. חשתי שהוא

שולען גם עלי, כאילו שאינני די תם אליז ומשום כך

מא מזרפק על העבר. היום אני קצח יותר סובלני

לתלונה, ורשימות שלו שקראתי פעם כלאתר יד –

אמי, לעומת זה, מרוקאית שהגיעה לארץ.

נשנת ה-10, כיוונה את ילדיה למרכז התברה, דווקא

לכיון הציתי האשכנד. שלתו אותנו לגמנטיה רתביה

ולא לניהים תחכמוני – בית הספר של הקהילה

השריח בירושלים. הינכו אותנו להידמות להם,

משכנוים ולא לנו. לכן גם היעדר המ' והע' אצלי.

צל היתי כמין פיצול. ברתוב לידנו גר סבי תנניה

ערצל הפשע, אב ביתדין ספרדי, בגלימה ותרבוש

תודני, ואני הולך לי ל'צופים' כלב הסוציאליום

ציפרצלי, תנועת העבודה. אני מחייב אינטגרציה כזה,

מכת הזיה. בעוד 200 שנה אפשר יהיה לשוב

מלם תא פפרדי כן כמה דורות בארץ. אשתו

בייקים הם קבוצה מיוחדת בארץ. באו בעל

כוחם לכאן, חשו נורקים מתרכות נכוהה. הייקים חיים

כת נפין פלכון על שהטיחו כהם שם: אתם לא

שופות יש כדם מין כיקודתיות כלפי המציאות

איני העקשות להתאקלם למנהנים, לשפר. איני

פעמד אותם נספר כקבוצה פוציולוגית, אלא כקבוצה

אדיאלונים: אלה שעשו מלאכתם נאמנה כמציאות

פעונה לעומתם מין מולכו כזר, הסר ביקורתיות כמו

ושב וממדי הישן, יהרות אימפוטנטית. יכלן לשבת

ננומ כנואה לסיבי.

לשרשים, לא עכשיד".

יקה למו השירוך דנה דווקאץ

מישהו מבין כני הווג, קיימת שאלה: האם זו סתם ימע החה ששארה אחרי מותה. נושא המיתה כאמצע מחלה. איני מקבל זאת. אין מחלה סתב. יש קשר נין מים מפיד אותי. האם זו מין עייפותו האם יכולה גוך ונפש. ארם נופל למשכב בתוך הידרורות נפשית קרה כן הוג לשנות את תנועת המחלהז האם משנה כאשר כוחות האנו נחלשים. גם מוג המחלה אינו מקרי, ם יצפה נייפתי, מות לך, או ילתם להרום את כשם שסוג מוות הכא על אדם אינו מקרי. מי תולה בסרטןז אולי אנשים אגרסיוויים המנסים לאכול אח לאון הרבות כיוונו אותך הודיך? החברה ולבסוף אוכלים את עצמם. הסרטן הוא ביטר לא אהבתי את הדרך שבה אבי ריבר על העכר לאגרסיה עצמית. כשיש מוות בין כני ווג, נשאלת תולא הובד עם אנשיו הנעימים והתמימים תוך שאלה: מה באינטראקציה גרם לכך? ווהי שאלה נודאה יעה לתוה המריד והמנוכר. אני לא סוכל את מטפחי יאמרה איך אתה מעז. האם ייתכן שצר אתר נטש אי יתוס צרךישראל הישנה והטובה. גם בישוב הישן עם צר שני גרם למות השני, למרות הנישואין ל נולתו היו אנשים מושחתים ואכזריים. אבי תמיד

מי חולה בטרטן? אולי אושים. אגרסיוויים המוסים לאכול אח

יש בו, במולבו, תחושת אשמה על הקלות שבה נעתר לכקשתה לעזור לה במחלתה, על כך שלא נלחם נגד המוות. דוא מכפר על אשמתו במסע לברלין המסיים את הספר. בברלין בה נולדה ושאליה מרבה לחזור, הוא הנלך אל שורשי המרסן: ביתה שממנו נזרקה, בית אביה שתתאבר, תוא מחזיר אותה חביתה הכי־מלאה ואינטנסיווית בין בני־ארס. לכן, כאשר מת באכה הראשוני, מחזיר אותה הביתה. הוא עושה משהו

על ערכים, שאולי עכשיו הם יכולים לקכל דרך יה־ רות המזרח אך לא מעצמם באופן אותנטי".

דינה, בלי התרגשות

מיוחדת, כמו על גומם. עמרת מולכו שונה.

תפיסתי, שהיא מקום שאליו הוא שייך, הבית".

אימפומומיח, שיכלה לשבח עוד 200 שנה בלי לעשות משהו למען

משום בך, בשתוא מתלווה אל העולה החרשה דוא לא רואה בבך מעשה לא־ציוני?

יישבו פה רק אלה שזהו ביתס".

היבוצלים אבל ביקורתיים ומרידות ללא הרף עולה

נים שום מנהיגות משמעו־ לכאורה, יכלו להנהיג, ובע־ צם היו בלתי כשירים לי־ צור מגע של סולידריות ואמון. וכך מיהרו להתבו־ לל, נישואי תערובת, למ־ של. אני ניסיתי לראות את דרך ההכלאה, את הרווח וההפסר של הספרדים הישר

ם ההנדרת של לבנטיני היא של מיווג, לא של חיקוי, של מי שספג במזרת את תרכות

המערב, הָרי מבחינה וו אני בהחלט ממוגת. התחנכתי בקהיר בבית־ספר של נזירות צרפתיות והורי, במיוחר אמי, היו ספוגים בתרכות הצרפתית בצורה כמעט פנאטיח. וער היום היא מרכרת איתנו צרפתית). בעוד שמתרבות המערב קיבלתי את היכולת להיות ישירה וגלויה, הרי מהמזרת ספגתי ערכים כמן התחשכות כזולה, רצון לא לפגוע ואולי גם סוכלנות. זמשהו לנשמה, רך וחם יותר. אני מרכה לבקר בפאריו (אחי גר שם) ואיני מרנישה שונה מהם כשום דבר, רק בכך שאין שם את החום האנושי, האיכסתיות והקירכה בין אנשים. הם קרים יותר ומטוגרים כל אחר בעולמו.

פתגם ערכי אומר: עריף אנשים כלי גן ערן מאשר גן עהן כלי אנשים. אני יודעת להיות לכד, אכל מעריפה להיות עם אנשים. יש לי היבה חברים ואני מרכה להתנגש איתם. כשמישהו נצרה או במצוקה אני מוכנה חמיד לרוץ ולנסוע כדי להיות נוכחת כשצריך אותי, גם כשוה על חשבון עבורה או מנוחה. ואני זוכה לאותו יתם מצר החברים.

דווקא הרגישות שלי היא מקור החווק שלי, התרגלתי לקחת על עצמי, לתמוך רגשית בסובבים אותי. לכן לא מתאים לי להחלש, אסור לי להישבר. אני אוהכת אנשים אמיתיים, כנים ויודעת לקבל אנשים כמות שהם. חוש הומור, זו התכונה שאני הכי אוהכת אצל אנשים. זו תמונה של אנשים חכמים. ולמורן היכולה לקחת את הדברים ברוח טובה, זה מה שהופך את החיים לנסכלים. את שואלת כמה אני גאה.

Ripealo 28

שחקנית ומנחה בטלוויזיה

לינדה בסדרה (מישל טורא ספרא ובניו", נולדה בח"א. בגיל שנתוים חורו חוריה לקהיר, שם מתחונתו בביה"ס של וזירות צרמתיות. ב-1951 עלחת ארצה התפרסמת כומרת ("לימון לימונרו", "אל תקח הכל ללב"), שירחה בצבא בתומורת חיל אויר ובחול הסשר, הופועה בתיאטרון ל.אמי הגורלים"ו, הנחמה

מופעים מפורת ברדיני בעלוווות, בחכווות לולדים למבונחים. לפני ג שנים המאלמנה מוצקב דומה עורך עו צירונאי שרונה מורף שני שיאל בייהבות אב לשני מו צורוקפשנות והילואה

לילית נגר: לא להיות מוכן במאה אתוזים וה לא

אני גאה בכנות שלי ונאה מאר שחייתי בכהיצתו של ארם נפלא, נאה ככך שבחר כי ושהייתי לאורך כל הרוך, אותו רבר בעיניו, נושא להערצה, ולא איכפה לי להישמע רברננית. אני גאה בכך שאני שלמה עם מה שאני עושה ועושה נכון מה שאני עושה, וכרים נרולים וקטנים. ולא על מנת לתוכיה את עצמי, יש לי אותה התייחסות לרברים שאני עושה כבית, דערים שאף אחר לא רואה ולא יורע. זה עניין של אופי ורגש

כשאני לא מוכנה לגמרי, אני נלחצת. אני ווצה להגיע לאולפן מוכנה ער הפרט האחרון, לא מולולה בשום רבר. כעיני, לא להיות מוכן במאה אחוים זה לא להיות מקצועי. להתכונו, לתחקר, להיפגש, לראנ שאראה טוב, שהתלכושת תהיה מתאימה. לפעמים אני משאילה תולצות או סוודרים. מה שטוב על המסך לא תמיר טוב לי בחיי יומיום, אבל רוב הבגדים דב כאלו

אני גאה בכנות שלי וגאה מאד לי החוו בתו של אדם נפלא, גאה בכך שבחר בי ושהייתי לאורך כל הדרך, אותו דבר בעיניו, נושא להערצה, ולא איכפת לי להישמע רברננית,

ול בה את מתחרטתו שכשבעלי היה חולה מאד לא יכולתי לדבר איתו כמן שמדברים עם את לפי שופרדים ממנו. הוא העדיף להתעלם מחומרת מצבו ואני הצטרכתי לשחק את

מה מביך אותך? <u>כשאני נראידו לא טוב.</u>

<u>מו מנחיד אותרו כל סוג של התמכרות. והזיקנה; כשיש לך חיים מאד פעילים ותוססים, </u>

<u>מופלנת אותרו שגם אוזרים מצליחים. אני מפרגנת.</u>

מו חשוב לוז להיות צלולה כל הזמן, להמשיך לחשוב ולחוש את המסביב, לא לשקוע

שו ישואלי בעיניךו <u>כירו ושמש.</u>

מה או סוואת בארץז <u>את הקיצוניות וחוסר הסובלנות של סקטורים מסויימים כלפי</u>

<u>ים אשתה בת זמננו את מעדיכה במיוחדו ב*ובוריון וצ'רצ'יל.*</u>

אל יכולת מה היית משנה בעצמרו יותר גבוה, עיניים יותר גדולות. עם האופי הצלחתי

בתיאטרון – החווייה מירית,

לא יוצאת באמצע, אפילו

השני הוא תשתפר

שחקנים שמופיעים עכשיו לפני

הקהל המסויים חזה. מהצגה אני

כשהיא רעה, אני מקווה, רוצה

ארצי ועכשיו ריטה. יש לה באלה איכויות בקול, משהו

טבעי שמעביר בי צמרכורת. אני אוהכת מאך מוסיקה

ערבית, לא בריוק זו, העממית, המשוסהן של מחיאות

הכפיים הקצובות, שחררה לאחרונה, אלא הקלאסית

יש בה המון רקרות, סולמות רכום, לא רק המאויה

לתת צ'אנס, להאמין שבחלק

אוה בר נאה בעיניךו <u>גברי באופיו אבל עדיו ופש, וזם, מתחשב, חכם, שמכותי.</u> מה את רוצה להיות כשתנדליו לא רוצה לגדול.

> לונשה גם מתוץ לאולפן. כשאינני מרגישה סקלמור בנו, כל העניין אבוך, אני אוחבת כנדים שת הי בדעם שובנים, חצי אלגנטים. בדוב שעות מו או נמבוסיים: אינני מסבימה עם תרעה מוסים הו לא נשי להמך, ככל שתבנר נברי, ודא במסים הו א נשיות, באשר לצבעים, שוב ושוב איותה במלכות הלכן. אותכת גם כוזול ובשנים שותה נם מוה

אוראו את עופי בשלוריויה כבר שנים, אחרי החתו של המימים הראשונות התרגלתי ולמרתי התחו של המימים הראשונות התרגלתי ולמרתי שתל לל לינםי לראות איפה זה יותר מדי ואיפה שת של איפה בניך לשפר ואיפה לשבות, אין לי המוא לא מכודה לטלווידיה, כשאני כבית, אני מו המכל, אהנת את ינו חומן", מעריכה את מו המואין תכל אינטליננטי מאר. לפעמים מו המואים תכל אינטליננטי מאר. לפעמים אחוני ראש הממשלה" אותכת אחבר המושלה" אותכת אחבר המושלה" אותכת אחבר המושלה" אותכת אחבר המושלה" והתרואטורה המושלה" אותכת אחבר המושלה" התרואטורה המושלה" אותכת אחבר המושלה" התרואטורה המושלה" אותכת אחבר המושלה" התרואטורה המושלה" אותכת אחבר המושלה" אותכת אומורה בתרואטורה המושלה המושלה אותכת אומורה בתרואטורה המושלה אותכת אומורה בתרואטורה המושלה אותכת אומורה בתרואטורה המושלה בתרואטורה בתרואטורה המושלה בתרואטורה בת מחברו אפורו, הקולנוע, גם בנדולתו, מות ביים לקני השהל חמפוים הות ייני של התיאטרין מהבנו אני לא יוצאת מהבנו אני לא יוצאת מהבנו אני לא יוצאת מהבנו אני מקווה, דוצה לתת מה משתמה

המינור של המוסיקה המערבית, מי שיהיע לשמוע את המינור של המוסיקה המערבית, מי שיהיע לשמוע את המוסיקה המערבית, מי שיהיע לשמוע את המוסיקה המערבית מכל סגי המוסיקה מאוינה לרדיו, יש מכתי גדול מכל סגי המוסיקה אבל כשאני עושה לעצמי תניינה אני שמה תקלים או שקטות מירון למשל המרת שהיא סנטוה של מורה וכערה תוך של הדקורה בליתום, שהיא פומריקלאמית בליתום, שהיא פומריקלאמית בליתום, המבחי בחובית המוחדות אום שהשרח שלה בכלה מני בכל שתיבורת המנחיות המצחי בליתום. המנות המוחים מלימין שה עולם ומלוא, ועברול ואואם המלחין ותומנו החובית שה עולם ומלוא, ועברול ואואם המלחין ותומנו החובית בליתום המעובר של ממומנות בחובית בליתום המצחי המלחין. תה שאלה בראש וראשונה שאנסונים 1964 אני מונטאן כשן בראפאנט. 1965 הת פטיים אחברן להאזיי 1977 אראנים שקטים עם 1977 אראנים שקטים עם

האחרונים. זמר המכבר את עצמו שלא זכה לבצע לפחות של שיר אחר של וואהאב – פיספס.

אני אוהכת לקרוא ַרומנים, אוטוכיאוגרפיות וביאוגרפיות. קוראת ספרות ישראלית ומתורגמת, ובמקור – ספרות צרפתית ולפעמים ספרות ערבית. תמיד יש לי במה ספרים ליד המיטה זאני עוברת מאר לשני. עכשיו זה "פריים פריים", ספר מרתק של שלום דרוויש, "מצבים" של זרדה דזיאל־ויזלטיר וכצרפתית - אמנות הזמן" של ז'אן לואי שרייבר. מרבה לקרוא עתונים ומדי פעם קונה גם ו'ורנלים של סריגה ורקמה, בתקוה שאתפנה לעסוק בעכורות יד. אני מרבה להתעסק בכית, לטפח, לכשל, הכל עם כפפות גומי, ברי לא לשכור צפורניים. חכרים אומרים שאני מבשלת טוב. קוראת מתכונים וספרי בישול ומדמיינת לעצמי, לפעמים מנסה משהו חרש, אבל הבסיס הוא בהחלט המטבח של אמי, מטכח יהודי־מזרחי, פה ושם עם שינוי קטן. אני אוהבת שהכית יהיה נוח וחם, נקי ומסודר אכל לא בית מרקחת או מוזיאון, כית שחיים בו אנשים. הכת הגרולה חיה כבית, הצעירה, חלק מהזמן בתל-אכיב וחלק בכית. אני הושכת שהחום, הקשר, האיכפתיות והליברליות מאפשרות לנו לחיות יחר. ליברליות במירה הנכונה, אני לא יורדת לחייהו. איבפת לי, אכל תוך כיבוד רצונן זהרגשתן. שיהיה להן טוב, אבל לא לחנוק. כך היה גם כשאכיהן חי. הוא היה ליברלי ביחסו אל חבנות, אני חושבת שלמרתי זאת

בילדותי חשבתי שהשירה של אום־כולתום כבדה מדי. ככל שהתכגרתי הבנתי יותר וגיליתי שוה עולם ומלואו.

הכית, בשכילי, זה ח'ביחר'. סגנון הריחוט רחוק מלהיות קלאסי, אין אחידות, אכל בתוך האווירה המשוחררת והגינוחה של דיהוט מעורב, מודרני וכפרי. נעים לי שיש פרים קלאטי, כמו גקודת חן. מפה דקומה, ישנה, מנורה עתיקה, חשוב כמובן שתהיה הרמוניה בין הפריטים. אפשר לחלום. הייתי רוצה, למשל, ציור של וינואר על הקיר. אני מאד אוחבת את הווגות חרוקדים שלו. אוהבת גם את דלקרואה ואת טולון לוטראק. אוהכת אנשים וגופים בציורים. לא

צמחים אני אוחבת מאד, חיים, ויש לי עציצים רבים. אני מטפלת בהם בשקירה וכואבת מאר פשצמח נובל הכית בשבילי זה גם ירושלים. כשעברתי אליה מת"א בעקבות נישואי, לא ירעתי איך אסתרר, חיה ברמה לי שלא אחויק מעמר. אבל התחלתי לאהוב אותה ולחרגיש אותה. החיים בירושלים השפועו על תפיסת העולם שלי, על הקריירה על אורח החיים בפלח בירושלים זש הרגשה של שילוב הרוח עם החומר בערים אמרות, עם כל הככור, יש הרגשה של חובר בלכד. ת"א חיא מרכז התרבות, הכל מתרחש שם, ולבלי זאת יש הרגשה שות חומר: פה, כשאת מסתובכת, יש הרגשה של התעלות. זה נשמע מליצי, אכל זה ככה כשאני מכיילת עם אורחים ו מוכרת" להם את זרושליםן זה מצחוק אתי לפעמים, אבל בחובי חוכי

ראוזגה: גורית פרצקי צילום: יצחק אלחרר נקקנם: 08)

מיל"ה – המכללה לקריאה מהירה 23 שנות נטיון * 40 אלף תלמידים * פיקוח אקדמי

תשע סגישות כזרתקות: הקריאה כבר לא יקריעהי.

מהירות, יכולת ריכוז וכושר חבנת מאפשרים הצלחת בלמודים ובעבודת עובדה מוכחת: בתוך תשעה מפגשים, בני שעתיים כל אחד, תוכל לחכפיל (לפחות לחכפיל...) את מחירות קריאתך ולשפר בצורח משמעותית את כושר חהבנה שלך.

הסמודנטים לומדים מהרי: קוראים, מבינים, מצליחים!

הקריאה המחירה מאפשרת להתרכז, לקלוט ולחבין במחירות יוצאת מן הכלל. לא "נלחצים", לא מתרגשים וזוכים ביתרון חשוב ומשמעותי לקראת המבחנים המכריעים באמת.

קורסים מיוחדים לבכירים ולמנהלים: "מתייעלים״.

תשעת המפגשים של המכללה לקריאה מהירה יכניסו גם אותך לקצב הנכון. קורסים מיוחדים למנהלים, בעלי־עסקים ועובדים בכירים, מתקיימים במלון ימית" בתל־אביב, על כוס קפה ועוגה. בוא ללמוד "לתרגם" את הקריאה המחירה ליעילות יוצאת מן הכלל בעבודה. משתלם. פרטים נוספים: 03-909870 ,900153

> _ ייקריאה מהירהיי באה למקום עבודתך

מכון מיליה שולח את מיטב חמורים להעביר את הקורט בקיבוצים, בבתי־ספר, במתנ"סים ובמקומות עבודת. ב-טלרדי ב-דיטקונטי, בעשרות מוסדות ומפעלים כבר קוראים מחר, מבינים יותר ומגיעים לחספק עבודה מרשים.

87 Fre GunGOGIA

אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר

ביום אי 12 וביום די 42 בשנה י ביום ב' 22 וביום חי 52 בשעון 5 ביום אי 12 וביום די 42 בשנה 5 ביום א' 1.2 וביום ד' 4.2 בשנה 7 ביום אי 12 וביום די 42 בשעה 5 ביום אר 12 וביום די 4.2 בשעח ל ביום כי 22 וביום הי 5.2 בשעה ל

מה עושים:

ביום אי 12 וביום ד' 42 בשנה 7 ביום בי 22 וביום וד 52 בשעה 7 ביום אר 12 וביום די 42 בשעה 5 ביום א' 12 וביום ד' 42 בפעוו 7 ביום אי 12 וביום ד' 42 כשעה 5 ביום כ' 12 וביום ה' 52 בשעה 5 ביום כ' 22 וביום ה' 52 בשעה 5 ביום ב' 22 וביום וד 5.2 בשעה 7

ביום ב' 22 וביום ה' 5.2 בשעמ 5

ביום ב' 2.2 וביום ח' 5.2 בשעה 5 ביום ב' 22 וביום ח' 22 בשעון 7

שכר הלימוד למשחתף 161 שקלים חדשים. מרטים מסגים בעל. 18185 1820, 1901 1920.

בספר תהנחות "אנטרסיימנס ישראל 18". תמצא 200 שוברי הנחה של 200 או "שניים במחיר אחד למסעדעת, אנועי תרבות,

ספורט, תיירות ומפש וכן הבחות יירונדיות

בעלי העסקים המזמינים אותך להנות

להגדיל את חוג לקוחותיהם.

באירופה ובארה"ב

ולחסוך לאורך כל השנה.

חברים חדשים בארץ.

ראה פרטים במודעה ימועדון מטיילי מעריבי הסופיעה בעמוד 46

הצטרף אל מיליוני האנשים הנבונים היוצאים לבלות בתדירות

גבוהה יותר, מנסים דברים חדשים, נהנים וחוסכים.

משרותיהם בחנמה כה נבוהה רואים בתוכנית

ערכן הכולל של ההנחות בספר עולה על

ש כן וובה אי ווונווווו במשך כל השנה 35,000 ניתן לנצל אותן במשך כל השנה על ידי כל בני המשפחה. ההצעות מכסות את

כל חלקן הארץ ותוכל להנות מהן גם בטיולין

די להשתמש בספר 5 עד 8 פעמים כדי לכסות

את הוצאות רכישתו, ועדיין נותרות בידך אפשחיות רבות ומגוומת להמשיך לתנות

במשך שנת 1988 הצטרפו למועדין

אנטרטיימנס, המונה כ-3 מליון חברים בארה"ב, קנדה נארופה, למעלה מ-200,000

"אנטרטיימנט" אפיק פירטומי המאפשר להם

בתחום הצרכנות.

קורסי ערב לקריאה מהירה ייפתחו במקומות הבאים:

תל־אביב: כית ציוני אמריקת, אבך נבירול 26 בתליאביב: בסמינר הקיבוצים, דרך חיבה 149 בירושלים: מכללת מילדו, אנריפס 30 הימה: בבית ארדשטיין, יל פרף 20, הדד כן. חיים (מזרח): בבית תחסתדרות, שרת 75 ל. הרוצלית: בבית"ם חתיכון, הרב קוק 30 בכפר שבא: בתטחיב ע"ש אלון, גלר 6 ברמובות: בית מחמשה, נולדברג 4 ע" הרבנה את התקוח: סמינר שיין, קפלן 42 בראשל צב נימנסיה ריאלית ותניה: בית לינת נשים, מקדונלד 5 (הרשמה מיקדמת) ברמת נה בבית התרבות, קרונוצי 6 בארישבע: מכללת מילית, רמב"ם 30 (הרק חולון: בית יד לבנים, שדי קוגל 11

:קרית־אוע: מרכז קחיטתי, צודיל 104 שקלון: מתניס וולדוברג, רוד גרופר 15 (תרשמה מוקדפת)

לחרשמה ולקבלת ציוד לימודי, תקדם ובוא 20 דקות לפני פתיחת תקורש.

**במהירות כפולה לפחות.

השולחן עמום בניירות

והדואר ממשיך ונכנס_ איך יוצאים מזהו

ערימות גדולות של ספרים

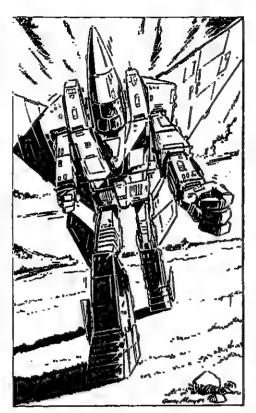
ומתברות, המבחן מחר...

ים לנו, אני מתכוון לנו העיתונאים, יותר תיכות אני אומר לכם, יותר מדי, וזה מדאיג. אפשר היה להגיע למסקנה הזו בעקבות משבוס 300, או בעקבות העובדה שכאשר היתה שאל צריכה לכחור לצד מי לעמור בפרשת מוש, לצד נשיא ארה"כ או לצד העיתונות לה, נונה ישראל כצד החזק, שיותר מסוכן

אפטר שייב זה כבר

כל זה משכנע מעם מאוד, ובעצם לא תפסתי ע להיכן התנפחו מימדי כוחנו, עד שראיתי מאום סיוטונון פירסומת בטלוויזיה שלי מדופה פדסומת לאפטר שייב.

עד שוכב, עיניו עצומות, במיטה זוגית שצד צד שלה ריק. הצד הריק כבר קם. זו חתיכה קחיבת לתור תביתה, או לצאת לעבודה. היא פולנשת, מה שגורם לגבר שבמיטה לפקוח מין בעפעפיו, ולראות סידרת תנועות ששוות מות הא מעיפה בו הצצה אחרונה, מחייכת לעצמה היוך שמראה שלא היה לה רע שם, מתפונת לצאת. לפני שונוא יוצאת, היא עוצרת

ה שושארתי בארץ. אכתוב הפעם רק על געגועים לגרעינים.

מה לעשות, ובאיטליה, כה אני תקוע כרגע, לא מעריכים את המעדן

לל התפי לכו שאנותק מן הגרעינים, כתבתי רשימה במרור זה בשיבחם. אמרתי או שאין הגרגר האציל חסר אלא מעט סנוב אפיל, כגון שרה

השבוע בתבילת המכתבים המערכת הגיע גם מכתב מדניאל יצחקי

אוה מסיים: 'זאני רוצה שקית קטנה מיכול השרה הרוא'. אני הוא וה

ה מתחיל להשמע טוב, בציר משוכח, שאני אשינ לי מעט ממנו.

געגועים לגרעינים

היתי יכול לכתוב רשימה ארוכה ובכיינית בקול רם על גענועים אל

הוג תוכל לדבר כאן עם אנשים על מיץ ענבים מקולקל, שהם נוהגים לשתת בכל ארוחה ככוסות זכוכית מפוארות. אבל נסה לשוחה עם צאצא הברברים האלה על גרעינים, והשיחה תנווע בסידרת שיעולים, פתיקת, ובהיות בתיקרה המצויירת. קשה. לך תסביר למי שלא קיבל מיפיו שם חינד, מהו טעמו של גרעין קלוי כראוי, מומלח כדקות, וטרי משדה אין עם מי לדבר.

אינני מתנשא, ולפעמים גם אני נוהג כמנהג הילידים, ושותה את מה שום נוהגים לשתוח, ואוכל את כזה שתם קוראים אוכל, אכל לכי יוצא

לא מבבר, לפני תודשים אחדים, כאילו ניבא לי ליבי (זו לא רשימה פיוחד, שיכול ברעיני החמניות שלו יקר ומפורכם כמיוחד.

הוא כותב על אותו קטע:

סיצר את עני התתניהת הבורעות זה 15 שנה על 90.000 – 90.000 דרנם פרי שנה כולל הון ותרש כעל הורעון הארוך, הבתחיל לצאת לשום. שלח לי כתובת שאליה אני יכול לשלוח לך ורעוני חמניות מהיבול הדש וממן העש. כתוב ואל תחסס".

מצח אשנר לה, וניאל, את כתובתי, ואני כבר לא יכול לחכות לרגע כו אשול נדעין ראשון כין שיני הקרמיות, וקריק ענוג יישמע.

פינת השלולית

קריקטורה זו הגיעה בדואר מחיילת שלא רוצה שאגלה מה שמה. היא שלחה אוסף קטן של קריקטורת בנושא השלולית, צפרדעיה ונסיכותיה. זו, לדעתי הטוכה והמקורית בכולם.

משהו:

הלחם בתאונות עבודה! הפסק לעבוד!

לרגע. על השולחן בקבוק של אפטר שייב. היא

מזילה ממנו טיפה על אף כף ידה ומורחת על

הצוואר. הופ, ככר יצאה. שם הכושם הגברי המשנע אותה, לא קשה לראות, הוא "ריפורטר".

התמונה הבאה מראה לנו את הנערה כתא

טלפון ציבורי. היא לא יכולה, כנראה כבירור,

להטאר - אפילו לרגע בלי הגבר המשגע

שהשאירה בחררו, והיא מצלצלת אליו ואומרת:

אחי העיתונאים, אני אומר לכם שאם יש

אפטר שייב על־שמנו אנחנו במצב קשה, שלא

התכוונו אליו מלכתחילה. העניינים יצאו

משליטתנו, במו תמיד כשטבעת העוצמה נמצאת

לא איכפת לי שמקצועי הופך להיות סמל מין

גברי, אבל אני זוכר שפעם זנב התרנגול היה

שייך לבעלי מקצועות אחרים. יכול היית למצוא

אפטר שייב ארמירל, וזה לא היה משונה. סכיו

גילוח דיפלומט נשמע סביר. סיגריות נלטון,

קוליגותי, אני מציע שכנקורה זו נעצור

אחרת נתעורר בוקר אחר, ונצא על המדפים

קוניאק נפוליאון, בסרר. אכל עיתונאין

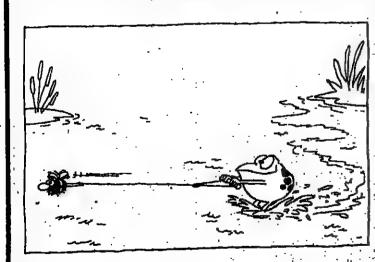
"הי, ריפורטר, מה אתה עושה הערב?*״*

בהזקת מישהו.

דנחשוב.

קרם גילוח ויצטום.

צאו וראו כמה ממזרים הם כני האצולה. נטיך, גם כשהוא צפררע, ממשיך לעשות חיים על חשבון אחרים. לא פלא שנסיכות אוהבות צפרדעים כאלה. זה אמנם לא כל כך צורק, אכל כל נסיכה דוצה להיות בצד שעושה טקי מים, ולא בצד שמושך עד כלות כוחו.

סוכנת ועותה נאוה

שאני בכוקר... הגשתי תלונה במשטרת רמתינן,

אמרתי לו. אני הגשתי תלונה, והטלפון הוא בציתות...

או כל מה שיש לך להגיד עכשיו, אתה יודע שמואון׳.

והוא אמר: 'תשמעי מה שאני רוצה להגיד לד, לא

כראי לך...' אמרתי לוו 'למה אתה לא הולך למשטרתי

או הוא אומר לי: 'כי את מכרה זהב כשבילי'. אמרתי

לרו מאיפה אתהו תכוא הנה לחנות, אני אתן לך מה

שאתה רוצה. וצרתות היו בשלפון כמו אני לא יודעת

מה... אחותי לקחה את הטלפון. צלצל עוד פעם. או

הוא אמר לאתותי: את כורכת חבל חליה סביב הגרון

כאמור, היחה חוה יערי ברעה כי כל השיחות המסתוריות הללו, שתחילתן בנערה ששמה בנאוח

והמשכן בגכר שאינו מזרהה והטוען כי יש לו מידע

חסוי עליה, מקורן באהוד. כך גם סיפרה בטלפון

לאביבה גרנות, ואביבה אף לחצה עליה לחשוב בכיוון

זה. אלא שומן מה לאתר השיחה האחרונה עם הגבר

ותתני לי. את בשבילי מכרה זהבי.

ואלמוני, דיווה המאזין המשטרת שהוה טילענה לבעלה וסיפרה לו על שיחות הסחיטה".

בערב של חיף בינואר 1986, כי היא יוצאת ברוכח

ובדעהה להשמיר ראיות בערשה. את ההחלטה לעצור

מה שוחחת עם בעלה אהוד שעה קלה לשני כן. המעקב

לא נותר רגע פנוי, ההחלטה היתה למנוע את

לירושלים, התעורר בלבו של מקד מישל חדר

אכל כשאמרת תוה לאכיבה כעבור שעתיים,

חקחי את הכסך מהבעל שלך. 🚹

(חמשך מעמוד 20)

אכינה: באחריכך אני אגיר לך למה... אם כבר

חוה: .אני לא יכולה ללכת לבר, בגלל זה שאני לא יכולה לפעול לכד, כי אם היא כאה עם עוד חברה, אגי כאה לבר, אני לא יכולה, היא..." אכיכה: אז אם היא כאה עם חכרה, תגידי שאת

לא רוצה לפגוש אותה". תוה: "אני רוצה לפנוש אותה לכר ואו..." אכיכה: ,רק לכר".

חוה: "המטרה שלי לקחת ממנה את המיק ולראות

רמה היא דורפת אחרי? אני אלך... לבד ואחטוך לה את התיק".

אביבה: "כן, אל תסתככי, אל תסתנכי, לא אתי ולא עם ציפי... אני לא יורעת, אולי תשאלי את העודך דין... תגידי לה בטלפון, אם היא לא נותנת את הפרטים כדיוק מי היא, את לא הולכת לפגוש אותה". חוה: "... למה היא כליכך רודמת אחרי, לרעתך?... ואם אני אלך לכד ואני אחטון לה את התיק, לא אכיבת: "לא".

אכיכה: "לא, לא, בסירוש לא". תיה: "הבנתי... כן, אני אתן לה את הפרטים שלי. אני אתן את הפרטים שלי, שתגיד לי מי היא, מה היא רוצה. שתסביר לי בשביל מה היא מספרת את זה. מה היא רוצה ממניו"

דנוה: "לא טובוי

אביכה: בנכון, אחרת את בכלל לא באה".

אביכה: נולא את אחוחך ולא אותי ולא אוי אחדי. ועה: אמ אני אפגש אתה לכד, אני אטרוף

אכירה אלא תרח, תתאפקי. תגירי לה שאם לא, את לא נפגשת אחה. אניבו: "הבנתו ועוה ימוכ"...

את הזה יערי מיר, בדרך לירושלים, ליבל סגן מפקר משטרת מחזו חליאביב ארמנד לוי, כאשר דווה לו על ב-9 בינואר מטמרת חוח לאכיכה על שיחתה עם .. הטלמוני הממושך הניב איפוא מרי. האלמוני וחדרג המנסח במאמצים גואשים לרלות ממנח מידע. אכל בנושא זה שפחיה חתומות: .... פגישתם של חות ואהור מיר וללא דיהוי. פגישתם,

אח מהלך האקירה, סברו חוקרי המשערה כפי שוצד לי אחר הקצינים הבכירים כמשטרה, הבקי נחקיה ברגע שחוה ואהוד נמצאו ביחד, לא היו עוד שישה טלפון ביניהם. זה עניין פשוט מאר. אין פיתוח כלפן אין לנו למה לצותת. כל עוד השיתות נערם, התב אפשרות שמישהו מן המשותחים יאמר משת שיניצ

סגישתם של חשניים והשלמתם האפשרה הית עלולה לחביא לכך, שהמעקב והציתותים לשיחת יושמו לאל. כל עוד היחסים היו משובשים, גילה חוק בכיר אתר לכותב מורים אלה, היה מקום לצמות לכ שאהוד או חוה יגלו למשמרה פרטים חיוניים להגש החקירה. גם כך חשש סג"ץ שניא, כי דרך הקיותו האגרסיווית של פקד מישל חיד תכשיל אז הזקיה.

. בשלב זה", אגר שגיא, החשבתי שאוטב לשכנע את גדנות כי אטב להיות רמאי מאשר רוצח".

חוה שיחות קצרות מאד, של כמה משפטים, ורק לתח לה רמז שמדכר אדם היודע משהו. תחת זאת, הוא האריך כשיונות".

מאותו ערב של ה־9 ביבואר 1986 לא תהיה עוד

אבל גם זה לא עזר לחוקרים ונחברר להם כי היא עוברת" עליהם.

גבריאל שטרסמן

הוא היה בדעה, שחרר הרחיק לכת בנסיונותיו להציא מידע מפי תוה יערי. הרעיון היה, הסביר שניא, לתוכיל את חוה יערי כך שהיא תהיה זו שתנדב" מידע כאינה הנסיון לחציג את הדברים לחוה יערי כנסיון סחיכה, כמעט הביא, איפוא, לשלום בית במשפחה יערי, דבר שכלל לא היה רצוי למשמדה כשלכ ה. ה תשמעי מה שקורה בינתיים. הנאוה הזאת צלצלה היה .עלול לחכשיל את כל האופרציה", אמר תוקי ואחותי הרי צרחה עליה. את יודעת? עכשיו היא אחר, קצין בכיר אתר אמר: בתד היה צריך לנהל עם צלצלה עוד הפעם והיא נחנה לי את החבר שלה [הדרן... צ'הצ'ת אחד, פריח... והתחלתי לצוות. 'דע לך

מכונית של היחידה המרכזית של המשמרה ודנה אימוא אתרי מכוניתה של תוה יערי בדרך לירושלים לא הרחק מנמל התעופה בך גוריון נסתיים המדוק מה יערי נעצרה ולא שותררה עוד. למחרת, שהיה יום ששי, תובאה לבית־משפט השלום בתל־אביב שם.

לו: 'אני תפרנית'. 'או את תקחי כסף מהבעל שלך ותתני לי', הוא אומר, 'את כשבילי מכרה זהב'. אמרתי לו: 'מי אחה, אחה יכול להגיד ליז' או הוא אמר לי: חוה יערי אשה וצפשיה עד שתסיים לרצות או עונס אני אתן לך רק רמו אחד, אני ממסעדת דגים'. אמרתי המאטר שהוטל עליה, לאחר שנמצאה אשמה כרצה לוו איך קוראים לךז מה זה מסערת דגים? איך קיראים

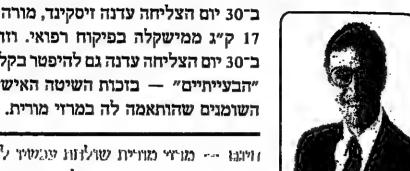
מעצרה של תוה יערי כמעם חביא ל.מלחמת יחידות" במשטרה בדבר המשכה של החקירה, בש בסרטים". עכשיו, כשתוה נעצרה, רצו אנשי היחידה המרכזית להמשיך בחקירת התים. לא בכל יום מדמ להם גרב ברמות אשתו של אהוד יערי מהמלוויויה. כרם סגן־ניצב אריה שגיא מספר, כי עמד על זכויות המרחב שהוא היה קצין החקירות שלו, ושחקר במישה עד כה, גובמשך שלושארבע שעות הסברתי להם, כי מי שהתחיל בחקירת התיק הזה גם חייב לסיים או החקירה. והם כבר כמעט הכינו צוות לחקור בחיק

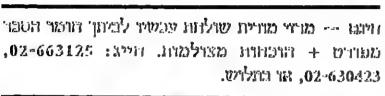
שלושה ימים לאור מעצרה של תוח יערי נעצה נם אביבה גרנות. אמנם, גם אביבה ניסתח כמשך ומן מה להוליך את החוקרים באף. היא התמירה בהתכחשותה לכל הפרשה עד שב-13 בינואר, נשברה וחשפה יותר מטפח ובעיקר כשאמרה בתדעתה למנ"ן אריה לגיא שחוה יערי אמרה לה כי במרה עם מלכסקי וכי "עשתה עבודה נקיה".

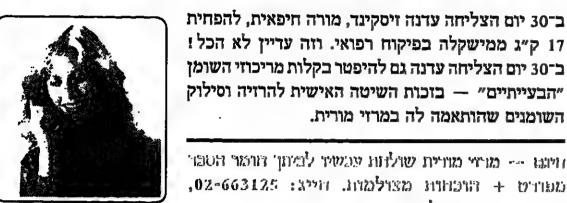
הסללתה של יערי על ידי ברנות הביאה לממנה בחקירה כולה. בשלב זה, אמר שגיא, חשבתי שמוסה לשכנע אה גרנות, כי -מוטב להיוח רמאי מאשר רוצח" והוסבר לה כי אם חיא כבר משתפת פעולה ומספרת, רצוי שתספר חבל.

מרזי מורית עם הוכחות להצלחה

ייעוץ אישי – יום־יומי

מון קר_ נשם... אווירה של סעודות לילח אל מול ו שלויות קילונים נוסף ועוד קילונרנו... לא נוראו יש מורש וענילים – בלאו חכי אף אחד לא מרניש בשומו משוד_ תכלל – עד הקיץ נונגבד. האמנם ז

יק מוקיים בריאותיים שנערכו מוכיוזים שדווקא החזרף ישנחת הסופות נודמים לסיבוכים בריאותיים מסוכנים ולמוף משקל גבוה שתופך את תחליך החדויה לקשה יותר לאת הקיץ. וכשמדובר בבריאות שלך מגיע לך רק פתרון נונה כברא העילותו הוכרוח.

ששת ביותרו בישראל, שנבדקה והוכחה כבריאה – חינה זשו בדי מורת – בפיקוח רפואי. זוחי חשיטה היחידה שיצו לן מדי יום (במשך 9 שנים ברצימות ז) אלפי הוכחות שולשת לחצלחה בטורוה

מ־87 ק"ג ל־70 ק"ג ב־30 יום

יטקינו, מהו משכילה מחימה, הצטדפה בחורף לשיטר נדיסורית במשקל 87 קיג לאחר שכל ניסיונות החרזיה שלו אשואשו לנחונית. כעבור 30 ימי תכנית חרויה, המחיחה מלח זו קינ כתואם לתכנית שתותאמת לסדר יומח המיווזו סוה – לי הצחת תרפואי במרזי מורית. "חמעניין חוא", מויפה עובה, שכל 17 הק"ג ירדו דווקא באיזורים תבעייוזיים י - גידניים והשוקיים – וזאת בזכות השילוב המיוחד ל התבשירים לאיזורי דיכרו השובון בתוך תכניות הוזרויה

ינם הרויה וגם סילוק שומנים

השוה וצפוא בשרף מחיקר חקר ומצא את הפתרון משקם חוחיר, שובדק וחוכת כבריאו זותי תכנית חדוים

בנוסחה מיוחדת, ביחד עם המשקה הבלעדי והתכשירים לאיזורי דיכוז חשומן, חמבטיחים לך חצלחת מלאה: בכל 10 ימים יפחית גופך 3-30 ק"ג בקלות וביעילות – ודווקא באי־ זורי ריכוז השומן הבעייתיים (כגון: כרס, ירכיים וכו").

אישית משולבת, חמותאמת לנתוניך ע"י רופאי החברה

התאמה אישית וייעוץ יום־יומי

חשיטה חבלעדית למרזי מורית בפיקוה דפואי כוללת: תכנית הרזיה אישית, תכנית התעמלות אישית, תכנית לשמירת חמשקל לתמיד, תכנית לסילוק ריכוזי חשומן, תכשירים בלער דיים ומשקה טבעי – ללא תרופות, תכנית ייעוץ יום־יומית, קסטה לחצלחה ומעל חכל - הבטחה של רופא לחרזיה

צוות יועצות מנוסה עומד לרשותך בכל יום ומעניק לך יעוץ ועדוד בכל תקופת החרזיה ושמירת המשקל. יש לך עם מי לדבר בכל יום – ובסודיות מלאח.

חינם – 24 שעות ביממה

כל שעליך לעשות חוא לחייג עכשיו לטל' 126-663,02 02-630423, 02-663125, או לשלוח את התלוש חמצורף ולחזי מין ללא כל חתחייבות: חומר הסבר לשיטח + שאלון חרשמה מדעי + הוכחות מצולמות + הסבר למשקה ולתכשירים

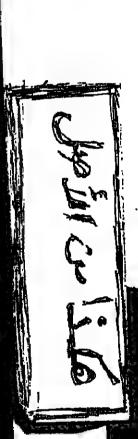
גם בלילות זבשבתות תוכל להתקשר, למסור שמך וכתובתך למזכירה האלקטרונית, ומיד יישלח אליך כל החומר.

תוכנית החרזיה בביתך תוך 48 שעות!

למענך, שירות מיוחד של "מרזי מורית". ניתן למטור פרטים אישיים, לצוות חיועצות, לצורך מילוי שאלון חחרשמח, באמצעות חטלפון, בכל יום, בין חשעות 00:00-16:00. תוך 48 שעות, תגיע לביתך תכנית החרזיה האישית שלך, ומיד

מרד מרית בעים - רוזי אלפסי 30, ח.ד. 4456 יוושלים, 1043פ וא שלתר לביתי את תומר החסבר תוכחות מצוקטות — חינם.

להיט ברגל.

די להשתלב ביציע של שער 8. מחום 🚄 המושב של אוחדי בית"ר ירושלים בבלומפילד, לא מספיק להצטייד בצעיף צהוב, כובע מצחיה, ודגלים. חייבים לבוא עם גרון ניחר, הרבה אנרגיה, ושליטה ברפרטואר של שירי־עם וטיסמאות. שרהלה שדון היחה מרגישה שם בביח. הרפרטואר מגוון, לפניכם כמה דוגמאות. מומלץ ללמוד בעל־פה ולהתאמן בביח למי שרוצת לחדור לשם בשבת הקרובה: "ירושלים, ירושלים, האירי פניך לבוך..."

אל תירא ישראל אל תירא, כי גור ארית הלא

אוחנה אוחנה אוחנה, אני כבר לא יכול, אוחנה אוחנה אוחנה, תחן לי את הכל ..." "...אורי מלך ישראל חי חי וקיים....

אשש הוא שלנו, אשש לא לבד, ובטח לא הסרייר של אף אחד..."

קהל (בשאגה): "מלך". למחות 10 קריאות קרב בנוסרו "אורי-מלך". לחובבי המוכרות: יש קלטת עם מבחר להיטי הקהל של בית"ר.

"שושנה", הם בתידהפה של המעריצים. את הכוכבים הכי בטוח למצוא ב"רימון", אפילו שאלברט אודר את

הפועל ירושלים. קשה להם לסיים את הכוס בשקט. כל רגע טפיחה על השכם, או עצה. הם רק מהנהנים בראש. אסור לולול באוהרים שרצים אחריהם כשחנך את המסעדה וכיסה את השולחנות כמפות א תראו שם את אורי מלמיליאן, קיסר

הממלכה הבית"רית. סדר יומו נפתח ב־11, כבדיקת חשכונו התופח בסניף הבנק. לפני האימון יקפוץ לעורך דינו לסגור כמה עניינים, ואתרי האימון – הכיתה. בערב הולך לסרט או הצגה. במרוב הצגות אני לא זוכר שמות", הוא אומר. גם יוסי מורחי השוער והקפטן חגן אזולאי, כבר לא יושכים כמועדוני המידרחוב. משאירים אותם לצעירים. עכרו את הגיל, וגם לא צריכים. אבל מה המיררחוב לעומת החממה הטבעית של מחנה יהודה.

המנהיג הכלתי מוכתר של האוהדים צמח, כמובן בסימטאות השוק. ירון צרקיהו, משקפי ג'ון לנון, מגולה למשעי, עומר מאחורי דוכן הנבינות והזיתים. בדרך למסעדת "שומרה" הוא מועיק עור אוהר שרוף.

למשחק. מה זה כרורגל כשנולדה בת והאשה כבית תולים. גאבל מה, שעה לפני המשחק, פתאום אני מרגיש בכטן לחץ כוה. לא ידעתי מה לעשות. הייתי בטירוף. נכנסתי לאשתי והיא אמרה לי יאללה לך למטחק, מה אתה צריך. להיות כאן. אז בטח שהלכתי".

יגאל עמרי. ב"שומרה" רוצה ירון לפתוח מוערון אוהדים ממוסד. לארגן שם ערכי ואיונות, כנסים, מסיבות עיתונאים. גם מקום בילוי חכרתי. מקום מכוכר. נקי מפוליטיקאים. עזוכ פוליטיקה מכרורגל. ירון אימפולסיבי. לא מתחשב בעוברה שיגאל עסקן הליכוד, והוא סחם חומך. ינאל, טיפוס מחושב, לא טלפון ליגאל. תוך שעה היינו שם. בדרך שתינו וודקה

יגאל: כל אוהדי בית"ר באים מחשכונות והקיפות עכרו דרך בית דר. כשהמערך היה כליכך הארץ, וגם בעולם. יגאל מספר שכבר שנים מתקבלים הרכה שנים בשלטת והצטברה מרירות, הוציאו אותה בסגיף תנועת החרות מכתבים מישראלים יורדים

ררך הכרורגל. זה היה הצ'אנס הימיד להתבטא. זו גם הסיבה שנוצר דימוי כזה לאוהרים. דימוי שלילי, נכון ששרפו את כלומפילר, והשתוללו כפתחדתקווה, אכל וה היה רק כגלל הקיפות. שרופקים אותנו. אז פוליטיקה וכרורגל הלכו יחר. מגרש ימק"א היה סמל. היום, לצערי, בגלל שאנחנו משחקים בבלומפילר, אנחנו עלולים להפסיר את הרור התרש של האוהדים שלא יכולים לרדת לתל־אביב".

ירון: עוברה שכשהליכור עלה לשלטון, הקהל הפך לרגוע יותר. פעם כשהקוון היה מרים רגל, לא משנה אם הוא צרק, ישר היו צועקים לו יא בקיונה, שונא בית"ר, מערכניק, חבר הסתדרות. זו הסיבה ששרפנו את בלומפילד, כי רפקו אותנר.

איכה הואת התנקוה נגר "הפועל" ירושלים ואוהריה, כשהיו יריבים כלאומית. לא היה אז דכר חשוב יותר מנצחון בית"רי בדרכי. היינו יוצאים לרחובות וצועקים, ההסתררות הפסירה", צוחקים ירון ויגאל. אכל גם היום, כשהקבוצה השנואה כארצית, לא מעוים "האדומים" להציג את כף רגלם על סף מסערת "שומרה", ירון לא מוכן לקבל את אורדי "הפועל". אין על מה לרכר. ינאל אומר שכל המציל נפש אחת מ"הפועל" כרי שתעבור לכית"ר, כאילו הציל עולם מלא. ירוך: אנחנו לא שונאים אותם, רק שילכו לעואול. אנחנו רק רואים צכע ארום ונהיים כמו פסיכים. נשרף פיוז. הפלאשים מתחילים לעבוד. כמו שור. רק שאנחנו יותר חכמים מהשור". הבעלים של שומרה", אוהר בית"ר כמוכן, עשה את טעות חייו ארומות. ער היום, גם לאתר שהמפות נגנוו, יש אוהרים של כית"ר שלא סלתו לז ומחרימים את המקום.

ירון, כן 27, לא זוכר שפיספס משחק או אימון של בית"ר מגיל שמונה. לאנשים בירושלים יש לכ חם ופתוח", הוא מתנרב להסביר את התופעה, בזה צינור שמזרהה עד הסוף. הוא מחפש מישהו להעריק. משהו להאתו כו. כמו דגל. אז אם ירושלים זה הרגל של המרינה, בית"ר זה הרגל של ירושלים. הנה פעם היה כאן שחקן אלמוני. חיים רוזנבלום קראו לו. היה אליל. כשהיה תולה באו מעריצות לבית שלו לבשל ולשטוף את הרצפה, למרות שהיה נשוי. הן לא נתנו לאשתו לעשות כלום. המעריצות עשו הכל כשבילה. אחרי שנה עוב את הקבוצה ועבר לתל־אבית. מאז לא שמעו עליו יותר. אחרי כמה שנים פגשתי אותו והוא אמר לי שעשה את טעות חייו, כי בירושלים כל שחקן מלך. אפילו האפורים.

משהו אחר. לפני משחק האליפות

בחיפה, נפטרה סכתו של ירון. המשפחה

ישכה שבער ירון לא חשב לרגע שיסע לחיפה הוא

אפילו הודיע ליגאל שיסע בלעדיו. אבל שעתיים לפני

המשחק שוב החלה הבטן להציק, והראש החל לכאוב.

רור שלי כא אלי ואמר לי, למה אתה נותן לעצמך.

לחמם את הלב הכואב".

בשכילנו שחקן בית"ר שעוזב את. האגורה והעיר הוא כוגר. אני שנים לא דיברתי עם רני נוימן. כגלל שתוא בגד בנו, והלך למכבי תל־אכיכ. בהתחלה היה מלגלג עלינו ושואל אותי עו, מה הולך בעיירה". יעני, עשה מירושלים כפר. אבל גם הוא הודה בטעות שלו. הוא אמר לי שבתל־אכים כרורגל זה האיש החוק הפוליטי שמאחורי האנודה, תפס את ידו. כמו עבודה. בירושלים זה טירוף, וזה גם משפתה. זה כל החיים למעשה". פוית, הילרה הקטנה של ירון, גולדה בליל שבת, כמה שעות לפני משחק לא חשוב. הוא לא חשב לרגע שיילך

שיושבים בארה כ או באירופה אשר מבקשים לשלם לילרים שלום תמונות עם התימה של השהעים : כתבות על הקבוצה. וזה מלכר הבקשות הדעלות נק מקיבוק צרעה ביקש מתנת ברמצוה, ולהיות נום כאימון של כיתד. או בר־מצוה: אחר מיחשלם שהוריו הציעו לו כמתנה נסיעה לארה"כ, סיאנ עולם, אבל הוא ביקש כדורגל עם תתימות השחקום או שאלי אותנה יהיה אורח הכבוד בשמת. וישו הנו שקרא לכתו הבכורה מאלמיליאנה. ילוה שנה

חשיבה:

ראיוו

מאיר שיטרית

היום משחקת הקבוצה את משחקי הביח כמלב בכלומפילר. ער שיוחלט וער שיימצא הבסף להקים בבירה גם איצטריון הראוי לה. השיירות היצחשהי מתמקמות בשער 8. האנשים משתרלים לשבח תעלולי העבר, איך עקרו את מושבי הפלסטיק ושים את המגרש, ומנסים לשקם את המוניטין. ירוך. גם אני השתוללתי שם. לפעשה צי

סימיקו: תכניסה לאדומים אסורה.

התחלתי בכל הסיפור. מה שקרה ותא שאותרי השעל עקצו אותנו כמו זבובים. זרקו מרי פעם תפוח ליציע שלנו. אנחנו הרוב במנרש, אז גוותר להבז קמתי ונרקתי בקבוק והחלה המתומה. כמנרש הרגשתי סיפוק גרול מהקטע הזה. אחר־כך, כשראיתי בטלוויזיה אין וה נראה, הרנשתי בושה, ואני מודה שעשיתי טעות. מאז החלטתי לא לשבת יותר עם האודרים בשער 3 לא כגללם חם וחלילה. כגללי. שאני לא אתפתה לעשות דבר כזה שוב. כי כולם הולכים אחרי. אם אני מניף דגל, אז מניפים דגל. תלוי איך אתה מתוך, ואני לא רוצה לקחת צ'אנס שעור פעם יקרה רבר כזה'. השנה, למרות הישיבה ביציע הכבור נשער ו, לא התאפק וכמעם התפרץ למגרש. אלא שרובי ריבליון

ין ספק שהאודרים רגועים השנה גם הורות לעונה המוצלתת, נכון לעכשיו, שהקמצה היא אלופת התורף והמתחרות מפגרות מאדור. דודו מור, אנהד בעל ועאר ראשון בכלכלה, חושב ש"בלומפילו" מחבך את האוהדים. בימק"א התייחט אלינו כמו לחיות. זה הרי מגרש כמו רפת. או האודרים התנהגו כמו הזירים. אני למשל לא הלכתי לימק"א. פחרתי על החיים שלי. אתה יודע מה קורה שם כשמבקיעים גולז והכניסה לפגרש? כלומפילר זה איצטריון תרבותי, או מתנהגים בצורה תרכותית. זו הכל שאלה של יהם. כמו שאתה מתייחס . לקהל, הוא מחויר לך כאותה מטבע".

ירון צרקיונו לא מרגיש בכלומפילד כמו בביה. נכון שהמגרש משאר מימק"א, אבל יש שם סדונים של הפועל, אשכנוים כאלה עם שנאה לכיתיר. זה לא כית. זה רק תחליף". הוא מדבר ואתה שומע רעש ארמה עמום מתחת לקלימה התמימה. זה הפן האתר והמפחיד של אוהדי בית"ר, הנכתר כעת מן העין. פעם שאמשר להגיר עליהן עניות. כל התנקוות הכאב מכני תל־אבים בכרורסל. האותרים מפוורים בכל והיים ארא גם כקפי השווקנים ושיים מספר האותרים מפוורים בכל והיים ארא גם כקפי השווקנים ושיים מספר הביים ארא הולך הם לא והסיפות שררו דרך ריתיד בייתיד בי פחרו לשבח לידם. הם היו אלימים, לא רק לאנהיוה אותם האנשים. לפתע, הם נתלים על הנדרות, (המשך בעמוד 42)

פברואר 87

CHILD COUNT

מגן כחולילבו

בזמן לימודיו עבר כבורק טפסים בטוטו. השכך --שלוש לירות לשעת עכורה – לא מצא חן־בעיניו, והוא החליט לארגן שביתה. העביר פחקים בין חמש מאות העוברים, ובהם קרא לכולם לשכות עד שההנהלה תיכנס עימם למשאיומתן. ההנהלה פיטרה אותו, אבל העוברים, לרבריו, היו מאחוריו. המנהיג־שפטל הפך ליושכיראש ועדיהעובדים.

בסוף שנת לימודיו הראשונה התעורר בארץ ויכות ציכורי אם לאשר למאיר לנסקי למצוא מקלט בארץ, כשהיה מכוקש כארה"ב. אה התתיל כקוריוה" מורה שפטל, הרתיח אותי שכל העסק התעורר כגלל לחצים של ארצות הברית. זה היה עבורי סממן נוסף לכניעה של הממשלה שלנו לארצות הברית בכל עניין. כתקופה הזו הגיע גונאר יארינג, שעשה נסיונות בלתי פוסקים להחויר אותנו לקו הירוק, אני כישראלי לאומני לא אהנתי את זה. הואיל ולא היו לי אשליות שאני יכול להשפיע על המריניות, ראיתי פה הורמנות לצאת נגר לחצים דיקטטיים אמריקאים. כך הוחלט להקים ועד ציבורי למען לנסקי."

נסקי עצמו לא כל־כך הנין מה רוצה ממנו הסטורנט הצעיר שהניע ללובי המלון כו שהה, אכל אחר עיון במטרות הוועד, לא הכיע התנגדות. פעולות הוועד למען לנסקי, או נגר אמריקה, תלוי בזווית, לא הוכתרו בהצלחה. בשנת 1972 נאלץ מאיר לנסקי לעזוב את מרינת ישראל. ב־1979 פנה לנסקי לעו"ד שפטל וביקש ממנו לטפל בכקשתו לקבל אשרת תייר בארץ. היתה לו הנחייה אחת, לא לבלבל לבגין את המוח, שהיה עסוק אז כהסכמי קמפ־דיוויר." שפטל "נכנס לאמכיציור" ולאחר לירה קשה ושתי פגישות עם בורג, השיג את האשרה. באו ארון אהור אולמרט, עוד פוליטיקאי שניסה לרכב על לנסקי, הקים סקנרל. כסטודנט, פניתי לאולמרט שלמר בפקולטה למשפטים שנה מעלי, והחתמתי אותו על עצומה כער מתן אזרחות ללנסקי. נוסף לכך הוא גם אירגן פגישה ביני וכין שמואל תמיר, בה הוחלט שתמיר יעלה את בקשתו של לנסקי על סרר היום. כלומר, אז הוא חמך בלנסקי. ב־1980 כשהריח שאפשר לעשות כוחרות מהתנגרות, הוא נקט עמרה הפוכה."

שפטל הגיש עתירה לבית המשפט העליון ווכה בעקנות העתירה עלה העניין ביסינת הממשלה. יצחק זמיר, או היועץ המשפטי לממשלה. היה מורה שלי למשפט מנהלי, כלומר בג־צים. הוא הסביר לממשלה מרוע אין לה שום סיכוי לזכות בעתירה שלנו." לנסקי לא הניע לארץ. "לנסקי לא היה מוכן למלא את התנאי של הפקרת ערבות בת מאה אלף רולר, שתבטיח את יציאתו מהארץ לאחר חודש ימים. הוא אמר לי שהמלה שלו שווה יותר ממאה אלף דולר. הייחי מאור מבואס." הריכאון לא ארך זמן רב, ושמטל הוזמן לביקור אצל לנסקי במיאמי־ביץ'.

הביקור עשה רושם רב על שפטל, שנפל בלי יריעתו על פגישת מחזור של חברי ה"מאפיה", שהתכנסו יחדיו כדי לצפות בסדרת הסלוויניה המתערת את מעלליה. הסררה, אגכ, הוקרנה כארץ. הכוכבים: צ'רלי ("לאקי") לוציאנו, בני ("בנסי") סיגל, ומייקל לסקר הלא הוא בן־רמותו של מאיר לנסקי. שפטל, שחשב תחילה שהארוע גערך לכנודו, לא כל־כך הכין למה יש עשרות "מגכעות מאפית" על הקולבים בכניסה. על-פי החרשמותו של שפטל, החבר"ה מאור נהנו. ביחוד מאיר לנסקי, שלא התלונן על הרמות שהחליטו התסריטאי והכמאי להעניק לו. בכשהיתה הסצינה של התחונה היהודית של לנסקי ומייקל לסקר), כולם צחקו ואמרו לו שהם לא ידעו שהיה כליכך דתי, הנשים שהיו שם כל הומן נאנתו כשלאקי לוצ'יאנו הופיע על המסך. איזה סוויגגר הוא ברצה. רק את השלטון ההוא, כמובן, המפא"יניקי. היה", הן אמרו. רק הכן של "בגסי" סיגל לא היה מבסוט, ורצה לתבוע את העלוניויה. לנסקי אמר לו:

חוץ מהחוויה הבלתי נשכחת הזאת, אירננו לו הכספי של הנאשם". סיורים, ארחו אותו כיד המלך, וגם קנו לו שם כמה הליפות. .כיף לא נורמלי," מטכם שפטל.

មានគឺរាប់ 38

בשובו לארץ, חזר למלחמותיו בעוולות. לאחר התאברותו של יעקב לוינסון דיל, קרא ידיעה בעיתון שגיורא גזית, דני רוווליו וירוחם משל איימו על לוינסון. שפטל, על סמך אותה ידיעה בעיתון, החליט להגיש נגרם תלונה פלילית כמשטרה. היום הוא לא זוכר את כל הפרטים. "הואיל ואני לא בריוק אוהב את המפא"יניקים," הוא מסביר, גראימי בכך הזרמנות לנגה אותם. למיטב זכרוני עוד באותו יום הגיעה התלונה לשולחנו של ניצב תורנימן, שהיה אז מפקר מחוז תל־אביב, והוא כו במקום החליט לא לחקור, בטענה שאין בזה עניין לציכור. מעניין איזה אזרח

של תורג'מן. המסקנה שלי: יש שווים ויש שווים גם את פרופסור ישעיהו לייבוביץ העלה שפטל על הכוונת שלו וגם נגדו הגיש תלונה ליועץ המשפטי לממשלה. במהלך מלחמת לכנון פרופסור לייבוביץ קרא לנוער למרוד ולא למלא את פקורות הצבא. יש ככך משום עבירת בנידה כפי שהיא מוגדרת בחוק העונשין, והעונש עליה הוא מיתה." גם תלונה זו

שהוגשה נגדו תלונת־איום היה זוכה לטיפולו המסור

יחס המשטרה לעו"ר שפטל, כך אומרים, אינו אוהר במיוחר. .מה שאני עושה, אני עושה עם כל הלב," הוא טוען. באופן כללי אחת הסיבות שער"ר פלילי יכול להתמיר בעיסוקו – כי אין ספק שרוב הלקוחות הם לא טיפוסים מרנינים במיוחר – טמונה בעוכרה, שכמהלך העכורה הוא נתקל בעיוותים של המימסד, ובמיוחר של המשטרה. לעתים, אנשי משטרה תוך כדי מילוי תפקידם שומרים על התוק עוד פחות מהעבריינים עצמם. בגלל שהתופעות האלה קיימות ואני מגיב עליהן כאופן חריף, על־ידי חלונות ועימותים מילוליים, מטבע הדכרים אני לא כדיוק אהוד. אני מנית שזו סיבת הסיבות לכך שקיימת עויינות מסויימת ביני וכין אנשי הפרקליטות והמשטרה. בכך אני רואה עצמי דומה לעו"ד מאיר זיו סניגורה של גיתית יזראלוכן, שמגיב בצורה דומה ולכן יש מתיחות בינו ובין המשטרה".

מהלך משפט "שור המיליארר" (מהבנק הסמוך לאוניכרסיטת בר־אילון, שבו ייצג שפטל את אחר השורדים, עצרה אותו המשטרה כחשר שגנב את מפתחות הרירה כה נמצא שלל השור. .איך יתכן שאני אגנוכ את המפחחות כאמצעות חתימה לאיש המשטרה ובאישורו. איזו שטות." שפטל שוחרר זמן קצר לאחר המעצר, והחשר הופרך.

אכל לא היתה זו הפעם האחרונה. בלפני שלוש סנים יצא צוות של אנשי משטרה לעצור אותי בכית המשפט בהאשמה שביקשתי לדחות מספר משפטים בגין שירות מילואים שאין חולק שנקראתי אליהם. אולם כאשר הינשתי את כקשות הדתייה מכר ירעתי שלא אצמרך לשרת במילואים, אם כי עדיין לא קיבלתי הורעה בכתב. מאחר שהמילואים בוטלו, החלטתי לצאת לחו"ל." התלונה למשטרה שהוגשה עליירי הפרקליטות, התבססה על כרטיס טיסה שהוומן על־ירי שפטל לתאריך כו הוריע על יציאה לשירות מילואים. שפטל כועס. כתכ־אישום לא הוגש.

העיסוק בפלילים הביא אותו למסקנה הבאה: הפשעים והחטאים הרציניים געשים על־ידי המימסד, השלטון. המתרלים כנושא מניות הבנקים, למשל, הביאו את מערכת הכנקאות להפסר של שמונה מיליארד רולר – נזק כלכלי עצום שגדול בהרבה מכל עכירות הצוארון הלכן שבוצעו אי־פעם כמדינת ישראל. גם ההרג שנגרם במלחמת יום כיפור, עקב המחרלים הגוראיים של השלטון, מסתכם באלפיים וששימאות הרוגים, מספר הגרול לאין ערוך מכל הרציחות שכוצעו במרינה." שפטל מאשים את ה

ועל השנת הצרק הוא אומר: נטיבו של עורך רין של כסף. תוצאות המשפט הן פונקציה ישירה של מצבו

ג'ון רמיאניוק מקווה שעו"ר שפטל צודק.

מיכל קפרא גרול על ישראל.

(המשך מעמוד 13) שאל שידלוכסקי, והודה לציפי לרכוש מעתה ואילך תפוזים רק מהאיש הזה, כברי שיראה ויאמין שניתן להתפרנס מעמל כפיד.

באור־עקיבא הוא פגש גם תופרת שאיכדה צק משרתה. המיליונר הזה, שיכול לרכוש לעצמו את הכנדים היקרים ביותר מהחייטים היוקרתיים כמ מקום בעולם, הורה לציפי לרכוש בדים, ולנקס מהתופרת שתיתפור לו מכנסיים. מעתה הוא הכש או בנדיו רק ממנה. בה מה שישראל צריכה לעשוה", הא שב ואומר, .לייצר ולמכור את מה שהיא יודעת

מזכירתו ציפי טייכנר, לבית כזון, נשואה לנינקולוג יליר צרפת. אתותה, שמחה, היתה מוכיות הקודמת של שידלובסקי עד שהכידה אמריקני עשיה נישאה לו השתקעה במנהכן. ציפי ובעלה הדופא הז בפריס ועשו חייל, ער שנחטפו לאנטבה ושותדו כדי צה"ל. היום הם חיים כארץ. גאשרי אנטכה הבנו עכא מקומנו", אומרת ציפי ומלטפת את ראשו של בנה הקטן, הנקרא על שמו של יוני נתניהו דל, המשחתנ עכשה לרגליו של מבא יוסלה. שידלובסקי שומע אז הסיפור ומוכיר שאחיו אהרון, שנפטר לא מכנו בכינרת, הציל את כני משפחתו מידי הנאצים כשהעלה אותם לארץ, הורות לעוברה שחי כבר בישראל.

וזה אינו שעור השוב, מר שידלובמקי? היהודי המיוחד הוה מהרהר רגע. בעיניו שוכ נקוות רמעות. ווא מותה אותן ואומר נשקם: בכן, גם

וה שעור חשוב. חשוב מאד". הורילה שלו בקימריה, פשוטה ולא מנקרת עינים. היא ניצבת כשכנות לחילות של עזר וייצמן ואבינהו

(יאנוש) בן גל. שניהם ידידים קרובים שלו, ביתוד יאנוש. את הבית מנהלים זוג פיליפינים, בעל ואשה אשתו הלא־יהודיה מתגוררת כסירה שלהם בשוויק. היא לא אוהבת את ישראל, ולכן הוא מבלה כאן לכרו. כשהוא נוסע למפעליו בצרפת הוא כס לג'נבה בטיסה מסתרית, שם ממתין לו אתר מעשרת מטוסי המנהלים שלו, שמטיס אותו קודם אל אשתו. הם מכלים שכוע־שבועיים כמלון יפה, אתרכך הוא ממשיך לעסקיו ומשם שוב לישראל, אתובונו הנצויה.

סדר יומו קבוע: ארוחת בוקר רשבה, אימונים על אופניים, משחק גולף, ובקיץ – טבילה כים ובתנאי שהמרחום הצמור יצביע על 24 מעלות לפחותו. את ארוחותיו הפשוטות הוא סוער בדיוק בזמן. אין הוא אוכל בין הארוחות. הוא מקפיר לשמור על משקלו ובריאותו. את יום הולדתו ה־90 חגג לפני כחרשיים בחיק משפחתו בצרפת, מוקף בשתי בנוחיו, ששה נכדיו (נכד שביעי, נהג מירוצים, נהרג כתאונה בתחרות), ועשרת ניניו. אף אתר מהם אינו יהודי.

תנ מכריו וידידיו מצומצם. בצרפת תוששים להתקרכ אליו בגלל עוצמתו הארירה. בישראל הוא עטוק מאד בעבורתו. ראיונות לתקשורת הוא מעניק כצימצום.

עם מפעליו כצרפת הוא שומר על קשר מתמיד מכל מקום שונוא נמצא בעולם. הטלקסים המלפונים 'עפים' כשני הכיוונים כמעט ללא הפסקה המוכו שלו לניהול עסקים: אם טוב לעובד, הוא

יתן יותר תפוקה". כלכ המפעל שלו בכורדו, הוא השאיר יער ובתוכו מארק מקסים. רצה לעשות אותו הרבר בבית־שמש, אבל לא הספים. הוא בוס קשה מאר עם עובריו, דורש מהם מה שהוא דורש מעצמו (וזה המון), אך מי שעובר, מקבל תמורה מלאה סביב מפעלי "טורכו מכה" הוא הקים כפר ל-5,000 העוברים. בלב הבפר – הווילה שלו. יש בה מערכת בקרה של מנורות וצופרים הקשורים לאתרי הניסוי של מעועה. וה מאפשר לו להיות בעניינים גם כשהוא ישן. כשנערך נימוי הוא נוהג לעלוח על יצועו באשמורה ראשונה. אם משהו לא מתנהל כשורה, העסק מתחיל לצפצף ולהכהב, ושידלובסקי קופץ מתמיטה וחש אל המכונות שלו.

חוץ מזה הוא חי טוב, אך לא מתהולל. כל מעייניו כעבורתו. איש יוצר במלוא מוכן המלה ענק. עמום לבב

מע האמח, נכנסנו לאל־גאוצ'ו כחשרנות ' ממיימת ובדעה קרומה. אחרי ככלות הכל, לצעות לארותה ארגנטינאית, שכל כולה נשר משוכת, בכמיות נדיבוות ובמחיר מתק מתו כו לופת לדג ממולא, חמין וקיגל במסעדה

ט העסינו בארותה יהודית במורח הרתוק, אבל ק ששש נאותה כמרארננטינאית בחל אביב. לא יקבו לילה שלם סביב האסאדו. לא חיסלנו עדשלושה קילו בשר בקר לנפש. אבל זכינו לאכול הרמינת טובה, עשרי כהלכה, בכמות נוייבה יחסית לפול נפקומותינו ובמחיר מתקבל על הדעת

פתתו נשלוש מנות ראשונות: אמפנרה, שהיא מקית ממלאה בשר: נקניקיית צ'ורימה סלצ'יצ'ה, מאַ מעין ועניקייה מעיים. האמפנרה – עונת בשר והם צברקאית מפורסמת – היתה טובה. לסלצ'יצ'ה מה צדך להיות מורגל: הצורימו היה מצויין. הגיעה לה המנות העיקריות וכמסערה זו הן מאוד מאור יישיות בנודלו. כשאת מהמסובים הומין לעצמו שרל פעודר הנהיד אותו המלצר – וזאת יש לומר לפות לובות - כי המנה היא גדולה מאוד ותכולתה כשאתה הוא האדון למיגוון ולכמויות. -טקסירו" שיעה לכרי 700 נראם. מה שרמז המלצר היה כי ניתן לומן מה גות כזו לשני מועדים ואיש מהם לא ייצא

מ על הדעת כארץ הבשר היקר ששמה ישראל, זה TUDOO TAKE

גלינאוצו הוא הבוקר הדרום אמריקאי, האמון ל גלייה כשר, וזה גם שמה של רשת השות אפלה כישראל, המנוהלת כידי אחינו יוצאי ולות צמריקה הדרומית, הנעזרים כצוות של מקים על כשר שאינם מבני עמנו ואשר הובאו צעה נמיוםר לצלות לנו את הבשרים כדת וכדיו. פוש ממסערות הרשת מצויות כתל אביב. אתת -מישה צות – כנהדיה ואחת – באילת. בכל אונו מהן נכנים לד אסכלת הפחמים ארגנטינאים מקוריים לנושם ופולקלוריסטי, כשמאכלת צמחיה לתבורתם.

אומנו כיבדנו בנוכחותנו את אל־גאוצ'ו עלעתן פיניסטר החל־אביבי (שררות שאול הכולך). מעבננו רגע ארוך ליד האסכלה הנדולה, שם רחשו מל ומן הנולים נתחי כשר רציניים, חלקי פנים של ס נקר וכמה עופות חצויים לשניים. מאחר אישובשרם ריבד רק ספרדית, סיייע כידנו מנהל המפרה להבין ולדעת מה על האש. ובכן, נח שם משרם ומבעבע קלות נתוח של צ'וריכו, שוצא השכן הקוב של הפילה: ונתח של אסארו, הלקוח מקרבת גלעת הענה ועוד כל פיני אומצות וחלקי פנים של נומה, כמו עטינים ובעיים וכבד.

ארנעה פועדים מנה שולחננו, כך שניתנה לנו הורצות למעום ממינות כשרים רחב. מיד עם שבחנו לשלוון הוכאו אליו סלסלת לתם לבן, תמאה כוסית מסקה ולאלכעל וקערת צ'ימיצ'ורה, שהוא רוטב לנפים לג היקי, עשוי מידקות שונים, וצמץ, שמן תנינים דום אמריקאים.

שולתנו הומין, איפוא, גריל מעורב אוער, מנת על אות אמבת צ'ורים, מאחר שלא רצינו לוותר על הרביעית של המיבנה הלבן הרביקומתי. חדריאוכל המאדן (מעול חלב הולנדי ומענל מקומי), ביקשנו מאורך־מתעקל. שטיח מקיר־אל־קיר. אל השולחנות שכללו נתורם מבשרים אלה בגריל המעודב.

שיתחיל תהליך הקישוי שלהם. לחיבנו טעם ביותר

סטייק הצ'וריסו ואחריו בא האסאדו מעגל מקומי.

כדאי לך לטעום את העוף של אל־גאוצ'ו. זוהי אופרה

אחרת לגמרי. אכלנו, שבענו, נהנינו ואפילו הותרנו.

בטוגני התפורים לא נגענו. חבל על המקום. טעמנו רק

רוזם־אמריקאית, שיותר מפנקייק היא בעצם בלינק.

הדגנים: 2.20 שקל למנה ראשונה. אסאדו – 13 שקל.

מצי עוף – 9.90 שקל. סטייק צ'וריטו – 15.50 שקל.

לזה מוסיפים 10 אחוז שרות. פתוח שבעה ימים

והי לא מסעדת "גורמה", אכל מהודרת מאור. יש

איננה יקרה. כ־25 שקל תררש לשלם שם עבורה

ארוחה שאת מרבית מנותיה אתה נוטל בעצמך,

מראים לה. ארותות צהריים עיסקיות במרכן הטקטטיל

שבמנשייה, מדרום לרן־פנורמה. נופים מרהיבים של

מעלית רחבת ידיים מניפה אותך חרש לקומה

יושבים אנשים "יפים", נראים כאנשי עסקים, פקירים

הים וגבעתה האכסוטית של יפו.

לה מלצרים בתלבושת קלאסית־מרשימה ושולח־

נזת ערוכים לפי כל כללי הפרוטוקול, אבל היא

גם אם אתה מתרחק מן העופות הישראליים,

סינחנו ב.פנקייק" עם ריבת חלב – תרגימא

המנוח, כאמור, גדולות. האיכות טובה. המחירים

ההפתעה היתה העוף החצוי לשניים.

מסלאט הירקות הטרי, שהוגש בקערות עץ.

מילוי הריבה היה לעילא ולעילא.

בשכוע. צהריים וערב.

רמי מעלה, מצליחנים שסעודת הצהריים שלהם היא הגריל המעורב הגיע ככלי מיוחר שכתוך בסיסו לחשו בחלים ושימרו את להטו של הבשר לאורך כל אתנחתה במרוץ הכלכלי, או סעודת עכודה, או שניהם יחר. אין מתח, אין מהומה, מה שנקרא אווירה מכוברת. האדוחה. כמגש הנירוסטה שמעל הנחלים מצאנו נתחי למרות השפע והמיגוון, שמציע הדלפק החופשי, אין כשר שונים וביניהם חלקי פנים. המנות היו כולן שם חמדנות ואין בהילות. אנשי עסקים ומצליחנים נדיבות, איכות הבשר טובה וברור היה מעל כל ספק שומרים על נימוסים טובים ולא פחות מכך על בריאות שהנבר הארגנטינאי שליד האסכלה יודע את מלאכתו והשכיל להוריד את הבשרים מהאש כריוק בומן, לפני

אתה תופש, איפוא, ליד הדלפק הזה כפי יכולתך והגיונך. מאתר ורבים מן הלקוחות כאן מגיעים לכאן יותר מפעמיים בשבוע, דואגים שההיצע יתחלף. רגים מעושנים, מלוחים, כבושים. חצילים למיניהם. סלאט תפורים עם נתחי אווז מעושן. ירקות טריים חתוכים וכצלים ירוקים – עשה לך סלאט כטעמר.

את הטיול הבא לרלפק אתה עורך למען המרק והמנות החמות. בטיול א' ובטיול ב' אתה חייב לזכור ולשנן כי כל מה שמצוי על הרלפק הוא כבחינת אקרמה למנה העיקרית, אותה יגיש לך המלצר. מלכר המרקים אנחנו מוצאים שם, ביום ביקורנו, כברי עוף, פלפלים וארטישוקים ממולאים. על השולחן ממתינה לך סלסלה עם לחמניות קלועות, טריות וריחניות.

המלצר מווג לך כוסית יין על חשכון הכית ומקבל את הומנתך למנה עיקרית – דג, או בשר. אנחנו העדפנו בשר וניתנה לנו אפשרות כחירה כיו סטייק אנטריקוט לבין -פלאטה אינדונסית". בחרנו באינדונסית וקיכלנו צלחת אוואלית גדולה וכה הך של אורז בכצל ירוק, שעליו ביציה, שתי כננות מטוגנות ונתחי בשר. יפה למראה, צרוף טעמים

לסיום מגלגלים אל שולחנך עגלת־תקרוכת ועליה שפע של מנות קינוח – טורטלטים ממולאים בפירות שונים, עוגת פרג עם מרצימן, שטרורל. "קומפוטים" למיניהם ועור. כל דברי המאפה הם מעשה ידיהם של הקונדיטורים של המסערה. לא קונפקציה מבחרץ.

באמור – לא מסערת "גורמה", אבל עשירת היצע ונדיבה. מקום מכוכר ולא יקר. פתוחה רק לארוחות צהריים בימים א'־ה'.

39 ชเฉยอไป

WARNER HOME VIDEO

אגרוף הברזל

מ.י.ס.ט. סילבסטר פטלונה

סיפורו של מנצח

גלגלי ונהילו

חדש בינואר-פברואר 78':

גוניט • גברתי המאמנת • עליסה בארץ הפלאות • רומן זעיר • שגעון של לילה • גלגלי תחילה • מנהטן • ארבעה לטקסס • דוק ועוד ועוד. כל חודש 10-12 סרטים חדשים.

את הסרטים המופיעים מעלח ניתן להשיג בספריות חרשומות מטה בלבד אימפריח של קולנוע" * [אינם ניתנים להשכרה ברשתות השיווק ובסניפי ,אימפריח של קולנוע"

7519977, טל, 52522, חד ארצי - וידאו, רח׳ תחלזון 4, רמת גן 52522, טל

חים ואוהבים

אירע עליו אני עומרת לכתוב עתה אירע מחוק של עשרה קילומטרים מביתי – אבל לונעים נרמה היה לי שהוא קורה בארץ אחד לת המובר הוא בפתחיתקווה. העילה לנסיי מ לשם: תחרות ארצית של ומרים, עולים שייודשוננות – מפעל משותף למינהל התרבות תויה והתאחדות עולי ברית־המועצות (ז שקל), האירוע עצמו, האירוע עצמו, ק המפר הנוסף המובטח לקהל (הופעה של חוה ולנושטין לאחר ההפסקה) היא, אולי, הנורמת לכך "הני שנה לפני פתיחת אולם בשרת" הצמור לדרה, כבר מתגודרים בחוץ 300 או 400 איש. - פנית ווכרים רוסית ואידיש ומיעוטם

לשתי מנסה להתערב בקהל העומר באפלה מהשת, תורים אלי כהינף אחד ימי ילדותי. אולי אל השנה, הפרצופים של העליה השלישית, הלבוש הדשעתי הם רומים לאנשים שהיו מתכנסים כבית

חת הררכים לעצור את הירידה לאמריקה 🫦 🐚 היא – להביא את אמריקה לכאן. יש להציע לציבור "מטבח אמריקני" ובתרגום ממשי: כל רבר שאינו "סטנדרטי"), יש לנפנף לו 🝱 עם משכנתא אמריקנית ("אמריכנתא"), יש לערוך פסטיוואל מזון אמריקני בכל מיני היפרים, ולהחדיו לסלנג את המלה "אמריקה:" במקום המלה "נהררו".

דרך זו גם מומלצת לעצור חזרתם של יורדים לארץ, וגם למנוע עלייה כלשהי מארה"ב. אם ככר אז כבר. מוטב להעדיף את המסור על פני החיקוי משוגע מי שעוזב את כליטוב אמריקה בשביל ההעתק החיוור שלה כארץ האכות.

אכל רגע, נדמה לי שכל הקצעות הנ"ל ככר התממשו אצלנו. או מה עור נשארן

בהתנצלות על אי־קליטה חברתית של העולים מכרית־המועצות על־ירינו: "אנחנו אשמים. אנחנו חכרה סגורה לא פחות מן הצכרים. כשם שאתם ממשיכים להיצמר זה לזה לאחר מסלול משותף של מעון נעמ"ת ובית־ספר, וצבא, ואוניברסיטה ולשכת ראש־הממשלה – כך קרה גם עם כל העולים שהגיעו לישראל כצורה מגובשת ממקום מגורים גדול. כשאני, למשל, עליתי – התיידרתי עם חבר'ה ישראלים. אכל כאשר הגיע לכאן החוג שלי מווילנה – חזרתי אליהם וגשארנו צמורים, בתוך עצמנו. וכך קרה עם כל הקבוצות הלאטביות, המולראביות והגרוזיניות".

טוב. אז איפה הוא דני כדי שאוכל להמשיך עמו

בינתיים מתרוצצים על הכמה חברי תזמורת מכל הלכ" (רוסים כמובן), במאי הערב, בורים דרייצר. (רוסי כמובן) ואנשי עירית פתח־תקוה (פתח־תקוואים

פ אים אותי נרצינות תהומית שמו דני(אל) בלורדי, מה לשת מוילנה וכיום הוא מנהל מרכז קליטה מני און בעלפון הוא הוסך ממני את הצורך ...עולים נרגשוםן שנאספו ובאו מאשרור ובנייברק

ותיקים כמובן. ביות הויחים לי בשטח: חברי ועדת האנשים היחידים המוכרים לי בשטח: חברי ועדת האנשים היחידים המוכרים לי בשטח: חברי ועדת האנשים במלם בסגנון מאוד מקומי ואך לפלא השופטים, מאשה ארגוב וגיל אלרמע. על הכמה השביטו עוברת בשלום, ללא מקרי התעלפויות. מציבים שולחן ארוך למען היוומים: היארוע מתחילו ההמלרה היא ון שעה קצרה מתמלא האולם עד אפס מקום המארחים העסקנים, והאירוע מתחיל: "המשרה היא שמחלת לשווא את מי שזרק אלי את הכפסה למחוק את התווית של התרבות 'משם בלבר'", לפין אחילנוא עד פתחתקות. זה היה בעקבות מה ו-תזמרים הללו רוצים לצאת מן החוג הסגור של שמתי נמור זה על אורות השורשים שלי, והקשר עולים...", ו-צר לומר שיחד עם חיים משה וירדנה שהשור מור זה על אורות השורשים שלי, והקשר עולים...", ו-צר לומר שיחד עם חיים משה וירדנה שהתיים מיוסית, וחבעת המורשים שלי, והקשך עוץ בווי לא שומעים ברדיו ובטלוויזיה עולים־מוסיקאים". תיה המשורתי ההבעת הבשאלה לעריכת מימונה אדי זה שיביל השולחן וניגשים לעצם התחרות. פיצור במושל 12.86 מבטא רוסי כבר"), והיה עכשיו מפרקים את השולחן וניגשים לעצם התחרות. נהרר. כמה נהרר. לא יכולה להסביר מרוע. אולי

מה ווני קסת ואירים עברי שהילרים לא יבינו". וותיקים כמוכן). בלית ברירה אני מתיישבת ליד שני מפני שתהופעה הזו כאילו אינה שייכת לישראל 87/

התחרות של השיר הישראלי - את "ירושלים של זהב", "שלג על עירי", וכמובן את "בללייקה" במקצב האותנטי. לפתע מפתיע מי שבסופו של הערב זוכה בפרס הראשון: יורי פורטנוי כשיר שכתב והלחין ואולי גם חווה בעצמו כלכנון: -סולטן יעקכ". שיר לכת דראמטי מאר. בפרס שני זוכה דוזיה רוט על "נגן אקורדיון" ושל יורם מהרלב ואורי קריב). בפרס שלישי זוכה הזמר המקצוען מכולם, גינדי זליצייניק, השר "טנגו" (יורם מהרלב ושייקה סייַקוב) כתנופה רכה, וגורף תשואות. הוא גם זה הזוכה בהמשך הערב ל פרס הציבור" על השיר מבית אכא". הוא שר שיר בשם "ביאלובז'סקיה פושצ'ה", התובע ממנו יכולת קולית נרירה.

וירושלים ותל-אכיב, במחלצות של אמנים חובכים.

בקולות של קונסרבטוריון, במבטא רוסי ככר, ללא השטיקים של כוכבי מצער הפזמונים. שרים – כחלק

בחלק זה של הערב, למעשה, כבר היתה המימונה הרוסית בעיצומה. צמר אחיות סווטלנה וסולינה איינבינדר, שהגיעו מירושלים, מגיש דואטים מחוץ לתחרות, באיריש, רוסית ועברית. מה להגיד? כשהן מזמרות את "יפים הלילות בכגען" ומוסיפות "זה כמו ששרנו במוסקווה" - אני יורעת שהיה שווה לעשות את הדרך עד פתחיתקוה.

האמנים מגישים שירים של אמא רוסיה, והקרח בין הבמה לאולם ככר גמס כלא היה. העולים־לשעבר מרגישים כבית, בתוך המאטריה שלהם.

בתחילה ניראתה מלאכת השופטים כלתי אפשרית. סאשה ארגוב נע כחוסר נוחות ואומר לי: קשה לבחור בין עגכניה יפה לבין עניכה יפה. יש פה כל מיני: חזן, וומר חתונות, וומר עממי". לבסוף מוחלט על תוספת "פרס מיוחד" לחזן שמואל ריסתין והבעיה. פחות או יותר, נפתרה. מה שעריין לא נפתר: איך מביאים את האמנים הללו אל הבמה שלנו? ומה שעור לא נפתר: היכן דני?

למחרת נפתרה התעלומה. אבל זה לא שייך לתחרות ולקליטת העליה.

תאינך יכול לרכוש נסיון על ידי עריכת נסיונות. ● אינך יכול לייצר נסיון. אתה חייב לעבור אותו" - אלבר קאלוי.

שמה שלא התנסית בו - לעולם לא תוכל להבין. מתוך קריאה" – איזאדורה דאנקאן שיפוט נולד מתוך נסיון – ונסיון ניקנה מתוך שי

פוט רע" – גנרליבריגדיר לאנג. שיכמה שונים יכולים היו להיות סידרי עולם אילו התייעצנו בבעלי הנסיון ולא כפוליטיקאים" - דונדי בנילד.

תנסיון הינו המסרק שהחיים מציעים לך לאחר ששעי.● רך נשר" – אנונימי.

•גסיון זה הרבר שכאשר יש לך אותו – זהו כבר הרבר היחיר שאת יכולה להציע לגבר"

41 BIDEDIO:

הצרות התחילו כאשר ניסתה לתרגם את התחושה לשפת המעשה להביא הפתעות לאורי זה כמו "להביא כושם לפאריס".

פנטהאוז

יגאל לב

הצרה עם אורי שהוא עכר ככר את גיל. ההפתעות", אמרה לפסל, הכרנש העבוקן מקומת הקרקע. הפסל הזכיר לה שאין אשה בעולם שהיתה מוכנה לשמוע הערה כואת. חוץ מוה גבר או אשה, לא חשוב, אין אדם שעובר את גיל ההפתעות".

גליה התעקשה: "תראה, הצרה של אורי שהוא עבר כבר הכל. נלחם כדי ללמוד, הכיר את סימטאות שכונות תל־אביב כדרך שהוא מכיר את טרקליני ערי הזוהר של אירופה ואמריקה, היו לו נשים רבות לפני, הוא היה כמחוות ארץ רחוקים משום שהוא אוהכ לנסוע, מרגיש עצמו כבית בפארים ובניוריורק, יודע לבחור את היין ולהתאימו למנת הכשר. בקיצור, הבעיה היא שאני לא רואה שום רבר שיכול להרטיט אותו באמת".

-את רוצה להגיד לי שהוא כל כך שבע הממור: שאל הפסל וכבר, ברמיוני, רקם שרטוט של פסל, גבר אריש הניצב שלוכיורועות, מכונס כתוך עצמו, ניצב בכיכר העיר, שלו, בטוח בעצמו, סוגר על עצמו כדרך שורועותיו סונרים על חזהו.

רק עם הפסל היא מרשה לעצמה להיות גלויה כל כך. זוהי אותה ידידות הנרקמת בין אשה ונבר, ואף על פי כן, אין נה מתח מיני, כאילו הסכימו שניהם להיות

רק לפסל היא יכולה לספר על החררות שלה מפני הגיל. .אולי זה בגללי... אני... זאת אומרת... אני פשוט לתם שאוכלים אותו יום יום. כמוכן מאליו, לחם־חוק ולא איזו עוגה הגינית. אז למה, לכל הרוחית, אני מצפה שמי שאוכל את הלחם השחור שלו יעטה על פניו איזו הבעה תגיגית של אדם שחווה חוויה

יש לה הרגשה שכתקופה האחרונה חלים שינויים מהירים בפניה. קמטים כוגרניים מאחורי האוניים, סנטר רופס, שקיות רכות מתחת לעיניים, העור של כף היד נראה מרולדל במקצת, פרטים קטנים, ושולים, אכל הצירוף שלהם כמו הכתוכת על הקיר, מצטרף להכרוה, שאי אפשר להתעלם ממנה.

משהו ככטחונה חעצמי של גליה נפגע. תמיך קיבלה אח יופיה כמתנה, ולא העריכה אותה כמו ארם, שקיכל מחנה ולא למר את סוד ערכה. משום שהיחה יפה, נראת לא פעם המראה החיצוני במיטרה אם היה

משהו שגרם לה צביטתיקנאה כלב זו היתה אשה חכמה. מצליחה משכילה אולי זו הסיכה שגליה פנחה

לאקרמיה, דרך חיים שכה היא צריכה להיאבק.

מתכוננת בראי, ומנסה לבחון את עצמה בעיניו של

את הפסל, משתפת אותו בלבטים עמוקים, שלא העזה

להעלות על רל־שפתיה. .למתוח פה ושם, לקצר פה

ושם, לתת לאורי אשה חרשה. אולי זאת ההפתעה

סאני אכין לו", חייכה. "אני רואה את המכט שלו

שיכחין פתאום כאשה החדשה שלו, מה דעתרי זו

מחנה משגעת, לאז" דיברה כקול נמוך "אני שואלת

בפניה. הוא דיבר, כאילו הוא מנסה להעביר אליה מסך

מעכר למלים: "כשהייתי כן 25 התאהכתי כאשה,

שהיתה בערך בת גילך כיום. בשכילי זה היה זעזוע.

אם חיפשת באמת הפתעה שאשה יכולה להשתיע גבר

הרי אשה זו הפתיעה אותי כאמת. היא היתה נשית.

רכה. פקחית. אשת־עולם. מנוסה. ואני הייתי פרא־ארם

שלא ידע לאכול במולג ומכין, שהיה מורח את השומן

מאצכעותיו בשיער או מנגב אותו במכנסי הג'ינס

הרהויים. בחורף ובקיץ נעלתי סגרלים. ציפצפתי על

נימוסים. היא לימרה אותי שצריך להכנים ביצה לתוך

גביע ולערוף את ראשה של הביצה. היא לימדה אותי

לאהוכ. השתגעתי אחריה. היא לא חושכ שהיתה איזו

אשה שהשפיעה עלי באורח עמוק כל כך. אולי זו

הסיבה שלא יכולתי לראות מעולם את היחסים שלנו

לא יכולתי לדעת שרמותי הצעירה, העור הרענן.

שלי, הרעב הנורא שלי לחיים, גרמו לה להרגיש

מבוגרת. לא יכולתי לתאר לעצמי שכאשר היינו

כמיטה היתה משווה את גופה לנופי הצעיר. כאשר

הלכנו יחד, ברחוכ, חשה איזו בושה ותמיר נדמה היח

לה שמישהו אומר: תראו, איך האמא הזאת מחבקת את

הבן שלה. הכל נראה לי אז בטוח ומובן מאליו. לכן לא

יכולתי לחוש את החררות הקטנות שלה. לא ידעתי

שהצורה שלה מציקה לה כל כך. ואו, יום אחר, כדי

שלא לאכר אותי, כרי להפתיע אותי – הלכה ועשתה

שיפוצים. קיצרה את האף, מתחה את עור הפנים, אני

חושב שנם קיצרה עוד משהו ששייך לתחום שבין

הכתפיים. נרמה לי שנם שאבה קצח שומנים מיותרים

מהירכיים. בקיצור, היא נעלמה לחודש ימים וכאשר

חורה פתחה, במפתח שנתתי לה, את הרלת לחדרי

וניצבה שם ממתינה שאני אתעלף מהשינוי הררמאטי

המשיך: התכוננתי כה וצעקתי. עד עכשיו אני שומע

את הצעקה הואת. אלוהים, מה עשית לעצמך,

מטומטמח, את לא מבינה שאם הייתי רוצה נערה

בעלת בפנייכובה יש לי אלף נערות כאלה. אם הייתי

רוצה נערה שיש לה חזה כמו ניצן, יש לי עשרוח

כאלה. אני רציתי אותר כמו שאת... ואו עובתי אותה".

ושאלה אותו: "אני מוצאת תן בעיניך כמו שאניז" אורי

צחק: באת לא מבינה גליה, אנחנו כמו שתי רכבות,

פעם לא אוכל לראות את השינוי שחל כך... אלא אם

כן תחליטי לשנות מהירות ואו, אני פשוט אמשיך

שנוסעות כאותה מהירות, לאותו כיוון. לכן אני

לנסוע הלאה... לכד..."

אותו לילה התבוננה גליה כעיניו של אורי

גליה הקשיבה מוקסמת, ממתינה למיפגש והא

מבעד לעיניה שלה. אוי, גליה, איזה מטומסם הייתי

הפסל קרב אליה עד שוקנו השופע כמעט נגע

אולי אני צריכה לעשות קצת שיפוצים?" שאלה

אורי, רואה את אותות הכמישה.

אותר כגבר".

אכל עכשיו החלו האותות הקטנים, הבוגרניים, (המשך מעמוד 36) להציק לגליה. שיערה הכהיר שופע מכרי שיכחינו כחוטי־הכסף של שיער השיכה. גיזרתה דקה והטוכה.

מקללים, מאיימים. לפעמים זה מגיע להתכחשויות לפני 7 שנים, כשיררה הקבוצה לארצית, ציפו כולם לכן, צלליתה נראית צעירה ומושכת. אבל כאשר היא להתפרצות הריגעש. אבל ההלם גבר על הכאב ושחק את את כוח התגובה. ירון אומר: נה היה המול של השחקנים. אף אחר לא היה מסוגל להרים עליה

ינאל עמדי ישב בעת ההיא במוצב על ונול

יכולה לשכוח מהסרט."

יגאל: .לי זה לא מפריע. אני לא נשוי". מגרש האימונים של כית"ר ממוקם כערוץ וארי, ומחזירים את הקלטת שוב להתחלה, וככה עד מף

כפתחתקווה, כשהיה הפוגרום, עמרתי כאמצע המגרש

סימיסו .יהיה שמה. יהיה פורקן לחרבה אותרים.

לא עוצרים הורוסקופ

לכנון. השיתוק הזה הגיע עד לשם. הוא לא היה ממול להזיז שריר. נכנס למרה שחורה, נזרק על המישה ולא רצה לקום. קראו לסמח"ט, למח"ט, איימו שיכניטו אותו לכלא על סירוב פקודה. שום רבר. הבן אדם לא וו. "בסוף הבינו מה עובר עלי ונתנו לי לצאת מה בדרך שלי. אבל למרות הקטע הוה אני עוד האק מלהיות משוגע כמו ירון. זה האוהר הכי משוגע של

ירוך: .אני משוגעז יש יותר נורמלי מפניז' כשבתות הוא קם מוקרם ככוקר, למשחקים הקטנים עם הכנות לפני שנוסעים למשחק הגדול. כדרך חוה שותים וודקה לחמום הגוף והלב לקראת 'מנס ספורט". סדר יום קבוע. אצלי האשה התרגלה למת. אם יש סרט טוב בכבלים בשעה של מבט ספורט, היא

לרגלי שכונת בית וגן. באימון צופים יותר אוהרים מאשר במשחקי ליגה נגר קכוצות כמו מככי יפי, בית"ר ת"א ובית"ר נתניה. יושבים ברכב, ומתכוננים כאלילים. מישהו מתבדד בהאזנה חוזרת לראיון מוקלס עם אלי אוחנה כששכב עם חום בבית מלון בנתניג כשבית"ר שיחקה מול מכבי המקומי. האוהרים סבינ הטיים מתמוגגים. הם יודעים בעליפה כל מלה

באימון צופה גם סימיטי, כן 38, כוכע ברט נצור על הראש, משותק בשתי רגליו. 13 שנה הוא לא מחמיץ אף משחק או אימון. "בית"ר בשבילי היא שמש. היא נותנת לי אור כחיים", הוא אומר. היה כורה מפנימיה של נכים כרי להגיע למשחקי בית"ר. הקיוסק שלו גם הוא מפגש ירוע של האוהרים. יש לו פינה קבועה ברשת ג', בתוכנית "דק בימי תול" המשורות כל יום חמישי. הוא משוחה עם השרד מנהם פרי, גם דוא אוהר כית"ר. מנתחים ומעריכים את סיכויי השבח הקרוכה. סימיקו: אני חושב שיש לקבוצה הרכה אוהדים כי היא לא זכתה אף פעם באליפות. תמיד היתה קרוכה. והקהל אוהב קבוצות כאלה יש אנרניה בית"ר זו תופעה לא רגילה. אוהרי כפר־סכא לרועמה אחרי גול רק מוחאים כפיים. אצלנו כל הקהל באקסטוה כשיש גול. וזה לא הרבר המוזר היחיד שעושה את האוהרים ושהם עושים".

וצא ראה למשל אוהר שהוציא את המקיר שלו לרתוב ורשם עליו את צופן הקמיע "יאללה בית'ר". בסוף המשחק, כשבית"ר הפסירה, האוהר לא רצה להחזיר את המקרר הביתה, מרוכ עצבים. שיש כמונן גם הצד חלא יפח. כשאוהרים מתפרעים. אני זוכר שבבלומסילר הכניסו סררן של הפועל לחבית והעיפו אותו יחד עם החבית מעבר לנדר. אני סולד מזה.

את הסיכויים לוכות באליפות העונה הם. ממלמלים כלחש מפחרים מעין הרע. לא עונה אחה היה הכתר בהישג יד ונשמט מהט ברגע האתיון. והיה

כשלקחנו גביע היה קרנבל. הפעם יהיה יותר גרולי. ירון: בלא יורע מה יהיה כאן. כמוח שוה יהיה יותר גדול מהמצעד הראשון אחרי ששת הימים. אפילו מטוסים נביא לירושלים. זה יהיה גדול יותר מהנחת

אכי מורגנשטרו

מול דלי

מאת איילת השחר

מי של דלי תהיה השנה הקרובה שנה של נינוש המעמד החברתי. זהו תהליך שהחל למעשה כבר לפני מספר חודשים. הדליים עבדו שינויים תברתיים, סביבתיים משוקים ועתה הם עסוקים כגיבושם. ואם עד כה וה נכן פשי מסויים כשל חוסר תמיכה מצר חברים -בשנ אפשר לצפות ליתר שיתוף פעולה ואף לעזרה מ ממס. ככלל, הידידים יהיו השנה מקור־העידוד

בקלי ממכות עדיין יקשו על הדליים, אבל בני שול ייטיבו לזכור שבעלי סמכות אלה הם גם המחום נפישרין או בעקיפין לקידומם. זו לא תהיה שניחית, אלא שנה רצופת הפתעות ומהפכים מיש מחום החברתי־מקצועי. מומלץ לא לזלזל מבים וננעלי הנסיון, שעצותיהם תוכלנה לסייע וליים נקידומם.

הומם הומנסי יהיה רגיש ומכאיב, רצוף קשיים משרינוס, נעיקר כתוצאה מהסתפכויות קשרים ישו א יצירת קשרים חרשים עם אנשים בהבדלי מ א פעמר גרולים, קשרים שממילא לא היה להם וסיוב השנה האמת תטפח בפניהם של מי שעד כה וש לשנת באשליות. גם ילדים לא יהיו מקור לנחת משפה הקרובה, וצפויים קשיים וראגות בקשר ליוולם, נריאותם או עיסוקיהם. בתחום היצירתי – מנג לחנות עוד שנה לפני התחלת פרוייקטים

לאו שנשנה שעברה חשו בני המול הקלה מיני כשים – השנה יהיה המצב מעט מסובך יותר. ום שיין יוכלו לנוח על זרי הרפנה של שנת השפע שהתה, אך המקורות יתחילו להידלדל, ולמרות תקונת - לא תהיה תמורה גרולה למאמץ. נחמה פותא: השקעות והתחלות מוצלחות של עסקים ביתה שענה עדיין יוכלו לתרום לרווחתם הכספית. גפנה צפויים עיסוקים מרתקים כתחום הלימורים

החוית לשבוע שבין 30.1 ל-5.2

(דו (20) בינואר עד 18 במברואר) הפנוע החבלטו מבחינה כלשהי, ואל תחפלאו שנל פיני עיפולים הריגים יימשכו אליכם. עניין אל קארוורה ינוע אל פתרונו בימים אלה. התמונה המשת האית טובה, אך ידיד עלול לחזדקק לכ־

(פברואר עד 20 במארס) (ונים (19 במארס) נישים אלה תקבלו הצעה בתחום הקאריירה, אך צן זה העיתוו תוכון. חשבוע גם תקבלו החלטה לני לישדים או נסועות. חיי החברה שלכם טוע־ וש יש לכם זכות להיות אופטימיים, אך אל תגזיי

(לה (21 במארט עד 19 באפריל) שע נולים עכשוו להסתגר עם המחשבות שלכם, ש יתיו ש החפתחונות בלתי צפויות בתחום לתאשי. אתם לא מקבלים את מתגובה הרצויה עיונות המקוריים שלכם – המשיכו לעבוד

לו (מג באפריל עד 20 במאיי) הפני החבלטו מבחינה חברתית. פנויים ופנויות ופיים לוכר אנשים חדשים ומעניינים, ואולי גם

וההשתלמות המקצועית. הדליים עומרים בפני תקופה של הרחבת והשלמת ההשכלה, וגם נפני נסיעות רבות בארץ ולחו"ל שגם הן ירחיבו אופקים. בתחום הבריאות: צפוייה שנה של בריאות טובה,

להוציא בעיות מזעריות על רקע של מתח נפשי. חודש פברואר יוקרש לענייני כספים. צפויות הכנסות נכבדות - אך גם סכנה שהבסף .יישמט מהיריים" מהר מרי. ואמנם, החל כ־20 כחודש קיימת סכנה להפסדים רציניים. מומלץ לא לחתום על חוזים, לא לכצע עסקות חרשות ולא להתחייב לטווח ארור. בימים אלה מתחילה להתפתח אהבה סודית, שכראי להקדיש לה תשומת־לב. בראשית החודש צפוייה

פעילות חברתית עשירה, גם הרחק מהבית. יש להמשיך להיוהר בכל הנוגע לכספים גם בחודש מדין, ועדיין לא רצוי לצאת כיוזמות חדשות בתחום העסקי גם אם הרבר "מדגדג כאצבעות". מומלץ להמתין עד אמצע החודש, אז התנאים יהיו הרבה יותר חיוביים. מרץ צופה פופולריות גוברת לבני המזל, הם יצליחו כחברה וכל יוזמותיהם והצעותיהם – אפילו המהפכניות – יתקכלו בהתלהבות.

גם אמריל יהיה חודש של פעילות חברתית סוערת, והדלי ימשיך לקצור את פירות הפופולריות. מפגשי החברה יהיו גם נעימים וגם מועילים, ויקרמו את ענייניו העסקיים. המצב הכספי משתפר. צפויה הכנסה יפה תודות למאמץ מיוחד או יוזמה של בני המזל. זוהי תקופה מצויינת ליצירתיים שביניהם: לרלי שפע של רעיונות, ועתה קל לו יותר מתמיד לבטא אותם. אחד החורשים הסימפטיים של השנה.

במאי שוב יעבור הדגש לענייני הבית. יתכן אירוח של אנשים מחו"ל, ויתכן חידוש העיסוק כשינוי פני הרירה, שיפוץ, נקיון יסודי, רכישת רהיטים חדשים או מעבר דירה. הורים מבוגרים יעסיקו את הדלי יותר מבימים אחרים. צפוי קשר טוב ומלא הבנה עמם ועם כשישים אחרים במשפחה.

שטף של פעילות יוצרת צפוי בחודש יוני, כמו גם הרכה נחת והנאה מילדים שיפתיעו לטובה ככחירת דרכם או יקצרו הצלחות. אמרנו שזוהי אינה שנה

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני) פרוייקט בתחום העבודה יובא לכלל סיומו בימים אלח. שותפים ובני זוג מסוגלים להגתיע, אך יהיו אלת הפתעות טובות. בחיי חרגש העניינים מסעי־ רים ביותר. כדאי לשים לב לצרכים של הזולת.

לור ער 22 ביולי) (21 ביוני ער 22 ביולי) ביקורום של קרובי משפחה או חדשות מרתוק צם׳ ויים לכם השבוע. כדאי לצאת לטיולים, כמעט בטוח שתבלו בנעימים. עשוי להתפתח קשר רומ׳ אנטי עם מישתו מחעבודה. אין זה הזמן לוסות תרופות חדשות.

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט) בתחום העבורה. אתם פועלים לפי החושים. בי׳ מים אלה אפשרית בהחלט אהבה ממבט ראשון --כדאי לצאת לבלות כמה שיותר. צמוי רווח כסמי, שיבוזבן מחר.

בתולה (23 בארגוסט עד 22 בספטמכר) ומחול המאום חדשים ומעניינים, זאולי גם ביינים אלה הוא על פעילויות בעותפות. שמות המאום חדשים. יש דגש עכשיו על חדגש בימים אלה הוא על פעילויות בעותפות. אילות של שותפים. לא כדאי לערב עסקים עם - מישחו שלא ציפיתם לו עשוי לקפוץ לביקור, ותיתכן גם מסיבה מאולתרת. יכול להיות שעכשיו

תתחילו בשיפוצים בכית. נסו להתחשב כרגשותיו

מבטיחה גרולות כתחום הרומנטי, אכל החודש הזה

- יאיר פניו גם לדליים, והאכיב – הגם שמעט באיחור

משום שזו תגביר את דרישותיה יותר מתמיר. צפויות

גם אי־הבנות והתנגשויות מילוליות, ורצוי לכרר את

כל העוברות לפני שמטיחים האשמות באחרים. סוף

יולי מחזיר את ההכנה למקום העכורה והרלי שוב יוכה

אליו יהיה הרלי צמוד יותר מתמיד בעקבות נסיעה

משותפת לתו"ל, בילוי או עיסוק משותף. אך יתכן גם

אן יהיה טרוך בנושא בריאותי, ואו הוא יהיה זקוק

לליווי, טעד ותמיכה. במקרה אחר צפויים קשרים

חדשים עם עמיתים לעכודה, או ביסוס מחודש

מסממבר. מצוקה מסויימת שרעכה מעט, שוב עולה

אל פני השטח ומראיגה את הדלי. יתכן שהיא צצה

לאחר רכישה גרולה או עסקה כספית ש"אכלה" את

הרזרבות. אפשרות לא פחות סבירה: הדלי מתכנן

נסיעה לתו"ל שתעלה הרבה כסף, ומכאן המצוקה

של קשרים עם חו"ל, קשרי טלפון, מכתבים או קשרים

של נסיעות – הדלי יסע לחו"ל בעצמו ארשיגיעו אליו

בראשית החורש, כי לקראת סופו צפויים קשיים.

אורחים משם. אם מדוכר בנסיעה, מומלץ לכצעה

של עבורה מפרכת מלווה בקשיים - גם בביצוע

העבודה עצמה וגם בקשרים עם הסוככים: כוסים,

עמיתים לעכודה, מתנגדים ומתחרים. על הדלי יהיה

לגיים את כל סבלנותו וכישוריו הריפלומטיים כדי

יותר סימפטי, בעיקר בתחום החכרתי: צפוייה פעילות

גל הפעילות החברתית יימשך גם בינואר,

יהיה פחות מרתק, אולי גם משום שתהיו עייפים מעט

ותאלצו להאט את הקצב, לנוח, להיות יותר עם

עצמכם. כל אלה – באופן זמני כלבד, היות שהדליים

הם יצורים חברתיים שיתעוררו לחיים בסוף החודש

עניפה, קשרים עם חברים ומפגשים מעניינים.

ויחדשו את עיסוקיהם החברתיים במלוא המרץ.

כך גם ברצמבר, אם כי זה צפוי להיות חודש

נובמבר הוא חודש של ראגה לקריירה ותקופה

אוקבוובר מתזק את הסיכויים לנסיעה. זהו חורש

קשיים כספיים ישובו להטריד את הדליים בחודש

שבן הזוג יעכור שינויים רציניים, יתחיל עכורה חדשה

באוגומט יושם עיקר הרגש על קשר עם בן־הזוג,

יולי יהיה קצת מאכזב בתחום העבודה, אולי

ילכלב בחייהם.

שם להרכה סימפטיה.

והעמקתם של קשרים קיימים.

להתמורד עם המצכ.

(בספטמבר עד 22 באוקטובר) מאזניים עבודה שלא סיימתם תעסיק אתכם גם בכית, אך לא לזמן רב: אתם נוטים לבילויים, ורומאן מטעיר הוא אפשרות מוחשית ביותר. הזדמנות בתחום חקאריירה נראית לכם מבטיחה. אך זה לא חזמן הנכון.

עקרב (23 באוקטובר עד 11 בנובמבר) ביחסים עם ילדים תצטרכו להיות השכוע מאוך סלחניים. הבילויים יהיו חלק חשוב מעיסוקיכם בימים אלה, אך נסו לא לכזכז יותר מדי כספים. לעומת זאת, אתם עשויים לקבל ממישהו מתנה נחמדה.

קשת (22 בנובמבר עד 21 ברצמבר) אתם נוטים עכשיו לפלירטוטים, ומדגישים מאוד את העצמאות שלכם. אחדים ינסו לחולל שינוי אוג, וגצטוכו להגדיש זמו מת עכודות בית שהזנחתם. השתדלו לשמור על נימוס וטאקט.

(בינואר) ברצמבר ער 19 בינואר) אדי (בינואר) אתם מרגישים משיכה עזה למישהו, אך אינכם מעזים לגלות את רגשותיכם. פעילויות קבוצתיות ועבודה יצירתיה יתפשו את רוב זמוכם בימים אלה. דבר מביך עלול לקרות לכם, אך צפויות גם . בשורות טובות.

43 ชเลยสโด

בעמוד זה מבחר מהיריעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 23.1.52 – 30.1.52. הנוסח המקורי נשמר. לוקט: גברואל שטרטמן.

השבוע לפני 35 שנה

השופטים דורשים עצמאות

תרון על החרם כשכוע הבא.

שפטית, שנתמנתה על ירי השר.

השר שפירא

אתמול נפגש שר הפנים

כרצינות־יתר להצעה, הרי יתכנס

מרכז המפלגה של הציונים לדון

בדבר. הם יצטרכו להחלים האם

כאופן עקרוני יש מקום לשיחות

על הצטרפותם לממשלה עכשיו.

מר שפירא הצכיע כפניהם

על כך. שבדיונים הכלכליים כמ־

משלה מתקבלות ממילא כמה מן

התכיעות הכלכליות של מציונים הכלליים. עליידי כך מצטמצמים

-הבדלי הגישה בין הציונים הכל

ליים למפא"י. ובאשר לתינוך.

הרי מצבה כל המרינה כיום מחי-

יב מעין -שביהת נשק" ולא החרי

"עסק" טוב

כמה שחקנים למשחק הלינה של-

הם נגד מכבי ת"א. הוסכם כי מכ־

כי ת"א וכה כשתי נקורות ו־0:3.

לאתר זאת נערך בין השתים מש-

חק ירירותי כו ניצהו התל־אכיי

כים 2:8. בין יתר משחקי הליגה

הראשונה יש לראות את נצחון

הפועל רמת־גן על הפועל פית

1:2 כהפחעה. הפועל חיפה גבר

על מכבי חיפה לון ומכבי רחוד

כות והפועל ראשון לציון סיימו

לאחר משחקים אלה ולאחר

כתיקו 2:3.

פת הניגורים.

עורכי הדין חברי מפא"י הן

הבוקר התכנסו שופטי ן נטחות שניתנו להם מועצת עור־ השלום של תליאביב לישיבה | כי הרין מקווה עתה למשא ומתן מיוחרת נוספת, כדי להגיב על רברי שר המשפטים בנאומו ככנסת שלשום. באסיפה הת-גבשה דרישתם, שתבוא הסר-רה בין משרר המשפטים ומער-כת בתי הרין בישראל, באומן ששר המשסטים לא יוכל לחת דוראות לשופטים, אלו עונשים להטיל. סנייתם הוסנתה לביהיד

השופטים ציינו כישינתם. כי הם ימטיכו כעבורתם בהתאם לחוק ולמצפונם ולא יקבלו מרות כל דרישה, לא מצר הקהל ולא מצד השר, כרבר פסקי הרין אשר

עומדים להתכנס גם השופטים המחוזיים ומניחים כי גם הם יני-בו על רברי השר בנאומו ברוח

בפני התנגדותם של עורכי הרין ודחה את ישיכתה המייסרת של המועצה המשפטית, שנועדה למי חר, מבלי לקבוע תאריך הרש

מכיוון שכך, רתו גם עורכי-הרין מצרם את הריון על החרם, שאמרו להחרים מועצה זו, שנתי מנחה בניגור להצעותיהם ולה־

מוכרי סיגריות דורשים תוספת

באיום להפסיק מכירת הסינריות בתנויות ובקיוסקים אם לא יעלה הרווח מי8,5 עד 10 אחרו – יצאו נציני התאחרות המוחרים כפנישה עם סגן מנהל המכס ומנהל הכלו.

הסוחרים טוענים, כי בתקופה בה עלה הכלו על סיגריות ב־150 אחוז בערך, נשאר הרווח ללא

הנסיעות

מחירי הנסיעה ב.אסר", ..רו" יוהמקשר" יועלו כנראה בימים ן הקרובים ב־1520 אחוו באישור | ביטול המטחק הפועל תיא - בהנהלת אישרי.

דין ביניים, ער שיוחלס סופית תר ת"א 8 – 12: 3) הפועל חיפה ער הנה, הוא נשבר לעתים תכר מס המים בת"א יועלה בעניין תכיעות הקיאופרטיבים 8 – 11: 14 מכני רחובות 8 – 11: מות וצריך להכניס את האוטובר ב-100 פרוטות וולא ב-20 כפי

813231044

2 הגדנ"עים שנפדו מהשבי

משה שפירא עם נציגי הציונים הבללייב בכנסת ודן עמהם ארו-כזת על אפשרות הצטרפותם אם כי בחוגי מפא"י מוסיפים להכחיש, שרוצים להרחיב את הקואליציה, ואם כי גם בחוגי הצ-יונים הכלליים אין מתייחסים

כובע ממבל מנבעת אופמרדית:

הצעירים עמרו בינתים עמיוה מעמי, אמר אחר לי כואת עוד ברית ממוסית, אחד מהם וייון המ הילותיים נראתה התימה מכל הביש כובן ממכל וחשר מבר וקן. הם סימרו, כי כאשר גבר עת אומטרלית עמושר, שניהם בא בשר בבר במיום מכנסי האקי עדרים, אחר וייעין, ראי מיתו, הם ניגשו אליו ביוום מרומיות מרומיות מרומיות מרומיות מרומיות מרומיות מרומיות בייוום והרמיונים

יש תקלה באוטובוסים החדשים – יתקנוה

באוטובופים החרשים | ויכר מאד - כרי לחבסיח עצירה מתייל המוכנכים עתה לשרות, יותר קלה. עתה מנסים מהנדסים נתנלתה תקלה - אומרים לנו שרונאו מחו"ל לחסן את הדכר.

אוטובוס דרוש מכשיר מיוחו - ותו של ראש העיר מר י. רוקת.

בעצרין תביעות העומועיבים בישור של ביו 10 ב 10 ביו הפועל פית 3 – 10 הפועל סים למוסבים מפעם לפעם. בכל שהוצע קורם כאם תתקבל תבני-

הפועל רמתיגן חלו שינויים קפיץ אחר שבמנוע פריך יתר מס המים הוער"ם של ההמזררות הציע בטבלת הליגה: () מכבי תל־אביב על המילה וער כמה שאפשר היה לכל התחבורה העלאה זו בפתי 8 משתקים – 13 נקורות: ג) ביי לקבוע בתקופת הנסיון הקצרה

של המוכתר" פשט מקרון צו לבישו הפלוני והופים בלבים צירופאר כשפל ורוצו סרט של בינופאר כשפל ורוצו סרט של בינופאר המאומ". הצקיים ולקחו לביתר של המוכחר וופ נשרון שעוני היד שלהם.

את זרה במרצא שבת לצי לה זר הם במצא שבת לצי בכילו עד יום רצאון בכילו עד יום רצאון בכילו עד יום רצאון הדים על ספר במוך הדים על ספר במון ולקחם בל היד מדעה של המעה משעה במון של המעה משעה במיעה של המעה משעה הכלא ברוצאים ומרוש ול הם וכלאי בתשים ומרדים ילו

איבירום קל. בשנח שהובי כפני הקצין החוקר. ושאל 20 הוא מפלשתין. רואל הוקר שאלת הקצין ואמר לו: מישראל. מעכר מנדלבאום את שני הגדנעים רויאל השומר כ-ואחרן סזיפאם כאשר חניעו למקום אתמול בצח-רים. עם שחרורם משכי הלניון. בשבר" זה הרביק הקנין לנצר סטירת לחי מצלצלה שחרור: החזרתם לישראל באו מהם בהנתעה. בלי להורץ להם מר

.אנו יצאנו זה עתה מחשבי – חשיבו ה

השוטר היה במבוכה כשער השוטר היה במבוכה כשער קיבו הלצון מהי יהורו הגדב קיבו הקצון הערבי הדיב לו: שלא שמער בקול האם הלא לקונו מורים... הימנין בוקרה (אולי מהר...) הימנין בוקרה (אולי מהר...) הימנין בוקרה (אולי מהר...) הימנין בוקרה (אולי מהר...) היא ביעדה שבירות השקי הורי הידות שבוע ביעד היעד מהור שלא ילן מור היה בירו שלא ילן הורת שבוע ביידה הקודם ביידא לאיבור ביידא המור ביידא לא מביר מור הור שבוע ביידה הקודם ביידא לאור ביידא הקודם ביידא לאור ביידא הקודם ביידא לאור היידא היידא לאור היידא הקודם ביידא לאור היידא היידא לאור היידא הקודם ביידא לאור היידא היידא לאור היידא היידא לאור היידא הקודם ביידא הקודה היידא לאור היידא היידא הקודה ביידא לאור היידא הקודה ביידא הקודה היידא לאור היידא הקודה ביידא הקודה היידא היידא היידא היידא הקודה האור היידא ה

מיול לא רע-

בטרם שהמעיקו לעמה וקנים ועה בטרם שהמעיקו לעמון על המחי רחש המפרר כלמיהם הלביונר: יאללהו לכו הביתה. שום זבר לא הרחור לעקרם. חשציהם ושרוו כפי הנואה זי הכסריים הערבים ספורינון, ה נשק וראי נמצא בירי הלניון ה היה שיול לא רע, אבל לא היד תי רוצה שיקרה לי כואת עוד

זה למעלה מדורש יפים לא נתקבלו בארין שום ידיעות על מקום הימצאו של מרדבי אויקן ממנהיני מפים, שנסט לפראו אתר ביכורו בברלין ומאז לא נתן שום סימן חיים.

עוברת שתיקתו מעורות רגר גה חמורה כקרכ צמרת מפלגתו וכן אצל משפחתו וחבריו למשק

הראגה מחמירה עקב העובי רה, שבצאתו לכיוון פראג אמר אורן לידיריו, שהוא ישהה בבירה צ'כוסלובקיה כמה ימים כלבר. בקשר למאסרי חברי בחשומר הצעיר" וכתוכם כן-רודו שמעוד אורנשטיין, שהיה עד 1949 סגן הנספח המסחרי של צירות ישר אל כמראג.

המעברות השרברים נהו-ם לסכבה הוזרת של שנש-נות. הצריפונים והבדונים אינם יכולים לשמש מחסה מספיק בפני עצמה החורף. מבל יושבי המעברות הד מרברים יוקל והרס רנ ימנע, באם כל אורוו בישי

מסע העסקים של אבא

NOW

ORSON WELL

אי המטמון

as 'Long John S'

ור להחמיץ!

ראל ימלא חובתו ויתרום ביד רחבה למנבית לנפוני

מלה, שנראה זקיר לימים, הפיכ בחיוך על מניו: אני בנו של המיכתר, מה מבוקשבמן הוא הוביל את שני הוף: רים לבית אביוי שבמיכו ה כמר הפרבי מנוחמת

כפר הערבי פורעין הגפת סמוך לעו שביות הגפק. מר סמוך לעו שביות הגפק. מר כנס הצעירים לכפר העוש הכפריים לראות הצעור המישים

למראה תמהון החושבים הניע הצנירים כי נפלו במה. בני של הבוכתר פשם מקליו צו

קם שורק מעליהם ילקומיה לל החפצים ניקחו הם וכן נשרדו שעוני היד שלהם

הרבה שאלות הוצש לום.

הבל רצו הלביונרים לועים ה

בעת חקירוצו של רויצל אירן

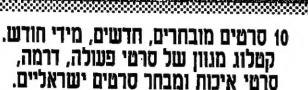
ראש על שחרורם נקרא לעלות למכונית סגורה שחניאה במגיש בית הכלא ברמאלקה, המכוניה

נסעה זמן רב. הנוניקים חשבו כי הם מובאים לחקורה שוב. שך באשר הורךו מהמבונית באיור המסורו של מעבר מנהלבאים.

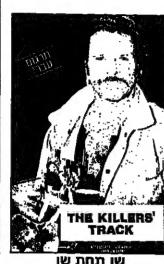
השתאו לראות מחוץ לאחור יהו דים מנחלי כיאות יוקנים ועו

חס אליהם היה פוב.

אתה מפרשתין-ו

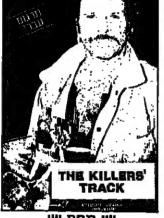

קומנדו ליאופרד

OMMANDO

מסטר נינג'ה"

ひして じっく

משם פרוצים - ודוקם 132 - דוך - זה האז 10 שודאו מרטה - שלמה המלך 13 שבן נבירול 10 מלל - הקשון 140 שמיה מעריב - דרך מית 270 שינוים 1 אלנבי 18 שודה הייתו א שינים - הייתו 13 שני מיתו - הייתו 13 שני - הייתו 14 שני - הייתו 13 שני - הייתו 14 שני - הייתו 15 שני 14 שני - הייתו 15 שני 14 שני - הייתו 15 שני 14 שני 14 שני - הייתו 15 שני 14 שני 14 שני - הייתו 15 שני 14 שני

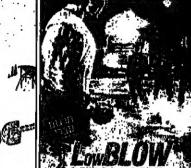

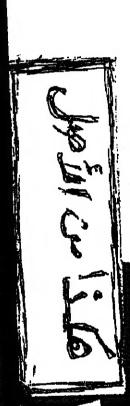

פרטים: "מועדון מטיולי מעריב" מעוכת "מעריג" רח" קרליגך 1, תל-אניג, טל. 23743070 מתוח ברציפות בין השעות 8.30 עד 17.00 מבצע מיוחד לקוראי 180–165 מים ב־51 4

טום את אחם • למיאמי וגלה את פלורידה

עוד בתכנית החדשה:

ב־9 דולר בלבדן

שייט חופים לאיי בהאמה דיסני וודלד. 5 לילות 🛨

עם רכב צמוד וכל זאת ב־9 דולד בלבדו

"שורשים"

"מאיוב עד בראשית,

- 5 ספרי האמונה, ע"פ פרופ' ישעיהו לייבוביץ. קורס סמסטריאלי מיוחד ייפתח במועדון "צוותא" תל־אביב. הקורט יתקיים בכל יום שני, החל מ־4.30 אחה"צ. 9.2.87 הראשונה: 9.2.87

שמינר יהדות ואיסלאם * ימי הביניים

יתקיים במלון מגדל הכנסת בירושלים, בתאריך 7-6 בפברואר 1987.

הסמינרים הבאים:

- * "בית הרמב"ם ותקופתו" מלון ניר עציון, 21.2.27–20.
- יהוללים, שיכורים והומור יהודי", סמינר פורים, מלון באזל .13-15.3.87 ת"א,

אותן במשך כל השנה על ידי כל בני המשפחה. ההצעות

מכסות את כל חלקי הארץ ותוכל להנות מהן גם בטיוליך

באירופה ובארה"ב. די להשתמש בסבר 5 עד 8 פעמים כד

רבות ומטומת להמשיך להנות ולחסוך לאורך כל השנה

הצטויף אל מיליוני האנשים הנבונים היוצאים לבלות

- משיחיות, מלון ניר עציון, *
- "סיור לימודי־ירושלים" 🖈 מלון מגדל הכנסת, ירושלים,

מועדון מטיילי מעריב" בשיתוף עם נאות הככר מכריז על פתיחת קו סיורים שבועי קבוע, באוטובוסים למצרים 🖈 טיולים לארבעה ולחמישה ימים.

לילות) סיור בימי חול, 5 ימים (ארבעה לילות) ★ בכל יום ראשון בשבוע, חזרה ביום ה' בערב. יציאה מתל אביב באוטובוס תיירים.

- ★ שהייה בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה (״מארווה״) כולל ארוחת בוקר. שני ימי סיור בקהיר, יום חופשי. ★ מלווה ישראלי צמוד לקבוצה בקחיר.
  - א המחיר: 180 ש"ח בשלושה תשלומים (60X3 ש"ח). ★
  - לא כולל: אשרה, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.
  - ארבעה ימים (שלושה לילות) סופשבוע ארוך 🖈
- ★ בכל יום חמישי בשבוע, חזרה ביום א' בערב. יציאה מתל אביב באוטובוס תיירים. ★ שהייה בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה (״מארווה״), כולל ארוחת בוקר. שני ימי סיור בקהיר.
  - ★ מלווה ישראלי צמוד לקבוצה בקהיר.
  - א המחיר: 165 ש"ח בשלושה תשלומים (3×55 ש"ח). ★ לא כולל: אשרה, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.
    - 8 ימים במצרים

★ נותרו מקומות לטיול בקהיר ואטואן. ★ מלונות דה לוקס ודרגה ראשונה. .8.3 ,22.2, 15.2 ,8.2 אריכי יציאה: 2.5, 25.2, 23.3

סופעובוע בחרמון ובצפת

מחזורים בני שבוע לנופש ולהרזייה • פרטים בקרוב

- ר אילת. שלושה ימי טיול ונופש ב"אביה סונסטה".
  - א חבילת נופש בכפר חיטים:
- המחיר למבוגר בבית ווגי החל מ־30 ש"ח. החצעה בחוקף: 15 בנובמובר – 28 בסברואר.

יומיים בגליל, כולל ביקור באתר התרמון, לינה במלון "נוף הגליל" בצפת, 4 ארוחות, קפה ועוגה. יציאה מבית "מעריב" ביום ששי ב־7.30 בבוקר, נסיעה דרך ואדי מילק, עמק בית נטופה, כביש חוצה קרית שמונה, אתר החרמון, ביקור ובילוי במקום, ברכת רם. חזרה: עם צאת השבת. ● תאריכי יציאה: 6.2, 13.2, 20.2.

14.2.87 ש"ח. יציאה 30 – 12 ש"ח; לילדים עד 12 – 30 ש"ח. יציאה לילדים עד או ש"ח. יציאה

• כפוף לתנאי מזג האויר. במידה והאתר סגור למבקרים ביקור בחוות התנינים בתמת גדד.

מועדון הבריאות עול דליה ניר

- .22-24.2 ב-17-19.2, 10.2 מאריכי יציאה: 20-18, 17-19.2
- כל המומין לינה וארוחת בוקר בבתי הנופש בחניון הצופה על הכנרת יקבל כרטים כניסה חינם ל-חמי טבריה הצעירה" או לחרמון או לחמת גדר. השובר הינו יומי עבור כל לינה.
- מצוקי דרגות: המרכז לטיולי מדבר מודיע על קורס גלישת צוקים (שלב
  - טיול יום ברכב מדברי כולל ארוחת צהרים: תאריך היציאה: 7.2.

מושבי חיפח וחצפון (מחרדה צפונת) יפט ליטלים מיל 11109-33 מושרי חיפח וחצפון (מחרדה צפונת) יפט ליטלים תיירות ונופש", חז' חורב 13, ת.ד. 1485, חיפת

לנשים וילדות

קניית השכום

ווטשרים ממולאים

dillin.

FRANCHINO 2090 רק עשיית

מיוחות

יום רביעי 4.2.87

איטלקיים

במשביר לצרכן ההנחה היא אמיתית

יום שני 2.2.87

